

அக்டோபர்

Exil 6

MARCH - APRIL, 1999

கவனி!

“எக்ஸில் ஆண்டு” ஒன்றிற்கான சந்தாவினை இதுவரை செலுத்தாதவர்களும் தொடர்ந்து வரும் “எக்ஸில் ஆண்டு” இரண்டிற்கான இதழ்களினைப் பெறவிரும்புவோரும் எதிர்வரும் 30 ஏப்ரல் 1999 ம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கக்கூடியதாக தங்களது சந்தாக்களை செலுத்திக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இலங்கை – இந்திய வாசகர்களும் எக்ஸில் பிரதிகள் கிடைத்ததையிட்டு உறுதி செய்யின் மாத்திரமே தொடர்ந்து எக்ஸில் பிரதிகள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

«நிஷ்டை»

“புகலிடத்தில் மூத்த எழுத்தாளரான க.கலாமோகனின் பன்னிரு சிறுகதைகள் அடங்கிய சிறுகதைத்தொகுப்பு எக்ஸில் வெளியீடாக விரைவில் வெளிவருகிறது.”

தொடர்புகளுக்கு:

EXIL

chez R. INPAVALLI
94.Rue de la chapalle
75018.PARIS
FRANCE

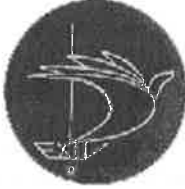
யாசூமர்கி...

6.பருவதசிங்கராஜ தெரு
திருநெல்வேலி டவுண் 627006
தமிழ் நாடு

Exil

Exil 6

VOL. I NO.6
MARCH - APRIL 1999

சந்தா விபரம்:
பிரதி ஒன்று-15FF
வருட சந்தா-100FF
(பிரதிகள் தபாற் செலவு உட்பட)

இலங்கை இந்தியா இலவசம்

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும் இலக்கமும்
CREDIT LYONNAIS
Association EXIL 0554/6772L19

தொடர்புக்கு:

EXIL
chez R.INPAVALLI
94.Rue de la chapelle
75018 PARIS
FRANCE

No d°:13022670

Exil

EXIL 6
MARCH - APRIL 1999

- ☑ கவனி.....5
- ☑ வலிக்காத ரணங்கள்- A.M.N.நஸீர் (இலங்கை).....10
- ☑ பத்துக்கட்டளைகள்- ஷோபாசக்தி. (பிரான்ஸ்).....11
- ☑ பெர்முடாயிசம்- ஸ்யாமெயின்(பிரான்ஸ்).....16
- ☑ வன் பாலுறவு/ பண்பாட்டுக்குற்றஉணர்வு /
தண்டனை- எஸ்.வி. ர.பேல் (பிரான்ஸ்).....17
- ☑ அவநம்பிக்கை- ஜனாசுகிர்தன் (பிரான்ஸ்).....20
- ☑ வாக்குமூலம்- அமரந்தா (இந்தியா).....21
- ☑ பின்நவீனத்துவநிலை: அறிவின் மீது ஓர் அறிக்கை
(மொ.பெ)- வின்சன்ட்(பிரான்ஸ்).....25
- ☑ நடுப்பக்கம்- சக்கரவர்த்தி (கனடா).....30
- ☑ நூல் அறிமுகம்- முகன் (பிரான்ஸ்).....32
- ☑ சாதீயமும் மக்கள் போராட்டங்களும்-
தமிழரசன்(பேர்லின்).....33
- ☑ கவிதை- கற்குறா(பிரான்ஸ்).....40
- ☑ மகாத்மாவின் பொம்மைகள்- மைக்கேல் (கனடா).....41
- ☑ எமது கலைவிமர்சன மரபு மீது-
சிவலோகன் (பிரான்ஸ்).....46
- ☑ உதவாக்கரையிசப் பாணியில் தனிநபர் தாக்குத
லற்ற ஓர் இலக்கியக்கரிசனை- சேனன் (பிரான்ஸ்).....47
- ☑ ஜூலியன் டெல் காஸல்- அமரந்தா(இந்தியா).....53
- ☑ பக்கம்- ஜெயந்தீசன் (பிரான்ஸ்).....54
- ☑ கப்பலின் பின் விளக்கு-
விக்கிரமதித்தன்(இந்தியா).....56
- ☑ துயரம்- ஓட்டமாவடி அறபாத் (இலங்கை).....57
- ☑ கருத்தரங்கம்-K. புஸ்பராஜ்(இந்தியா).....59.

Exil சஞ்சிகை ஆரம்பித்து ஆண்டு ஒன்று முடிவடைகிறது. ஆறாவது இதழ் இது. இவ் ஆறு இதழ்களினூடு எக்ஸில் பற்றி ஓர் “கறாரான” பார்வையை வாசகர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்க முடியுமென்ற நம்பிக்கை எமக்கு. எக்ஸில் இதழ்-1இல் நாம் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் குறிப்பின் படியே இன்றைக்கும் எம்மால் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களுக்கு எல்லை விதிக்க முடியாது. எக்கருத்திற்கும் மதிப்பளிக்கும் மனப்பக்குவம் எமக்குண்டு என்பதை இன்னும் ஓர் முறை தீர்க்கமானதாக கூறிக்கொண்டு சகலவித மாற்றுக்கருத்துக்களோடும் எக்ஸில் தன் பாதையில் செல்லும்...

வாதங்களோடும்... எதிர் வாதங்களோடும்...

இதற்கு தடையாக இருந்த இரண்டு நபர்களையே எக்ஸில் ஆசிரியர் குழு வெளியேற்றியது. இவ் வெளியேற்றம் பற்றி உறுதியான தீர்மானத்தோடே எக்ஸில் தனது எழுத்தியக்கத்தை தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்திவருகிறது.

அடுத்து 12. 02. 1999 அன்று பாரிஸில் இடம்பெற்ற 12வதுச்சிறுமி பாலியல் வதைக்குட்படுத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டதை எல்லோரும் சமூகத்தின் மீது பழியைப்போட்டுவிட்டு ஒதுங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் கொலை என்பது எங்கு, யார் மீது நடந்தாலும் கண்டிக்க வேண்டியதே என்பதிலிருந்து இக்கொலையை வன்மையாகக் கண்டித்துக்கொண்டு,

பாலியல் வன்முறையானது அதுவும் குழந்தைகள், சிறுவர்கள் மீதான பாலியல் வன்முறை என்பது நமது சமூகத்திற்கு மட்டும் தனிமையான ஒன்றல்ல. ஒட்டுமொத்த மனித சமூகத்தினதும் ஆணாதிக்க சமூகத்தினதும் கேடுகெட்ட குத்தகையாகும்.

அத்தோடு கொலைபற்றிய நோக்கில்...

நமது சமூகத்தில் நடந்த முதலாவதோ அல்லது இரண்டு மூன்றாவதோ நிகழ்வல்ல இச்சிறுமியின் கொலை.

நமது சமூகம் கொலை காப்பாற்றும் சமூகம்.

நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள், சிங்கள முஸ்லீம் மக்கள் கொலை செய்யப்படும் போது எந்த இரக்கமில்லாது நியாயப்படுத்தியவர்கள் நாங்கள். எனவே இச்சிறுமியின் கொலை பற்றிமட்டும் நாம் வெட்கப்பட்டுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. புகலிடத்தில் கூட ஏற்கனவே தமிழர்களால் தமிழர்கள் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். இங்கே “கொலை” பற்றிய புரிதல்களை எவ்வாறு விளங்கிவைத்துள்ளார்களோ தெரியவில்லை. இதில் தேவையானவர்கள் X தேவையில்லாதவர்கள் என்ற முரண் நிலையை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். தமிழர்களால் ஓர் அல்லீரிய நாட்டவர் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்ட போதும், தோப்பூர் ஊமைப் பெண் பரிதா பற்றியும் எவ்வகையான கரிசனை காட்டினோம்??? இப்போது மட்டும் நமக்கு எங்கிருந்து வந்து மானம் போனது?

நேற்றுவரை கொலைகளைக் குத்துவிளக்கேற்றி கௌரவித்தவர்களும், இலக்கிய எழுத்துகளுக்காய் நேற்று வந்து கொலையிரட்டல் விட்டுப்போன இலக்கியதாரர்களும் கொலைகளுக்கெதிராய் துண்டுப்பிரசாரம் விடுகிறார்கள். கொலைகளைக் கண்டிக்கிறார்கள்.

இதுதான் நமது சமூகம்.

இச்சமூகத்தினை பூரண புரிதல்களுக்கு உட்படுத்த பெரும் சிரமப்படத்தேவையில்லை. இச்சிந்தனைகளின் தொடர்ச்சிகள் தான் முடிவறாக் கொலைகளும் துண்டுப்பிரசாரங்களும்.

சுகனின்

“எதற்கும் ஏலம் போகத் தயாராய் இருக்கும் எழுத்து

அடுத்த கொலைக்காகக் காத்திருக்கும் மக்கள்

கொலைசெய்பவர்களே மனிதர்களாக மாறும் காஃப்கா உலகம்.”

எனும் இருள் வெளிக் குறிப்பினை மீளவும் ஞாபகப்படுத்துகிறோம்.

- exil

“சமுதாயச் சீர்திருத்தம் என்றால் ஏதோ இங்கும் அங்கும் ஆடிப்போன, துவண்டு போன இடிந்துபோன பாகங்கள் களைச்சுரண்டி, கூறுகுத்தி, மண்ணைக்குழைத்து சந்து பொந்துகளை அடைத்துப்பூசி மெழுகுவது என்றுதான் அனேகர் கருதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்மைப் பொறுத்தவரை நாம் அம்மாதிரித்துறையில் உழைக்கும் ஓர் சமுதாய சீர்திருத்தக்காரர் அல்ல என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மற்றப்படி நாம் யாரென்றால் என்ன காரணத்தினால் மக்கள் சமுதாயம் ஏன் சீர்திருத்தப்பட வேண்டிய நிலைக்கு வந்தது என்பதை உணர்ந்து, உணர்ந்தபடி மறுபடி அந்நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு நம்மால் இயன்றதைச் செய்யும் முறையில், அடியோடு போத்து அஸ்திவாரத்தையே புதுப்பிப்பது என்கின்றதான தொண்டை மேற்கொண்டிருக்கின்ற படியால், சமுதாய சீர்திருத்தம் என்பதைப்பற்றி மற்ற மக்கள் அனேகர் நினைத்திருந்ததற்கு நாம் மாறுபட்ட கொள்கையையும் திட்டத்தையும் செய்கையையும் உடையவராய்க் காணப்படவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றோம்.”

- பெரியார்

கவனி

எக்ஸில் வாசகர்களுக்கு !

எக்ஸிலுக்கு வரும் கடிதங்கள் இடவசதி கருதி அனைத்தும் பிரசுரிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளோம். ஆதலால் விமர்சனப் போக்குடைய கடிதங்களுக்கு மாத்திரமே “கவனி” பகுதியில் முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும். வாசகர்கள் கடிதங்களைத் தனியாகவும் விமர்சனங்களைத் தனியாகவும் பிரித்தெழுதுவதோடு விமர்சனங்களிற்கு “கவனி” பகுதிக்குரியது எனத்தலைப்பிட்டு அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

எக்ஸில் ஆசிரியர்களுக்கு, தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் தமிழர்களை விடபுலம்பெயர்ந்த தமிழர்களே நாட்டுப்பற்றுடையவர்களாகவும் தங்களின் இருப்பை உலகுக்கு வெளிப்படுத்துபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நிற்க, நீங்கள் வெளியிடும் எக்ஸில் இதழ் படிக்கக் கிடைத்தது. அதில் உள்ள சில கட்டுரைகளும், கவிதைகளும் என்னைக்கவர்ந்தன. அதனால் இவ்விதழைத் தொடர்ந்து படிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் மனதுள் எழுகிறது. ஆகையால் இவ்விதழை எனக்கு அனுப்பிவைத்து உதவுமாறு வேண்டுகிறேன்.

m.seeman ampalam
mattangipitty madurai

ELOGE EN FORME D'ADRESSE à L'AUTEUR .ADRESSE A Melle . MARIA LATHIS;

Chère mademoiselle .C'est non seulement avec le plus grand intérêt mais avec un rare plaisir que j'ai pu lire vos deux poèmes ,(EXIL-5). Je dois dire que j'ai été singulièrement enchanté par leur limpidité, leur élégance , le nihilisme AC-TIF qui s'en dégage alors même que les thèmes abordés émanent de réelles tragédies . En très peu de mots , vous parvenez, (je pense en particulier à “LIBERATION”), à introduire à la fois le mouvement et surtout le temps ; je fais ici allusion à l'extrême vitesse de la destruction , (premiers vers) , face à l'exercice d'une passion communautaire, plus lente. Et si vous évoquez la nuit des larmes , c'est pour mieux préparer , à travers et par leur caractère irisé la naissance proche ou lointaine , (car vous n'êtes point naïve), de l'utopie communautaire nimbée d'une lumière pure dont nous n'avons malheureusement pas la connaissance empirique ... je suis , à tort ou à raison , persuadé que le lac de sang dont vous parlez , (“LA GUERRE”), est encore capable d'inonder d'autres rivages . cependant , le talent d'individus tels que vous , avec ses propres moyens , pourrait endiguer bien des crues . Aussi ne saurais -je trop vous demander de persévérer dans la voie que vous avez choisie . La force de votre langage constituera à donner une bouffée d'air pur qui nous changera des innombrables sottises lues ou entendues quotidiennement. merci de continuer. j'ai l'espoir de vous relire très bientôt.

22.01.1999

Olivier LECLAIR
Université de parisVIII.

எக்ஸில் ஆசிரியர் குழுவிற்கு!

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வெளிவந்து மறைந்து போன இதழ்களை விட எக்ஸில் விரிந்த தளத்தில் பார்க்கிறது. தடைகளைக்கடந்து இதழ் தொடர்ந்து வரவேண்டுமென்பதுதான் எங்களது விருப்பம்.

மேலும் தமிழக சிற்றிதழ்களில் உருவாகி

ஓய்ந்து போன தனிநபர் தாக்குதல்கள் ஜெயந்தீசன்கதைமூலம் தலை காட்டுகிறது. அவர் யாரையோ மனதில் வைத்து எழுதுவது அச்சில் வரவேண்டுமா என சீர் தூக்கிப்பார்ப்பது நல்லது. இருள்வெளியில் பிரசுரமான ஷோபாசக்தியின் கதையும் சரி, எக்ஸில்-5இல் வந்த “நான்காம் பிரசை” கதையும் சரி படைப்பாளி எடுத்துக் கொண்ட காத்திரமான விசயத்தை சொல்லிய முறையால் பலவீனப்படுத்தி நகைச்சுவையை மட்டும் விட்டுச்சென்றிருக்கிறது. கதையைப்படிக்கும்போது ஏற்படும் இடை நிறுத்தம் சிரிப்பதற்காக இருக்கிறதே தவிர ஒரு பெருமூச்சுக்காகவோ சிந்தனைக்காகவோ இல்லை. அபாரமான Crafts manship கைவந்த ஷோபாசக்தியிடமிருந்து ஆழமான படைப்புகள் இனிமேல் கிடைக்கலாம்.

பிரெஞ்சுக் கவிதைகளுக்கருகே மொழி பெயர்ப்பையும் தந்தால் எமக்கு உதவியாக இருக்கும்.

M.Micheal
Canada.

* * *

Lettre à Maria

J'ai été particulièrement émue à la lecture de vos deux poèmes publiés dans la revue EXIL n° 5.

Vous savez admirablement transcrire une pensée profonde en vers . C'est , ce me semble , le but de la poésie que de faire partager des événements graves à travers une expression plus légère .

Toutefois , j'ose espérer que vous n'avez connu personnellement ni la guerre , ni le deuil . C'est pour le moins ce que je vous souhaite . si toutefois cela devait arriver , vous aurez pour vous échapper tous les recours de la poésie .

En prenant de l'âge et de la raison , vous saurez que la poésie vous permettra aussi d'exprimer l'amour et la beauté de la terre et des hommes . Vous apprendrez encore que si nous ne vivons pas dans un monde parfait , l'amitié et le rassemblement des hommes de bonne volonté rendent le monde simplement plus beau . Plus tard , vous apprendrez encore que les larmes et l'expérience ne se partagent pas . Toutefois vous saurez que de pouvoir exprimer ses sentiments , ses émotion est un soulagement , une richesse sans précédent .

Vous possédez tous les dons pour exprimer vos sentiments , vous avez déjà apprivoisé le

verbe . Ainsi vous ne serez jamais seule . Mais , un don se cultive , s'entretient . Il faut lire , rencontrer des gens de tous horizons et accepter aussi d'être déçue . Il faut accepter de vivre , tout simplement . Il faut aussi continuer d'espérer et surtout de rêver .

En conclusion , continuez de rêver et de nous faire partager vos rêves . Merci encore .

Marie -George AUDEBERT

Paris
* * *

தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டத்தில் நாம் பட்ட காயங்கள் மாறவில்லை. அதன் வேதனையும் கொதிவலியும் போகவில்லை. முன் வரிசையில் நின்று மக்களுக்காக கருத்துக்களுக்காக போராடியவர்கள் தான் முதல் முதலில் ஆளைத் தட்டும் ஆயுதக் கலாச்சாரத்திற்கு பலியானார்கள். அவர்களின் மனித முகங்கள் மறக்கவில்லை. அவர்கள் சிந்திய இரத்தம் காயவில்லை. எந்த இயக்கங்களை அவர்கள் ஸ்தாபன வடிவம் கொடுத்தார்களோ மக்களிடம் போகவேண்டுமென்று இடைவிடாமல் போதித்தார்களோ அவர்களையே இயக்கங்கள் முதலில் கொன்றார்கள். கருத்துக்களிற்காக இயக்கங்களுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் கொல்லப்பட்டவர்களின் வரலாற்றிலிருந்து சாதாரண சிங்கள மக்களையும் முஸ்லீம் மக்களையும் கொன்ற இயக்கங்களின் வரலாற்றிலிருந்து நாம் படித்துக் கொண்டது என்ன? ஐரோப்பிய நாட்டில் கருத்து வேறுபாட்டிற்காகச் செத்துப்போ என்று கல்வெட்டு எழுதுவது சாவைக்காட்டி சரிப்பது மாற்றுக்கருத்திற்காக மரணத்தை ஞாபகப்படுத்தி மனோவியல் சித்திரவதை செய்வது, தமிழ் விடுதலை இயக்கங்களின் அச்சுறுத்தும் மனநோய்ப் பாரம்பரியம் இன்னமும் எம்மிடையே விட்டுப்போகவில்லை. போய்விட்டதான பாசாங்கோடு பதுங்கியுள்ளது என்பதற்கு அடையாளம். நாம் நாகரீகமான சிந்தனையுடன் கூடிய அரசியலுக்கு தயாராக இல்லை. உள் மன வக்கிரமும் அரசியலற்ற முர்க்கமும் எம்மிடையே இன்னமும் சாகவில்லை. மனித மனங்களை நெருங்கி கூர்ந்து பார்த்து கதை எழுதும் ஷோபாசக்தி இப்படி அரசியலில் தடுமாறி விழுவதும் அதற்குப் பதில் எழுதிய மார்க்ஸியத்தோடு தெளிவுள்ளதாய் சொல்லும் றயாகரன் பதிலும் தத்துவ நெறியோடு இல்லை. பண்போடு இல்லை. இருவரும் ஒருவரையொருவர் சம்ப்படுத்துகின்றார்களா? றயாகரன்நீ, வா, போ என்று ஒருமையில் எழுதுவதும் மனைவிக்கு வந்து கை கொடுத்துவிட்டுப் போனதையும் தனி மனிதனின் பிரச்சனையாய் சவால் விடும் சண்டைக்கு இழுக்கும் எழுத்தும் உண்மை

யான ஆய்வை பதிவை தடைசெய்கின்றது. ஷோபா சத்தியம் றயாகரனும் தம் மார்க்ஸிய உணர்விற்காக பெருமைப்பட்டுக் கொள்பவர்கள். அதை நம்புவதாய் எம்மையும் நம்பப்பண்ணியவர்கள். இருவரும் தத்துவச்சுறுக்கலில் ஒற்றுமையுள்ளவர்கள். என்றாலும் நேர்மையான சமூக உணர்வு கொண்டவர்கள். எனவே இருவரும் ஒருவரையொருவர் பழிக்கும் அரசியலைவிட்டு அரசியல் நேர்மையோடு எழுதவேண்டும். கற்கவும் கற்பிக்கவும் முயல வேண்டும். வெல்ல மட்டுமே எழுதுவதும் குறைகளை மட்டுமே முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதும் ஒருவரையொருவர் வெறுப்பாய் மட்டுமே எதிர் கொள்வதும் அரசியலில் அபாயகரமானது. வெறுப்பு, பகையுணர்ச்சி, பழிவாங்கும் புத்தி இல்லாமல் எழுத வேண்டும். தத்துவ நேர்மையாய் கருத்து எதிரியை முகம் கொள்ள வேண்டும். அரசியலை முதலாளிய அமைப்பு கழிவுக்கூடையாக்கிவிட்டது. மக்களை அருவருத்து ஒதுக்கப்பண்ணியது. நாம் அரசியலை உயர்ந்த கலையாக்க வேண்டும். விஞ்ஞான மாக்கவேண்டும். உயர்ந்த ஒழுக்கமாக்க வேண்டும். மார்க்ஸியம் அதை மனித அறிவின் வெளிப்பாடாக்கியது. உயர்ந்த கலாச்சாரமாக்கியது. இதைச் சமூக உணர்வுகொண்ட றயாகரன், ஷோபாசக்தி இருவருமே உணர்வதும் தம்மை சுயமதிப்பீடு செய்வதும் அவசியம். வீண்பிடிவாதமும் முரட்டு அரசியலும் எந்தக் கட்டுக்கும் அடங்காத கட்டுறுத்த தீவிரவாதப் போக்கு மக்களை நம்பிக் கையிழக்க வைக்கும். சகலரையும் நிராகரிக்கத் தூண்டும். தேடலுள்ளவர்கள் தம்மை அழித்துக் கொள்ளும் அரசியலுள் புதைந்து போகாமல் நாகரீகமாய், நேர்மையாய், சகிப்புத்தன்மையுடன் எழுதவும் விவாதிக் கவும் பழக்கப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பக்கத்திலிருந்து உருவேற்றிவிடுபவர் களுக்கு பணியாமல். முரண்பாடுகளை பூசி மெழுகாமல் சந்தர்ப்பவாதமின்றி விவாதம் செய்யவும் எதிராளியின் மனதை தனிப்பட்ட முறையில் காயப் படுத்தாத எச்சரிக்கையோடு எழுதவேண்டும். எதிரிக்கு எழுதுவது போன்று எழுதக்கூடாது. ஷோபாசக்தி, றயாகரன் இருவரும் இதை உணர்வார்களாயின் நாம் இன்னமும் பலம் பெறுவோம். எம் எதிரிகளை வெல்வோம்.

கண்ணன் (பெர்லின்)

14. 03. 1999.

* * *

பேரன்பு சான்றி வணக்கம்.

தங்களின் படைப்பு டிசம்பர் இதழ் படித்தேன். வடிவமும் வண்ணமும் அழகூட்டி மிளிர்ந்தது. தமிழரசனின் சாதியமும் மக்கள் போராட்டமும் கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். “மாணுடம் வெல்லுமம்மா” சிறுகதை நண்பர் தேவகாந்தனின் நடையும் கருத்தும் அவரின் கைவண்ணத்தில் காண்கிறேன். சோலைக்கிளி கவிதைகள் நயம்பட உரைக்கிறது.

பெண்ணியமும் கவிதையும் கட்டுரை, சேரனின் விமர்சனம் இன்னும் ஆழமாக இருக்கலாம். புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் ஏடுகளில் எக்சில் இதழ், தமிழுணர்வும், விமர்சனப்பாங்கும் நன்றாய் அமைந்துள்ளது.

மு. அந்தாலனார்
கள்ளக்குறிச்சி
இந்தியா

பகிரங்கக் கடிதம்:

அன்பான தோழிகளுக்கு கவிதை சரிநிகரில் (ச.நி -123) வெளிவந்தபோது கொழும்பில் உள்ள சந்திரிகாவின் சகோதரிகளும், மற்றும் சில சமூக சேவை வியாபாரிகளும் கொதித்தெழுந்தார்கள். அதேபோல் எக்ஸில்-4 இல் சுகனின் மதிப்பு மறுப்பறிக்கை வெளி வந்தபோதும் புகலிடச் சகோதரிகள் சிலர் நீங்களும் கொதித்தெழுந்தீர்கள். சிலர் எழுத்து மூலமும் பலர் பொதுவான அல்லது தனிப்பட்ட விவாதத்தளங்களிலும் தமது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு எதிர்ப்புக்களிடையேயும் வித்தியாசம் உள்ளது என்பது எனக்கு தெரிந்ததுதான். ஆனால் இரண்டு எதிர்ப்பினிடையேயும் ஒரு ஒற்றுமை என்னவெனில் பெண்ணும், அவள் உறுப்புக்களும், இலக்கியத்தில் சித்தரிக்கப்படுவது பற்றி இரு பிரிவினரும் கேள்வி எழுப்பியுள்ளதே. மற்றும் படி இரு விமர்சனங்களிடையேயும் பாரிய வேறுபாடுகள் உள்ளமை தெரிந்ததே. ஒரு பொதுத்தளத்தில் விவாதத்தை ஏற்படுத்தியது ஒரு முக்கியமானதும் மகிழ்ச்சியானதுமான விடயம், பெண்கள் பொதுத் தளத்தை (Public sphere) ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அதாவது முன்பு போல் இது ஒரு தனி ஆண்களின் ஏகபோகமாக தளமாக இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்ற ஒரு நல்ல முன்னேற்றத்தை இது காட்டுகிறது.

இனி கதை மீதான உங்கள் குற்றச்சாட்டிற்கு வருவோம். இச்சிறுகதை உங்களால் ஒரு ஆண் ஆதிக்க வக்கிரத்தின் வெளிப்பாடாகவும் உடலுறவின் பெண்ணின் விருப்ப வெறுப்பு கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை எனவும், கதையில் ஆண் பெண் உறுப்புக்கள் வெளிப்படையாகவும் தேவையில்லாமல் வலிந்து திணிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், மற்றும் பெண் ஒரு பாலியல் பண்டமாகவும் ஆண்-பெண் உறவு வன்மை தோய்ந்ததாகவும் காட்டப்பட்டிருப்பதாகவும் விமர்சனத்திற்கு உள்ளானது. உங்கள் வாசிப்பிலும் விமர்சனத்திற்கும் ஆத்திரத்திற்குமான காரணம் எனக்கு தெரிகிறது. சுகனின் எழுத்தில் ஆணாதிக்கக் கூறுகள் இல்லை என நான் கூறவில்லை. எனது கருத்துக்களிலும் இவ் ஆணாதிக்கக் கூறுகள் அல்லது பழமை பேணும் வாதம் காணப்படக்கூடுமானாலும் ஒரு சில கருத்துகளை கூற விரும்புகிறேன். “தெருவில் வந்து கொண்டிருந்தவளின் பெரிய முலைகள் இந்தா பிடி இந்தா பிடி” என்ற வசனம் உங்களில் பலரை ஆத்திரம் கொள்ள வைத்தது விளங்கக்கூடியது. ஏனெனில் இது ஒரு பெண் இழிவுவாதக்கருத்து. ஆயினும் சிறுகதையில் படைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆண் ஒரு ஆண்ணிலை வாதியாகத் தானே படைக்கப்பட்டிருக்கிறான். இன்றைய பெரும்

எக்ஸில் < மார்க். ஏப்பிரல் 1999 7

பான்மையதார்த்தமும் அது தானே. காந்தியின் மூன்று குரங்கு போல் கெட்டதை பார்க்காமல் கெட்டதை கேட்காமல் கெட்டதை பேசாமல் இருந்துவிட்டால் சமூகம் திருந்திவிடுமா? படைப்பை விமர்சிப்பதற்கும் படைப்புகளுக்கு வரம்பு கட்ட முனைவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. உங்கள் விமர்சனங்களில் பின்னையதின் தொனியே மிதந்துநின்றது. சிந்தனைக்கு வரம்பிடுவதன் மூலம் பிற்போக்கு சிந்தனைகளை நிறுத்தி விடமுடியாது. மாறாக அது ஒழிந்து செயற்படும் தனது தருணத்திற்காக காத்திருக்கும் பல்லாண்டு காலமாக ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் மூலமும் ஒழுக்க நூட்பங்கள் மூலமும் தடைகளை விதித்து பயன் ஒன்றும் நாம் அடையவில்லை. இனி கட்டுடைப்பதும் அதை பரிசீலிப்பதும் தான் சரியான உத்தியோகம் எனக்கு தெரிகிறது. மற்றும்படி பாலியல் வயப்படுத்தப்பட்ட (sexualized) பெண்ணுடலை எப்படி விடுவிப்பதென்ற கேள்வியும் கலவியில் பெண்ணின் வேட்கைக்கும் இன்பத்திற்கும் இடமில்லாமையும் பாலியல் தெரிவு (sexual choice) அதிகமற்ற எமது ஒற்றை பரிமாண கலவிமுறையும் ஒரு புதிய உடல் அரசியலையும் (body polite) புதிய கலவி அறத்தையும் (sexual othics) புதிய போராட்டத்தையும் போராட்ட வடிவத்தையும் வேண்டி நிற்கிறது. அங்கு எப்பவாவது சந்திப்போம் எனக்கூறி விமர்சனத்திற்கு வருகிறேன்.

மதிப்பு மறுப்பறிக்கையை எழுதியவுடன் சுகன் இறந்துவிட்டான் (படைப்பாளி இறந்துவிட்டான் / என் என்ற கோட்பாட்டில் எனக்கு உடன்பாடு உள்ளது) இவ்விதமான முறையால் படைப்பாளி சகல குற்றச் சாட்டுக்களிலுமிருந்து தப்பித்து பிரம்ம / இறை நிலையை அடையும் ஆபத்து இருந்தாலும் இவ்முறையால் படைப்பு பன்முறை வாசிப்பிற்கு உள்ளாவதற்கு வாய்ப்பு பெறுவதால் இவ் விமர்சனக் கோட்பாட்டையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

கதையில் வேலைத்தல விபரங்கள் சம்பாசனைகள் நிறுவாதம் பெண்-இழிவுவாதம் (sexism) இரட்டைத்தன் ஒழுக்க வாதம் என்பன மிக அருமையாக சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் புகலிடச் சூழலின் முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்றான பாலியல் பிரச்சனையை கதை முக்கியமாக தொடுகிறது. பாலியல் ஒடுக்கு முறை அல்லது இறுக்கச் சமூகத்தில் இருந்து பாலியல் கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத அல்லது தளர்ந்த சமூகத்தினுள் குத்தித்தவர்கள் நாங்கள். இதனால் எழும் பிரச்சனைகளையும் வளர்ச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் புகலிட இலக்கியம் கையாள்வது மகிழ்ச்சிகரமானதே.

புகலிட தமிழ்ச் சமூகத்தை (பெண், ஆண்) இரு பிரிவினராக பிரிக்கலாம். ஒரு பகுதியினர் கலவி (sex) வசதிபடைத்தவர்கள். மறுபகுதியினர் கலவி வசதி அற்றவர்கள். இதில் முன்னையவர்களின்பாடு சொல்லி முடியாது. பின்னையவர்களின் பாடு பரவாயில்லையென இருந்து பல்வகை கொண்டதாகவும் உள்ளது. பாலியல் வசதி கொண்டவர்களில் பல உப பிரிவுகள் உள்ளது. பாலியல் திருப்தி உடையவர்கள்/ திருப்தியற்றவர்கள், மற்றும் வழக்கமான பாலியல் நடவடிக்கையிலிருந்து மாறு படுபவர்கள் அதாவது தமிழ் கூறும் நல்லொழுக்க பாலியல் ஒழுக்கத்தை மீறுபவர்கள். இப்படி பொது மரபை மீறி கூட்டுக் கல

வியில் ஈடுபடுபவர்கள் பற்றியே கதை பேசுகிறது. இது ஒன்றும் எமது சமூகத்திற்கு பொருந்தாத மேற்கத்திய சிந்தனை முறை போல் எனக்கு தெரியவில்லை. இந்திய சிற்பக்கலைகளைப் பார்க்கும்போது எம் மிடமிருந்துதான் மேலை நாட்டவர் இதை கற்றிருப்பார்கள் போல் தெரிகிறது. ஆனால் தற்போகைய எமது சமூகத்தில் பாலியல் தெரிவு களும் யுத்திகளும் மிக குறைவு (?) மற்றும் என் முறை அனுமதிக்கப்பட்டது எந்த முறையில் பாலியல் இன்பம் அதிகம் என்பதை யாரால் வரையறுத்து கூறமுடியும்? மற்றும்படி கலவியில் ஒரு பாலியல் அறம் (sexual ethics) கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எனக்கு சந்தேகமே இல்லை. ஆனால் முழுமையானதும் நிலையான துமான ஒரு அறக்கோட்பாடு உலகில் இல்லையென்பதால் காலத்திற்குக் காலம் இது கேள்விக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் . எமது சமூக அமைப்பில் பாலியல் முறை ஆண் மேலாதிக்கம் கொண்டதாக இருப்பதும் பெண்களுக்கு தமது பாலியல் விருப்பத்தை கற்பனைகளை சுயமாக வெளிப்படுத்துவதும் சுலபமல்ல என்பதையும் கதை வெளிப்படுத்துவதுடன் மொத்த தமிழ் சமூக பாலியல்க் கூனல்களையும் வெளிக்கொணருகிறது. கதையில் வரும் ஆண் ஒரு வக்கிர உணர்வு மரணப்பாடுகளும் பிற்போக்குத்தனங்களும் கொண்ட வனாகவும் ஆனால் பெண் பாத்திரங்கள் சுதந்திரமான வர்களாகவும் அன்பு அறிவு துணிவு முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஆண்கள் தடையற்ற கலவியை (free sex) விரும்புகிறவர்களாகவும் பெண்கள் கலவியில் சுதந்திரநிலை (sexual Freedom) வேண்டி நிற்பவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அலிசா, சாந்தி பாத்திரங்கள் இதைத் தானே கூறுகின்றன. ட்ரான்செக்ஸ்வலான புளோரன்ஸ் இடத்து அவன் நடந்துகொண்ட விதத்தை அலிசா அவள் ட்ரான்செக்ஸ்வல் என்ற காரணத்தினால் தானே “நீ அவளை ஒரு எதிரியைப்போல நடத்தினாய்.” அவள் உன்னிடத்தில் எவ்வளவு நேசத்தோடும் எதிர்பார்ப்போடும் வந்தாள் பெரிய ஆண்தனத்தோடு நீ அவளை எத்தனை முறை கேலியாக குத்திக் காட்டினாய். உனக்கும் கர்ப்பிணிப் பெண்ணின் வயிற்றைக் கிழித்து குழந்தையை எடுத்து உடலுறவு கொள்ளும் சாடிஸ்டுக்கிடையிலும் கொஞ்ச வித்தியாசமே என கடிந்துகொள்கிறாள். கதை பெரும்பான்மை அல்லது மேலாண்மை கலவிகொள் முறையிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டு விளம்பு கலவி கொள்பவர்களிடத்திலும் ஜனநாயக பண்பையும் சகிப்புத்தன்மையையும் கடைப்பிடிக்கும்படி தமிழ் கூறும் நல்லுலகை வேண்டி நிற்கிறது. மேலும் கதையில் வரும் கதாநாயகன் சாந்தியிடம் “உங்களைத் தனியே சந்திக்க அவாவுகிறது எனது மனது. ஏனோ தெரியவில்லை என்று பெண்ணை தனது சொத்தாக்கும் நோக்கத்துடன் அவளைக் கேட்க அதன் உள் நோக்கத்தை புரிந்து கொள்ள அவள் இல்லை. எனக்கு உந்த ஏரியா தெரியும். மன்னியங்கள். என்கிறாள். எனது வாசிப்பில் சாந்தி துணிவான சுதந்திரமான பெண்ணிலைவாதப் பெண்ணாக படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். இப்பாத்திரத்திற்காகவே சுகன் மீதான குற்றச்சாட்டை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

உங்கள் எதிர்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டாலும் இது ஒரு வாய்த்துவிட்ட புகலிடச் சிறுகதை.

பி.கு: பாலியல் சிறைக்குள் அடைபட்டுக்கிடக்கும் பெண்ணுடலை மீட்கும் உங்கள் முயற்சிக்கு எனது வாழ்த்துக்கள். ஆயிரமாயிரம் வருடங்களாக சமூக உருவாக்கம் அடைந்த ஆண்கள் நாங்கள். எம்மைத் திருத்த முடியுமோ தெரியாது. முயற்சிக்கு வாழ்த்துக்

கள். ஆனால் இலக்கியத்திற்கு கொஞ்சம் சலுகை கொடுக்க முடியுமா?

நன்றி.

ஸ்பாட்டக்கஸ் தாசன் (ஜேர்மனி)

18. 03. 1999

(அச்சிம்போதும் நேரத்தில் FAXஇல் வந்ததால் இடவசதிகளுள் இக்கடிதத்தில் எழுத்தில் அளவை சிறிதளவு கிபுள்ளோம். (ஆ.கு)

-நன்றி வரப்பெற்றோம் -

நூல்கள் :

- 2.பனை முனி (சிறுகதை) ஆசிரியர்: அபிமானி. வெளியீடு: காலக்குறி பதிப்பகம்-18, 2வது தெரு, அழகிரி நகர், வடபழனி, சென்னை-600 026.
3. கனவுச்சிறை (நாவல்) ஆசிரியர்: தேவகாந்தன். இளம்பிறை பதிப்பகம். 375 /8. ஆற்காடு சாலை, கோடம்பாக்கம், சென்னை-600 024.
4. நவீனத்துவத்திற்குப்பின் கவிதை. (கவிதை விமர்சனம்) ஆசிரியர்-ஜெயமோகன். கவிதா பப்ளிக்கேஷன். 15. மாசிலாமணி தெரு, தி.நகர், சென்னை-600 017.
5. முடியாத சமன். (சிறுகதை) ஆசிரியர்-கோபிகிருஷ்ணன். ஸ்நேகா, 348, டிடிக்கே சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை-14.
6. தாவரங்களின் உரையாடல். (சிறுகதைகள்) ஆசிரியர்-எஸ். ராமகிருஷ்ணன். தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்-31 / 48, இராணி அண்ணாநகர், கே.கே.நகர், சென்னை-600 078.
6. சாயத்திரை. (நாவல்) ஆசிரியர்: சுப்பிரபாரதி மணியன். KAAVYA -16, 17th "E" CROSS, Indira Nagar II stage, BANGALORE-5600038.

சஞ்சிகைகள் :

1. தலித்-1,2,3. தொடர்புகட்டு: Dhalidh, P.O Box-11, NIYVELI-607801, Tamil Nadu-INDIA
2. சுந்தர சுகன் -141 தொடர்புகட்டு: அம்மா வீடு, சி.46 இரண்டாம் தெரு, நகராட்சிக்குடியிருப்பு, தஞ்சாவூர்-613007.
3. புதிய தடம் இதழ் எண்-3/4. 28 B, லட்சுமண தீர்த்தம் தெரு, இராமேஸ்வரம்-623526.
4. தமிழ் நேயம். இதழ்-7. தொடர்புகட்டு: கி. பழனிச்சாமி(ஞானி), 123, காள்சுவர் நகர், கோயமுத்தூர், 641009.
5. சிற்றிதழ்ச் செய்தி. இதழ்-31, 1சம்பத் நகர், சூனேசுவரன் பட்டி, பொள்ளாச்சி-6
6. வள்ளுவம். தி.ஆ.2030, தை-மாசி, கவிதா நிலையம், 31- பணி பூண்டார் வீதி, விருத்தாசலம்-606001.

பொதியவெற்பன் பொன் விழா மலர்

தோழர் பொதியவெற்பன் பொன் விழாவினையொட்டி பொன்விழா மலரினை இரா.வீ.இராசாராமன் அறக்கட்டளை சார்பில் வெளியிட உள்ளோம். போற்றித்துதிபாடுவதாய் அல்லாமல் அறிமுகம் மற்றும் விமர்சன ரீதியில் தொகுப்பு அமையும். தங்கள் பங்களிப்பினை கீழ்க்கண்ட வகைகளில் எதிர்பார்க்கிறோம்.

- * நவீன முன்னோடிப்படப்பிலக்கியங்கள் மற்றும் கன்னிச்சுவடுகள் பதிக்கும் பல்துறை ஆய்வுகள்.
- * ஈழ மற்றும் புலம்பெயர் கலைஇலக்கிய சமூகப்பதிவுகள்.
- * புதுமைப்பித்தன், ஜி.நாகராஜன், பிரமிள் பற்றிய புதிய வாசல்களைத்திறக்கும் பார்வைகள்.
- * பொதியவெற்பன் பற்றிய விமர்சனங்கள் மற்றும் அவருடன் பழகிய அனுபவப் பதிவுகள் பொதியவெற்பன் கடிதங்கள்.

15.04.1999 க்குள் எமக்கு கிடைக்குமாறு அனுப்புக.

தொடர்பு முகவரி:

பொதியவெற்பன் பொன்விழா மலர்
சிலிக்குயில் புத்தகப்பயணம்
20.ப.கோதண்ட பாணித்தெரு
கும்பகோணம்-612001

- ▼ கதைப்போமா
எம் சோகத்தைப்பற்றி
- ▼ யாரைத்தேடுகின்றாய்
நேற்றுப்பயணமானவனையா
எந்த மண்ணோடு புணர்ந்தானோ
- ▼ சந்ததியின் தடவலுக்காக
உன் இதயத்தை பிளந்து
சேமித்து வை
தேசத்தெருக்களில்
காமம் கடைதிறந்தது பற்றியும்:
- ▼ உனக்குத்தெரியாத
இங்கு மொழிமௌனம்
நீ
எந்த நீதிமன்றத்திலும்
வழக்காடிப்பார்க்கலாம்
- ▼ அதிகம் பேசாதே
தேச கொங்கைகள்
உனக்கு மரணப்பால் தரும்
தவறின்:
வயதான கம்பிகள்
உன் பார்வைக்கு
- ▼ உனது நிரந்தர முகவரி எது
கட்டுக்கோப்புகளை
வாழ்தல் கொள்ளையடித்தது
தேச எல்லைகளுக்கப்பால்
- ▼ புலர்வும் மறைவும் எமக்கல்ல
எம் கனவுகளை
பறித்துக்கொண்டவர்களுக்கு
- ▼ இன்னும் பேசலாம்
- ▼ தேவடியான் வீட்டு
கொல்லைப்புறம் பற்றி.

வலக்காத்

!

ர

ண

நீ!

க

!

ள்

!

ஏ. எம். எம். ந சீ ர்.

பத்துக் கட்டளைகள்!

எடுப்பு:

- I - ஈழத்து நெருதாவின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- II- சுந்தரலிங்கத்தின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- III- டம்பா இவ்ரிச்சின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- IV- அன்ரன் அமல்ராஜின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- V- இ. மா. ம. மாறனின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- VI- பேக்கரிக் காரரின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- VII- ஒலிவியே ஆந்ரேயின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- VII- ஆசிரியரின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- IX- அண்ணரின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !
- X- நண்பரின் மனைவியை இச்சிக்காதிருப்பாயாக !

தொடுப்பு :

தொட்டம்மாவுக்கும் ஊத்தை சிறிக்கும் தொடுப்பு இருந்தது,
மகேசுக்கும் தரளம் ரீச்சருக்கும் தொடுப்பு இருந்தது,
குஞ்சன் வளவு சித்திக்கும் பரியாரி சபாரத்தினத்துக்கும் தொடுப்பு
இருந்தது,

மடுத்தீனுக்கும் நீத்தம்மாவுக்கும் தொடுப்பு இருந்தது,
கடையாச்சிக்கும் நீக்கிலாப்பிள்ளை சுவாமிக்கும் தொடுப்பு இருந்தது,
பேபி அக்காவுக்கும் ஜெயக்கொடிக்கும் தொடுப்பு இருந்தது,
காளையாயனுக்கும் அக்கினேஸ் மாமிக்கும் தொடுப்பு இருந்தது,
என் அம்மாவுக்கும் தந்திக்காரனுக்கும் தொடுப்பு இருந்தது,
(தொட்டம்மாவுக்கும்...)

முடிப்பு :

“இதுவரையான ஏடறிந்த மனித சமுதாயத்தின் வரலாறு என்பது, பெண்குறிகளுக்கும் ஆண்குறிகளுக்கும் இடையே நடந்த இடையறாத போராட்டத்தின் வரலாறே ஆகும்” எனச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த வெடிவிழுந்த ரோமம் பின் அவளைப்பார்த்து தான் சந்தேகங்களுக்கு விலக்கப்பட்டவன் எனக்கூறியதாம். ஒரு உடன் படிக்கையாலோ, தத்துவத்தாலோ, அவளின் பெயர்களை வீதிச் சுவர்களில் ரத்தத்தால் எழுதிவிடுவதாலோ தன்னை நிரூபித்துவிட முடியாதென்றும் தான் அவளைக்காதலிப்பதையும், மதிப்புச் செய்வதையும் ஒரு புணர்ச்சியில் மட்டுமே, மாணா, இட்டன்னா, டுனா, மேயன்னா உறுதி செய்ய முடியுமென்றும் வெடிவிழுந்த ரோமம் முத்திரைத்தர்க்கம் செய்ததால் நெகிழ்ந்து போனவளோடு தான் பகல் முழுவதும் கலந்து கிடந்ததாகவும், மனிதர்கள் இயல்பிலேயே வன்செயல்களிலும் வென் சொற்களிலும் ஆர்வமுள்ளவர்களாய் இருப்பதை அப்போதுதான் அறிந்து கொண்டதாகவும் வெடிவிழுந்த ரோமம் நாடு முழுவதும் பிரகடனம் செய்து வருகையில் அவள் “உண்மையாகவே அப்படி ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்ததோ?” எனக் கேட்டாள். “அதை அவ்வளவு உறுதியாகச் சொல்லிவிட முடியாது” என வெடிவிழுந்த ரோமம் சொல்லவும் அறிந்த சனங்களும் தெரிந்த சனங்களும் தன்னிடம் சோகரசங்களை கசிந்துவிடுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டவன் வெடிவிழுந்த ரோமத்தின் பிரகடனத்தை எம்மிடம் தீர்மானகரமாக மறுத்தாள்.

—ஷோயா சக்தி

இதைத் தொடர்ந்து நாடெங்கிலுமுள்ள மனைவிமார்கள் எப்போதுமே வெடிவிழுந்த ரோமம் தம்மையும் “வைபோஸ்” பண்ண முயற்சித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் தமது பூர்வசன்ம புண்ணியங்களாலும் சாமர்த்தியமான தந்திரோபாய நகர்வுகளினாலுமேதாம் எப்போதும் தப்பித்து வருவதாகவும் வெடி வீழ்ந்த ரோமத்தின் மீது குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தினார்கள். இப்பெண்கள் தனது பெயரை ஒவ்வொரு தடவைகள் உச்சரித்ததன் பின்பாகவும் ஒலிக்கும் முச்சுக்களை நாம்கோபம், பயம், அருவருப்பு எனும் பொய்ச்சமிகளைக் கொண்டு தனக்குப் பெரும் அநீதி இழைப்பதாக எம்மைத் தூஷித்த வெடி வீழ்ந்த ரோமம் தேசத்தின் எல்லாக் குழந்தைகளையும் கடத்திப்போய் காடுகளில் விட்டுவிடுவதற்கான ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டியது. ஊரில், வீட்டுப் பூனை போடும் எண்ணற்ற குட்டிகளில் கடுவன் சப்பியது போக எஞ்சியவற்றை கன்னாப் பற்றைகளிலும் பூவரசம் காடுகளுக்குள்ளும் கடத்தி விடுவது நமது வாசகர்கள் அறிந்ததே. பூனைக்குட்டிகளோடு குழந்தைகளை ஒப்பிட்டு செய்வது மிக விகாரமான மனப்பிறழ்வே என்பதை நாம் தொடர்ச்சியாக வெடிவீழ்ந்த ரோமத்துக்கு சுட்டிக்காட்டி வந்தபோதும், அது ஒரு கோழைத்தனமான செய்கையென நாம் கூறியபோதும் “உங்கள் வீட்டுப்பெண்களின் குறிகளில் இருக்கும் மசீர்களைவிட உங்கள் மூஞ்சியில் அடிகப்படியான மசீர்கள் இருப்பதாய் நீங்கள் அத்தகற்பனைகளில் இருக்கிறீர்கள் எனச் சொன்ன வெடி வீழ்ந்த ரோமம் குழந்தைகளைக்கடத்தும் முயற்சியில் இறங்கி நாம் எதிர்பார்த்தவாறே ஒவ்வொரு முறையும் குழந்தைகளிடம் அவமானகரமான முறையில் தோல்விகளைத் தழுவுவேண்டி நேரிட்

டது. எல்லாக் குழந்தைகளும் விசத்தைச் சுரக்கும் நாக்குகளோடு திரிவதாகவும் அவர்கள் ஆணித்தரமான வாதங்களோடு உரையாடல்களைக்கட்டக் கூடியவர் களாகவும், மாபெரும் பிரச்சாரப் பிரங்கிகளாகவும் திகழ்கிறார்கள் எனவும் வெடிவீழ்ந்த ரோமம் புலம்பியது. பெரும் பிரயத்தனங்களோடு மதகுருவாகவும் கடவுளாகவும் கூடுபாய்ந்து சில குழந்தைகளைக்கடத்தும் முயற்சியில் வெடிவீழ்ந்த ரோமம் வெற்றி பெறவிருந்த கடைசி நிமிடங்களில் அனைத்து வேலைகளையும் அப்படியாப்படிபே போட்டு விட்டு இயங்குமாறு முடும்பி விடப்பட்ட காவல்துறையினர்: கண்ணிமைக்கும் நொடிகளில் வெடிவீழ்ந்த ரோமத்தின் எத்தனங்களை முறியடித்து விடுவதை வெடிவீழ்ந்த ரோமத்தால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை. “இவ்வாறாக வெடிலும், செடிலுமாய், முகம் முறித்தும், முகமஞ்சியும் சனங்கள் வாழும் காலத்தில் செயின் நதிகளின் மதவுகளை உடைக்கப்பண்ணி வீடுகளையும் வாசல்களையும் மிதந்தும் கவிழ்ந்தும் அள்ளுண்டும் போகச்செய்ய நாதியற்றுப் போனேனே நான்” என நினைந்து நினைந்து இரவும் பகலுமாய் துக்கம் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்த வெடிவீழ்ந்த ரோமத்துக்கு நாம் சொன்னதும், பண்டைய தமிழ்க்கதைகூறல் மரபில் சோசலிச யதார்த்த வாதக்கூறுகள் இருந்தன என்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாய் சொல்லி நிற்பதுமான கதை இதோ:

முன்னொரு காலத்திலே சித்திரபுரி எனும் தேசத்தை சித்திரசேனன் (இனி சி.சே) எனும் மன்னன் ஆட்சிபுரிந்து வந்தான். சித்திரபுரி பொன்னும் மணிகளும் கொழிக்கும் தேசமாதலால் நாட்டின் துறைமுகப் பட்டினங்களின் அங்காடிகளில் எப்போதும் அராபியரும், சீனரும், யவனரும் நிறைந்து காணப்பட்டனர்.

சி.சேயும் அரசதரும நெறிகளையும் முதாதையின் தத்துவ சாத்திரங்களையும் கற்றுத்துறைபோனவனாய்க் காணப்பட்டான்.

இவ்வாறான கியாதிகளோடு சி.சே திகழ்ந்துவரினும் பட்டத்துக்கு ஓர் வாரிசு இல்லாக்குறை மன்னனை வாட்டி வருத்தி வந்தது. ஒரு நாள் சக்திவாய்ந்த முனிவரொருவர் அரசவைக்கு வருகைத்தந்தார். சி.சேயும் எதிர்கொண்டோடி முனிவரை வணங்கி வரவேற்றுத்தன் பிள்ளையில்லாக் குறையை முனிவரிடம் முறையிட, முனிவரும் ஓர் அனிச்சம்கனியை மன்னனுக்கு வழங்கி அதைப் பட்டத்துராணிக்கு உண்ணும்படி கொடுக்குமாறு கூறினார். கரைபுரண்ட உற்சாகத்தோடும், அனிச்சம் கனியுடனும் அந்தப்புரம் ஏகிய சி.சே கனியின் கீர்த்திகளை ராணிக்கு விளக்கிக்கூறிக் கனியை அவளிடம் கொடுக்க ராணியோ அனிச்சம் கனியை வீதியில் வீசியெறிந்து விட்டு தானும் உப்பரிக்கையிலிருந்து குதித்தோட முயற்சித்தாள். தேவியின் கரம் பற்றி அவளைத் தடுத்த மன்னனை தேவியும் ஆரத்தமுவி கலவிக்கு அழைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல் “அடுத்த இளவேனிற காலம் வரை நாங்கள் முயங்கிக் கிடப்போமே” எனக்காதல் மொழிபேசுகையில் கொஞ்சங் கூட இலக்கியப் பரிட்சயம் இல்லாத சி.சே துர்தேவதைகளின் பிடிகளில் பட்டத்து ராணி சிக்கிக் கிடக்கிறாள் என்பதாக ராணியின் மொழிகளைப் பெயர்த்ததோடு நில்லாமல் நாடெங்கிலும் உள்ள பேய் பிசாசு ஓட்டுபவர்களையும், சூனியக் காரர்களையும் தண்டோரா போட்டு அரண்மனைக்கழைத்து ராணிக்கு சிருஷைகள் செய்வித்தான். அத்தோடு நாடெங்கும் காலவரையறையற்ற ஊரடங்குச் சட்டத்தையும் பிறப்பித்தான்.

இப்படியாய் இருக்கிற

நேரத்திலே, வீதியிலே விட்டெறியப்பட்டிருந்த அனிச்சங்கனி வீங்கி வெடிக்கவும், அதனுள் இருந்து தேகமெங்கும் வர்ணப் புள்ளிகளுடன் ஒரு குழந்தை முகிழ்ந்தது. இதனால் அக்குழந்தை புள்ளி இளவரசன் எனும் நாமம் கொண்டது. ஆனந்தக்கடலில் தத்தளித்த சி.சே நாதெங்கிலும் ஆடல்களையும் பாடல்களையும் நிகழ்த்துமாறு உத்தரவிட்டான். ஆடல்களும் பாடல்களும் நடந்த அச்சாமத்தில் “இனியும் பொறுத்தால் பிழைச்சுப்போயிடும்” என்ற முடிவுக்கு வந்த பட்டத்து ராணி பேய் விரட்ட முயற்சிகள் செய்துவந்த ஓர் பாம்புப்பிடாரனோடு கூடிக் கொண்டு ஊரைவிட்டு ஓடிப்போனாள்.

இதன்கண் அவமானமும், வேதனையும், வெப்பிசாரமும் தாளாத சி.சே “உன்முகத்தை ஒரு தடவை சரிவரப்பார்த்திருப்பின் அவள் ஓடிப்போயிருக்கவேமாட்டாள்” என அடித்துச் சொல்லி புள்ளி இளவரசனிடம் ஒரு மரண வாக்கு மூலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ஊரைக்கூட்டி நாணற்புல்லில் தூக்குப்போட்டு பூதவுடம்பை நீக்கி புகழுடம்பு எய்தினான்.

அரசுக் கட்டிடலையும் ஆட்சிப் பொறுப்பையும் பாரமெடுத்துக்கொண்ட புள்ளி மன்னன் முன் ஆறுமாதங்கள் அம்மா... அம்மா ... என அழுது அரற்றிக் கொண்டும் பின் ஆறுமாதங்கள் அண்டை நாடுகளோடு மட்டுமல்லாது அகில நாடுகளுடனும் சமர் செய்தும் வெற்றிகளும் விருதுகளும் குவித்து வந்தான். அடிமை கொண்ட தேசங்களிலிருந்து பொன், வெள்ளி, தூபம் திரவியங்களுடன் கூட்டம் கூட்டமாய் இளம் பெண்களையும் கொள்ளை கொண்டு வந்து தனது களஞ்சியங்களையும், சிறைக்கொட்டடிகளையும் நிரப்பிக்கொண்டான். வெற்றி விழாக்களின் நடுவே “நான் ஒரு தாயில்

லாப்பிள்ளை” எனச் சொல்லி விக்கி விக்கி கண்ணீர் உகுத்தான்.

ஒருகட்டத்தில் அடிமை மகளிருக்கான சிறைக்கொட்டடிகள் நிரம்பி விடவே அவர்களிலிருந்து இலட்சத்து முப்பதினாயிரம் பெண்களை முதற்கட்டமாய் தெரிவு செய்த புள்ளி மன்னன் சித்திரா பவுர்ணமி தினத்தன்று அவர்களை திருமணம் செய்து கொள்ள முற்றெடுத்தான்.

சித்திரா பவுர்ணமியின் முன்னிரவில் இராசபாட்டைகள் தோறும் இலட்சத்து முப்பதினாயிரம் புள்ளி வடிவிலான சிலுவைகள் நாட்டப்பட்டன. விறலிகளும் பாணர்களும் சிருங்கார ரசம் சொட்டும் பாடல்களை இசைத்துக் கொண்டிருக்க, வேத விற்பனர்களின் உச்சாடனங்கள் ஓங்கி ஒலித்துக்கொண்டிருக்க அழைத்துவரப்பட்ட இலட்சத்து முப்பதினாயிரம் பெண்களும் ஆடைகள் முழுவதுமாய் களையப்பட்டு கைகளும் கால்களும் விரித்துக்கொண்ட நிலையில் நிர்வாணமாய் சிலுவைகளில் ஏற்றப்பட்டனர்.

முதலில் அப்பெண்களின்தலை, புருவ, யோனி ரோமங்கள் மழிக்கப்பட்டன. பெண்கள் ஆடவும் அசையவும் முடியாமல் விறைத்துக்கிடந்தனர். பவுர்ணமி உச்சிக்கு வந்த பொழுதில் புள்ளி மன்னன் எழுப்பிய சமிக் கைகளைத் தொடர்ந்து உடைவாள்களால் அப்பெண்களின் யோனிகளின் உணர்பீடங்கள் தறிக்கப்பட்டு உதிரம் சொட்ட கூடைகளில் சேகரம் செய்யப்பட்டன. கையறு நிலையில் இப்பெண்கள் எழுப்பிய கூக்குரலும் ஓலமும் உமிழ்ந்த தூசணங்களும் பாடல்களிலும் உச்சாடனங்களிலும் மோதியறுந்தன. ஒவ்வொருத்தியாய் சிலுவைகளிலிருந்து இறக்கப்பட்டு முழந்தாள்களில் நிறுத்தப்பட இரத்த யோனிகளைப் புள்ளிமன்னன்

லயித்துப் புணர்ந்த கணத்தில் ஒவ்வொருத்தியும் கர்ப்பவதியானாள். இப்படியாகக் கர்ப்பம் தரித்த இலட்சத்து முப்பதினாயிரம் பெண்களும் பாளம் பிளந்து நிணம் விசுறும் உடல்களினால் பெற்றெடுத்த குழந்தைகளைத்தின்னுவிட்டு வயல்வெளிகளையும், பயிர் நிலங்களையும் ஊடறுத்து அலறிக் கொண்டே ஓடினார்கள். அவர்களிலிருந்து தெறித்த தசைகள் தேசமெங்கும் விழுந்தன. புள்ளிமன்னனுக்கு எதிரான முதலாவது போர்க்குரல் சுடுவிழியிடம் இருந்து கிளம்பியது.

சுடுவிழியின் பின்னால் புள்ளிமன்னனின் அட்டுழியங்களுக்கும் நிட்டூரங்களுக்கும் எதிராய் கல்வியாளர்கள், இளைஞர்கள், கைவினைஞர்கள், பண்ணை அடிமைகள் எனப்பரந்துபட்ட மக்கள் திரள் திரலாயிற்று. உணர்ச்சிப் பிளம்புகளான அவ்வணி அரண்மனையை முற்றுகையிட்ட பொழுதில் அரசன் ஆடித்தான் போனான்.

மிசுந்த சங்கடத்துடனும், சங்கைகேடுடனும் தலைகுனிந்து உப்பரிகையில் தோன்றிய மன்னனைக் கண்டதும் “புள்ளிமன்னனைக் கொல்ல வேண்டும்” எனக் கோஷமிட்டு மக்கள் திரள் ஆர்ப்பரித்தது. மக்களை போராட்ட ஒழுங்குகளை அனுசரிக்குமாறு நெறிப்படுத்திய மக்கள் பிரதிநிதிகள் அறுவர் மன்னனை நோக்கிப் பேசலானார்கள். இதோ பார் வேந்தே! உங்கள் மேட்டுக்குடிக் காமக் களியாட்டங்களை அந்தப் புரத்து மஞ்சங்களுடன் நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் சேற்றில் கை வைப்பதால் நீங்கள் சோற்றில் கை வைக்கிறீர்கள் என்பதை அறியாதவனா நீ? அது அறிந்தும் உன் புதுமணப் பெண்கள் இலட்சத்து முப்பதினாயிரம் பேரையும் பயிர் விளையும் பூமிகளால் ஓடப்பண்ணி பயிர்களைப் பாழ்படுத்தி உழைக்கும் மக்கள்

வயிற்றில் நீ அடித்ததென்ன? நியாயம் தீர் வேந்தே! நீதி சொல் வேந்தே! மக்கள் பிரதிநிதிகளின் தருக்க பூர்வமான உரையால் கவரப்பட்ட புள்ளிமன்னன் மக்கள் திரளை நோக்கி “பாழ்ப்பட்ட பயிர்களுக்கான நட்ட ஈட்டை அரசு வழங்கு மென்றும், இன்றைய தினத்திலிருந்து வேளாண்மை வரி ஐம்பது விழுக்காடு இரத்துச் செய்யப்படும் என்றும், சிறைக் கொட்டடிகளில் எஞ்சியிருக்கும் பெண் களையும் இனித்திரையாகப் பெறப்போகும் பெண்களையும் பயிர் பச்சைகளுக்கு பாதொரு இடைஞ்சலும் இல்லாதவாறுக்கு தான் கடல்களில் வைத்து திரும்மணம் செய்யப்போவதாகவும் வாக்குக் கொடுக்கவும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் வெற்றிப்பேரணி நடத்தி கூடியிருந்த மக்கள் திரளிடையே “அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு அல்லது ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு” எனும் தலைப்பில் தொடர்ச்சியாக ஆறாறு முப்பத்தியாறு மணித்தியாலங்கள் உரைநிகழ்த்திவிட்டு இனிதே வீடுகளுக்குத் திரும்புகையில் அவர்கள் பின்னே மக்கள் அணிவகுத்து வந்தார்கள், சுடுவிழிபாதையைப் பார்த்தார். அது தெளிவாய் இருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தார்... கீழ்வானம் சிவந்து கிடந்தது. அப்ப சங்கிங் மன்ஸனுக்கு பின்னே ரைமாப்போனால் எப்படியும் ஒரு தமிழ்க்கிறவுட்டக் காணலாம். இந்த றூட் ஓடுது. அந்த எயார் லைன்ச சாட்டர் பண்ணுறாங்கள். புதுசா சிலோன் கவுண்டென்ர் விட்டிருக்கிற கொம்பியூட்டர் பாஸ் போட்டுக்கு தலைமாத்தவே ஏலாதாம், இன்ன ஏஜென்சி இன்ன பொட்டையை வைச்சு புளுபிலிம் எடுத்தவன் எண்ட மாதிரியான கதையளைக் கேட்டுக்கொண்டு, நீநாவு சென்மைக்கல் ரின் பியரும் வாங்கிக் கொண்டு உன் றாமுக்கு வறாய். றாமில் ஒருமுப்பது வயசு சொல்லக்கூடிய மனிசியும் ஒரு அஞ்சு

வயசு பொம்பிளப்பிள்ளையும் இருக்கினம். உன் றாம் மேற் ரவிக்குமார் முழியப்பிரட்டிக் கொண்டுநிக்கிறான். ஆருங்கோ நீங்க? எண்டுநீ கேக்க உன் ற ஏஜென்சிதான் சிங்கப்பூரில் இருந்து தங்களை இஞ்ச அனுப்பினதெண்டும், ஹொங்கொங் எயார்ப் போர்ட்டில் கூட்டிக்கொண்டு போக ஆக்கள் வருவினமெண்டு ஏஜென்சி சொன்னதாயும் எயார்ப்போர்ட்டுக்கு ஒருத்தரும் வராததாலதானே ஒருரக்கியைப் பிடிச்ச ஏஜென்சி தந்த இந்த விலாசத்துக்கு வந்திருக்கிறதாயும் அந்த மனிசி சொன்னா. எளிய பரதேசி ஏஜென்சி ஒரு ரெலிபோன் அடிச்சுச்சொல்லியிருக்கலாம் எண்டு நீ உனக்குள்ள முறுகிக் கொண்டு லொட்ஜ் மனேச்சரிட்ட போய் “மிஸ்டர் மனேச்சர், மிஸ்டர் ரத்தினலிங்கம்ஸ் நியூ பியூப்பிள் ருடே கம்மிங், வன் றாம் பிளீஸ்” எண்டு விளக்கம் சொல்லி நூற்றி ஏழாம் நம்பர் றுமை அந்த மனிசிக்குப் போட்டுக்குடுத்தாய். அப்பதான் ஏஜென்சி ரத்தினலிங்கம் போன் அடிச்சு “ஒரு தாயும் ஒரு பிள்ளையும் எயார்ப்போர்ட்டில் வந்து நிற்குதுகள். போய் றிசீவ் பண்ணு. சிலவுக்குத் தேவையெண்டால் ஒரு இரு நூறு டொலரை பல்லுக்கழட்டு” எண்டான். பல்லுக்கழட்டிறது எண்டால் பஸஞ்சர்கள் கொண்டுவா றரவலர்ஸ் செக்கை மாத்தி யெடுக்கிறது. இது ஏஜென்சிமாருக்கும் உன்னை மாதிரி சாட்டர் கேசுகளுக்கும் மட்டும் தெரிஞ்சு கோட் வேட். “அவையள் வந்திட்டினம் நூற்றி ஏழாம் நம்பர் போட்டுக் குடுத்திருக்கிறன் ஒருக்கா அவவுக்கும் அடிச்சுக்கதையுங்கோ” எண்டு நீ சொன்னாய். பிறகு நீ அவவின் றாமுக்குப் போய் “எல்லாம் சரியா அக்கா? ஏதும் தேவையெண்டால் நான் பக்கத்து றாம் தான் கதவைத் தட்டுங்கோ” எண்டாய். “அக்கா சிங்கப்பூரில் இருந்து

வாறியள் தமிழ்ப் பேப்பர் ஒண்டும் இல்லையா?” எண்டு நீ கேட்க மனிசி ஒரு “மலேசியா நேசன்” பேப்பர் உனக்கு தேடியெடுத்துத் தந்தது. நீ உன் றாமுக்கு வந்திருந்து பியரையும் குடிச்சு பேப்பரையும் படிச்சால் அதில ஹெட் நியூசா “இலங்கையிலிருந்து திரும்பிய அமைதிப் படையை வரவேற்க கருணாநிதி மறுப்பு” எண்டு போட்டிருந்தது. என்ன இருந்தாலும் கருணாநிதி ஒரு விறைச்ச மண்டையன் தான் எண்டு நீ நினைச்சாய். பியரும் ஆத்தலாய் பட்டபட “வசந்த சேனை வட்டமிடும் கழுகு வாய் பிளக்கும் ஓநாய்” என் தங்கையின் பேரோ கல்யாணி மங்களமான பெயர் ஆனால் கழுத்திலே மாங்கல்யம் இல்லை தட்டியதோளும் கொட்டிய முரசும் வெட்டிய வாளும் டொட்டிய தோலும் வீர ஜிவாஜி வீரஜிவாஜி என ஆர்ப்பரிக்க நான் என்ன அரசியல் அறியாதவனா? எண்டுநீ வசனம் பேசிக்கொண்டிருக்க சின்னப் பொடியன் ரவிக்குமார் பயந்து போனான். அடுத்த நாள் அவவையும் பிள்ளையையும் நீயும் ரவிக்குமாரும் கூட்டிக் கொண்டு “ரவலர்ஸ் செக்” மாத்தப்போனியள், லிட்டில் போகேக்கே “என்ன நல்லா வசனம் எல்லாம் பேசுறீங்கள்” எண்டு அவசொல்லி சிரிச்சா. ரெண்டு ருமுக்கும் இடையில் பலகைதானே அடிச்சிருக்கு, கேட்டிருக்கும், இல்லாட்டி இந்த போசனப்பசாசு ரவிக்குமார் சொல்லியிருப்பானெண்டு நீ நினைச்சாய் “ஹொங்கொங் வந்து கனகாலமோ?” எண்டு அவகேட்டதுக்கு “எட்டு மாசம்” எண்டாய். மனிசி கொஞ்சம் கலங்கிப் போனா. “நான் யப்பனாவில் நல்ல சம்பளத்தில ரீச் பண்ணிக் கொண்டிருந்தனான். விட்டுப் போட்டு அவரிட்ட போக வெளிக்கிட்டு சிங்கப்பூரில் ரெண்டு மாசம் நின்று பிள்ளையளோட அலைஞ்சு இப்ப இஞ்சு வந்திருக்கிறன். எப்பரத்தினலிங்கம் இஞ்சு வந்து என்னை

அனுப்புவார்?” என்று அவ கேட்டதுக்கு “பொம்பிளை யளை லேசா அனுப்பலாம் அக்கா, ஏஜென்சி ஒரு கிழமையால இஞ்ச வாறன் எண்டவர்” என்று நீ சொன்னாய். பிறகு நீ அவவை ரீச்சர் என்று தான் கூப்பிடத்தொடங்கினாய். திரும்பி வரேயிக்க சும்மா ஆக்கள ஒருக்கா லோஞ்சியில ஏத்தி கவுலோனுக்கும் சென்றல் கொங்கொங்கிற்கும் இடையில் ஒரு ரவுண்ட் அடிச்சாய். பிள்ளைக்கு சரியான சந்தோசம். அது ரவிக் குமாரோட நல்லா ஒட்டிற்றுது. பின்னேரமாய் தும்- தா- துஷி மாக்கேற்றுக்கு அவையளக் கூட்டிக் கொண்டு போய்க் காட்டினாய். ரீச்சர் ரவிக்குமாருக்கு வலோத்காரமாய் ஒரு ரீசேர்ட் வாங்கிக் குடுத்தா. நீ கடையில் ஒரு ரின் பியர் வாங்கிக் குடிச்சதுக்கு “என்ன இருவத்திரண்டு வயசு இளம்பிள்ளை ரோட்டுரோட்டா ரின்சாராயம் வேண்டிக்குடிக்கிறீர் என்ன ஏதும் வெறிசோ?” என்று ரீச்சர் கேட்டா. இது இவவுக்கு தேவையில்லாப் பிரச்சனை என்று நீயோசிச்சாய். றா முக்கு வந்தாப் பிறகு உனக்கு அவ்வளவாய் வெறியில்லை. எண்டாலும் வசனம் பேசிக்கொண்டிருந்தாய். அண்டைக்கு இரவு ரீச்சரின்ர புரியன் பிரான்சில இருந்து ரீச்சருக்கு ரெலிபோன் எடுத்தார். ரீச்சருக்கு தான் நிக்கிற இடம் வலம் புரியனுக்கு சரியாச் சொல்லத் தெரியேல்ல. உன்னைத் தான் கூப்பிட்டு புரியனுக்கு நிலமையெவிளங் கப் படுத்தச் சொன்னா. நீயும் “பெரிய ரீச்சர் என்றுறா ஹொங் கொங்குக்கும் பாங்கொக்குக்கும் வித்தியாசம் தெரியுதில்” என்று யோசிச்சுக் கொண்டு ரீச்சரின்ர புரியனுக்கு “அண்ணே இன்ன இன்னமாதிரி இவ இஞ்ச நிக்கிறா, இன்ன இன்ன நேச்சர், ஏஜென்சி வாறகிழமை வருவார் என்று விளங்கப் படுத்தினாய். பிறகு நீ உன்ர றா முக்கு வந்திருந்து பியரைக் குடிச்சப்போட்டு வசனம் பேசிக்

கொண்டிருந்தாய். அடுத்தநாள் விடிய நீ கோப்பி வேண்டிக் கொண்டு ரீச்சரின்ர றா முக்குப் போக ரீச்சர் பிள்ளைக்கு “இஞ்ச பார் சிவாஜிகணேசன் அங்கிள் வந்திருக்கிறார்” என்று சொல்லிப் போட்டு விழுந்து விழுந்து சிரிச்சா. அண்டைக்குப் பகல் முழுதும் நீ றோட்டு றோட்டா ஹொங் கொங் குளிக்குள்ள திரிஞ்சாய். செக்கலுக்குள்ள றா முக்கு வந்திருக்கிறாய். ரீச்சரின்ர பொட்டை வந்து அம்மா கூப்பிடுறா எண்டாள். நீ ரீச்சரின்ர றா முக்குப் போக பொட்டை ரவிக் குமாரோடை விளையாடிக் கொண்டு உன்ர றாமிலேயே நிண்டு கொண்டது. அங்க ரீச்சரின்ர புருசன் ரெலிபோன் லைன்ல இருக்கிறார். அந்த ஆள் அழுவார் போல “தம்பி அவ முட்டு வருத்தக்காரி கவனமாய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுங்க” எண்டார். ரெலிபோன் கதைச்சு முடிய நீ யோசிச்சுக்கொண்டிருந்தாய். உனக்கு ரெண்டு இஞ்சி வித்தியாசத்தில தான் ரீச்சர் இருக்கிறா. உனக்கு ரீச்சரின்ர கையைப் பிடிக்க வேணும் என்று மனம் உன்னுது. உனக்கு முகமெல்லாம் விறைக்க கால் ரெண்டும் நடுங்குது. ரீச்சரைக் கடைக்கண்ணால பார்த்தாய். ரீச்சர் “என்ன” என்று கேட்டா. “சரியாய் குளிர்ந்து ரீச்சர்” என்று போட்டு நீ படாரெண்டு ரீச்சரின்ர கழுத்தைச்சுற்றி கையைப்போட ரீச்சர் ஒருக்கா சிரிச்சவ. பிறகு “ஓமோம்... குளிரெண்டால் மனிசர் கட்டிப்பிடிக்கிறது தானே” என்று சொன்னா. இந்த மூண்டு நாளும் உனக்குப் போது மெண்டு நீ நினைக்கிறாய். இல்ல ரீச்சர் வந்த முதல் ரெண்டு நாளும் இதுக் கசேருது. இந்த அஞ்சு நாளும் உனக்குப் போது மெண்டு நினைக்கிறாய். இரவு பகலாய் ரீச்சர் தான் உனக்குள்ள நிக்கிறா. இண்டைக்கு காலையில் ஒரு சின்னப் பிரச்சனையில் ரவிக் குமாருக்கு நீ காதவடியைப் பொத்தி அடிச்சப் போட்டாய்.

ரீச்சர் வந்து அழுது கொண்டிருந்த ரவிக் குமாரோட தானும் சேர்ந்து கண் கலங்கிப் போட்டு உன்னைப் பார்த்து முகத்தை இறுக்கினா. பொட்டைய ரவிக்குமாரோட விட்டுப் போட்டு உன்னை றா முக்கு கூட்டிக் கொண்டு போய் “சிவாஜி நாங்கள் மற்றவையளை அன்பு செய்யப் பிறந்தனாங்கள், ஏன் சின்னச்சின்ன விசயத்துக்கெல்லாம் சண்டை பிடிக்கிறியள். இந்த இருபத்திரண்டு வயசில கிழவன் மாதிரி உங்களுக்கு கை கால் எல்லாம் நடுங்குது, சும்மா சும்மா ரென்சன் ஆகக்கூடாது” என்று சொல்ல ஒரு கதையுமில்லாமல் “ஓம்” என்று சொல்லிப்போட்டு ரீச்சருக்குள்ள குறண்டிக் கொண்டு நீ படுக்க ரெலிபோன் மணியடிக்குது. ரீச்சர் உன்ர நெஞ்சுக்கு குறுக்கால் படுத்துக்கிடந்து ரெலிபோனை எடுத்துக் கதைச்சா. ரீச்சரின்ர புரியன் தான் கதைக்கிறார். அவர் தான் கனநேரம் கதைச்சேர். ரீச்சர் உம் உம் என்று சொல்லுறா. இடக்கிட சிரிக்கிறா பிறகு, “ஐயோ அப்பா இந்த பிரான்ஸ் எங்க கிடக்கு தெண்டு வழி தெரிஞ்சா நான் என்ற பொட்டை யையும் தூக்கிக் கொண்டு நடந்தாவது உங்க ளிட்ட வந்து சேர்ந்திடுவன்” என்று சொல்லிக் கண்கலங்கினா. அது சரி ஏஜென்சி எப்போது ஹொங் கொங் வந்தான்? ரவிக்குமார் என்ன ஆனான்? நீ பிரான்ஸில் ரீச்சரை மறுபடியும் சந்தித்ததுண்டா? இப்போதெல்லாம் நீ “ஆணுறை களை மனித சமுதாயம் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பான வரலாற்றுக்கால கட்டம், கற்காலமாய் இருந்தது, ஆணுறைகளை கண்டுபிடித்ததற்கு பின்பான கால கட்டம், அநாகரீக காலகட்டமாய் இருக்கிறது” என வசனம் பேசிக் கொண்டு திரிகிறாயாமே, யாராவது ரசிக்கிறார்களா?

“ பெர்முடாயிசம் ”

பெர்முடாயிசம் - விளக்கமற்ற “ஒன்றின்” திரிந்த சொல் .

எத்தனையோ தத்துவங்களை உலகுக்குத் தந்த பிரான்சில் அண்மையில் “பெர்முடாயிசம்” என்றொரு இலக்கிய விமர்சனப் போக்கொன்று உருவாகி வளர்ந்து வருகிறது. ஒரு பக்கத்தில் தத்துவத்தைக் காவிக்கொண்டு திரியும் சில இளைஞர்கள் கூட இதுபற்றி எதுவும் தெரியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். “பெர்முடாயிசம்” தன் எதிர்ப்பை எல்லாம் செமித்துக் கொண்டு வளர்கிறது . சில முந்தநாள் பிறந்த அவசரக் குடுக்கைப் போக்குகள் போலன்றி பெர்முடாயிசத்தின் நிதானமான வளர்ச்சி நம்பிக்கையையும் எதிர்பார்ப்பையும் தருவதால் அதுபற்றிய சிறு குறிப்பை இங்கே தருவது அவசியமாயிருக்கிறது .

முக்கோணவடிவமைந்த முச்சொல் மொழிக்குள் தங்கள் விமர்சனத்தை மொழியியல் ரீதியாக அவர்கள் கட்டமைக்கிறார்கள் . அம் முச்சொல் லுடன் “ஏன்” அல்லது அது போன்ற வேறு சொற்களை இணைத்து வினவுதல் அல்லது விபரித்தல் என்பன அவர்கள் கணிப்பில் எதிர் விமர்சனமாக கொள்ளப்படுவதுடன் அரசியல் ரீதியாக ஆரோக்கியமற்றதாகவும் அனுபவக்குறைவுடையதாகவும் கருதப்படுகிறது .

சாதாரணமாக விமர்சனம் என்பது இருமைத் தன்மை கொண்டதாகவே இருக்கிறது . அதில் ஒன்று ஒன்றை எதிர்த்து உருவாக்கப்படும் இருமையில் எப்பொழுதும் ஏதாவதொன்றின் மேல் வன்முறை கட்டமைக்கப்படுவதால் ஒருவரையும் நேரடியாக தாக்காமல் இருமைக் கட்டமைப்பைக் குலைக்கின்றதான பெர்முடாயிசத்தை இவர்கள் முன்வைக்கிறார்கள் .

இந்த முச்சொல்லடுக்குக்குள் அகப்பட்ட விசயங்கள் மீட்சியின்றி காணாமற்போவதாலும் எதையும் கேள்விக்கிடமின்றி இம்முச்சொல்லடுக்கு உள்ளவாங்கி விழுங்கிவிடுவதாலேயும் இது பெர்முடாயிசம் என்றழைக்கப்படுகின்றது .

பெரும்பான்மையான விமர்சகர்கள் முக்கி முக்கிச் சொல்ல வருகிற விடயத்தை இவர்கள் சாதாரணமாக எளிய வடிவில் “நல்லாயிருக்கு”

அல்லது எதிர்மறையான “நல்லாயில்லை” என்ற இரு சொற்களுக்குள் விபரித்து விடுகிறார்கள் . இவ்விருசொற்களையும் ஒரே சொல்லின் இருமை வடிவமாக பாவிக்காததுடன் அவர்கள் மூன்றாவது கோணம் ஒன்றையும் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள் . அந்த மூன்றாம் கோணத்துக்கு அவர்கள் கொடுக்கும் அழுத்தம் மிகவும் கனமானது . அம்மூன்றாம் கோணத்தால் அவர்கள் வாசகன், எழுத்தாளன், விமர்சகன் என்ற மொழியின் மூன்று தரகர்களையும் அழித்துச் சிதைத்து மொழியை விடுவிக்கிறார்கள் . இந்த மூன்றாம் கோணத்தின் கண்டுபிடிப்பானது மொழி உண்மையில் முழுச் சுதந்திரமாக இயங்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையை முதல் முதலாக உலகுக்கு தந்துள்ளது . அந்த மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்பான மூன்றாம் கோணத்தின் சொல் “புரியவில்லை” என்பது .

ஆகவே “நல்லாயிருக்கு” அல்லது “நல்லாயில்லை” அல்லது “புரியவில்லை” என்ற முக்கோணச் சொல்லடுக்கு இலக்கிய விமர்சனமாகிய பெர்முடாயிசம் எதிர்காலத்தில் மொழியை விடுவிக்கும் . அதன் மூலம் மனித குலத்தை விடுவிக்கும் என்று நம்பலாம் .

—ஸ்யாமெயின்—

உசாத்துணைநூல்கள்:

1 “பெர் முடாயிசம்” ஒரு அறிமுகம் - ஜோன் பிராங்கிளின்.

2. “மொழியும் அதன் சுதந்திரமும் - மொழிக்குள் சாத்தியமாகும் மொழியைக் கட்டவிழ்த்தல்” வலோரிவலண்டினோ , மார்தா எல்லோவ்ஸ்கி.

3. “புதிய மொழிக்கொள்கைகள்” , தொகுப்பு - ரிக் மார்டின் .

மேலும் விபரங்களுக்கு:

Www.SHYAMAIN.com .

வன்பாலுறவு/ பண்பாட்டுக்குற்ற உணர்வு/

தண்டனை:

நிதர்சினியின் கொலை¹ தொடர்பாக இந்தக் கட்டுரை எழுதப்படவில்லை. அதன்பின் னான தமிழ்ப் பண்பாட்டாளர்களின் சொல்லப்பட்ட உணர்வலைகள் குறித்ததே இந்தக் கட்டுரை. அச்சம்பவம் தண்டனைக்குரியதாய்ச் சட்டத்தால் சொல்லப் படுவதும் அதற்குரித்தானவகையில் குற்றமிழைத்தவர்களிருப்பதுவும் வெளிப்படையானது.

நிதர்சினியின் கொலை வன்பாலுறவுச் சம்பவம் தொடர்பாக பொதுவான பாரிஸ்வாழ் இலங்கைத் தமிழரிடையே முதலில் தோன்றியது தட்டிக் கழித்துவிட்ட பொறுப்பற்ற உணர்வே. “உது உந்த அடை, கறுவலாத்தானிருக்கும். எங்கசாசல்² பக்கமே? அப்ப கறுவலாய்த்தானிருக்கும்.” இத்துடன் ஒரு நிம்மதிப் பெருமூச்சா அல்லது தப்பித்துவிட்டதனால் வந்த ஆசுவாசப் பெருமூச்சா என்று அடையாளம் காணமுடியாத ஒன்று காற்றாக வெளிவந்தது அனைவருக்கும்.

இதன்பின்னர் மெதுவாக வெளிவந்தது குற்றமிழைத்தவர்கள் தமிழர்கள், அதுவும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் என்ற விபரம். உடனேயே வந்தது பொத்துக்கொண்டு - எனவே - அதனால் யாழ்ப்பாணத்தின் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் செய்தது என்ற குற்றத்தைச் சாட்டிவிடும் மனோபாவம். அதிலும் ஒரு சிக்கல்; குறித்துக் காட்டிக் குற்றம்சாட்டப்பட்ட பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் கிளர்ந்தெழ இடைவெளி விட்டு மன்னிப்புக்கேட்டதுடன் அது வேறுபகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அடையாளம் காட்டப்பட்டது. ஆக மொத்தத்தில் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் அதன் பிரதிநிதிகளுக்கும் பிரச்சனையே கொலைக்கும் வன்பாலுறவுக்கும் ஆளான அந்த (சிறுமியின்) இழப்போ அல்லது அதன் வெளிப்பாட்டுக்கான உண்மைக் காரணங்களோ அல்ல. மாறாக “ஐயோ நமது சமூகத்தின்மீது இந்தப்பழி வந்துவிட்டதே என்ன செய்வது” என்ற கழிவிருக்கம் சார்ந்த துக்கமே வந்தது. இதனால் தொண்டைகப்பிக் கொள்ளுமளவிற்குத் துக்கம் வந்தது. எனவே அந்தப்பழியை எவர் மீதாவது சுமத்தித் தப்பிக்கப் பார்த்தார்கள். இதையே பண்பாட்டின் குற்ற உணர்வு என்கிறேன் நான்.

எந்தவொரு பண்பாடும் தன்னைக் கூடா ததாகவோ குற்றவாழியாகவோ ஏற்றுக்கொள்வ துமில்லைக் காட்டிக்கொள்ள விரும்புவதுமில்லை. பண்பாடு எப்போதுமே தன்னைச் சிறந்ததானதாக நினைத்துக் கொள்வதனால், ஒருவகையான

உயர்வுச் சிக்கலில்தான் ஒவ்வொரு பண்பாடும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுவும் யாழ்ப்பாணத்துத் “டமில்” பண்பாட்டிற்கு இருக்கும் ஈகோ சொல்லாமலேயே விளங்கக்கூடியது. அது தன்னைத்தவிர வேறொதையும் பண்பாடாகவோ குறைந்தபட்சம் கருத்தில் கொள்ளக்கூடிய ஓர் உயிர்தொகுதியாகவோ கருதிக்கொள்வதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

இந்த நிலையில் அம்மரணச் சடங்கைத் தொகுத்துவழங்கிய ஓர் தொலைக்காட்சியின் ஊழியர் (அல்லது அறிவிப்பாளர் என்றும் அழைத்துக்கொள்ளலாம்) சிறிவயதினரைப் பார்த்து “முதலில் இதைச் செய்தது, அடை, கறுவல் எண்டுதானே நினைச்சனாங்கள். பிறகு இதைச் செய்தது எங்கடையூக்கர்கள் தான் எண்டேக்கை என்ன நினைச்சனியள்” என்று கேட்டிருக்கிறார். (அதன் பதிவு நாடாவைத்தான் நான் பார்த்தேன். நேரடியாக நான் இவைகளைப்பார்ப்பதில்லை. நேரடியாகப் பார்த்து, கேட்டு 24 மணிநேரச் சேவை செய்யும் எனது நண்பர் உபயம்.)

குற்றவாளிகள் தமிழர்கள் என்றபோது அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கென்று குறிச்சேதத்திலிருந்து சிரச்சேதம் வரை பல தண்டனைகள் காத்துக்கிடந்தன. அவர்களின் போட்டோக்கள் ஒட்டப்படவேண்டும் எனவும் பலவிதங்களில் வேண்டுகோள்கள் வைக்கப்பட்டன. “டிட்டெக்ஷன்” இதழில் வந்த கட்டுரைகள் ஜெராக்ஸ் பிரதி எடுக்கப்பட்டு தமிழர் நடமாடும் இடங்களில் ஒட்டப்பட்டன. “நாங்கள் ஒட்டுமொத்தமாகக் குற்றவாளிகள் இல்லை. எங்களிலிருந்து அவர்கள் வேறானவர்கள்” என்ற தொனியில் இந்த நிகழ்வினம் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது.

இதுவரைக்கும் எந்தவொரு வெளிநாட்டவரும் இப்படிச் செய்யவில்லை (ஒருவேளை இந்தப் புள்ளிவிபரம் பிழையாயிருந்தாலும் அதை மட்டுமே பிடித்துக் கொண்டுகொங்காதிருக்கடவது.) என்பதான இந்தக் குற்றத்தை எப்படி ஓர் தமிழன் செய்துமுடிக்கப்போயிற்று. வெறுமனே அதைச் செய்து முடித்த தனிமனிதனை அவன் ஓர் மிருகம், ஈனப்பிறவி, மனவக்கிரம் பிடித்தவனென்றெல்லாம் சொல்லிவிடுவதனால் மட்டும் விலகித் தப்பிக்க முடியாது. நாணும் நீங்களும் (யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழில் சொன்னால் “ஐஸே நீரும்”) இருக்கும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இதே பண்பாட்டின் மைந்தன்தானே இதைச் செய்தான். இதன்வேர்கள் எங்கே உள்ளன உண்மையில்? எங்கோ ஓர் மூலை

யில் குற்றத்தின் காரணத்துக்கு அல்லது அதன் தோற்றத்தின் காரணத்திற்கு வழிவகுக்கின்ற வித்திடுகின்ற கண்டும்காணாமல் வளரவிடுகின்ற குற்றமாய் வெளியே தெரியாது போய்விட்டால் மூடிமறைக்கின்ற கண்டும் காணாமல் பாவமன் னிப்புக் கொடுத்துத் தட்டிக்கொடுத்து விட்டுவிட்டுப் போகின்ற சூழ்நிலைகளையெல்லாம் கண் மூடித் தனமா ஏற்றுக்கொண்டுதானேயிருக்கிறோம்.

அம்மாவில் வந்த ஸ்ரீதரின் சிறுவர்கள் மீதான பால்வன்முறை முயற்சிகள் குறித்த கதையில் தண்டனைகொடுப்பதற்கான தொனி தெரிந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது அல்லது அது ஓர் சீர்திருத்தவாத முயற்சி எனப்பட்டது அல்லது அதைப்பற்றிப்பேசுவது அஞ்சையானதாகக் கரு தப்பட்டது. அக்கதையில் வரும் சம்பவங்களைப் போல வெறும் பாலியல் வன்முறை முயற்சிகளாக மட்டும் இங்கு கவனக்குறிப்புக்குள்ளாகும் நிகழ்வு நிகழ்ந்திருந்தால், ஒருவேளை (ஒருவிதத்தில் நல்நேர்வாக) அச்சிறுவர்க்கு உயிராபத்து நேராமலி ருந்திருந்தால், இப்படிப்பட்டதொரு செயல் வெளிச்சத்துக்கு வந்திருக்குமா? அல்லது குற்ற வாளி இதே குற்றச்செயலை உயிராபத்துவிளை விக்காமல் நிகழ்த்தியிருந்திருக்கும் பட்சத்தில் அவை/அது வெளிவந்திருந்திருக்குமா? வெறுமனே எந்தவித ஆரவாரமுமின்றித் திருட்டுத்தனமாக நிகழ்த்தப்படும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு எவ்வித கேள்விகளுமில்லாமல் மூடிமறைப்புச் செய்ய உதவும் தமிழ்ப்பண்பாடுதானே என்னுடையதும் உங்களுடையதும்? காலாதிகாலமாகச் சிறைக்குட்டிகளைச் சீரழித்த பரம்பரை இப்போது நானில்லை நானில்லை என்று மாரிலடித்தால் எப்படி.

நடந்துமுடிந்த இந்த நிகழ்வவை அனைவ ருமே ஒருவர் விடாமல் கண்டனம் செய்து அறிக்கை விட்டு ஆறுதல்பட்டு முடித்தும்விட்டார்கள். இவர் களுடைய இந்த வெளிப்பாடு என்னநோக்கில் எழுந்தது? எதற்காகக் கொதித்தெழுந்தார்கள். சும்மாகக் கேட்டுப்பார்த்துக்கொள்கின்றேன். அதே நாளில் அல்லது அதேசெய்தி வெளிவந்த நாளி தழில், சிவராத்திரி விழா வைப்பார்க்கப்போன ஓர் பெண்ணை ஐந்து இளைஞர்கள் வன்பாலுறவுக்கு உள்ளாக்கினார்களே! அந்த வாரம் (கிழமை) முழுவதும் குளிக்காத அழுக்குடலுடன், விஸ்கி வாய் நாற்றத்துடன் விருப்பமில்லாத் தன்மனை வியை உரிமை என்ற பெயரில் வன்பாலுறவுக் குள்ளாக்கினானே ஓர் கணவன்! இவைகள் ஏன் அடிப்படை மனித உரிமை மீறல்களாகவோ அதை யும் தாண்டியவைகளாகவோ கொள்ளப்படவில்லை. பக்கத்தில், வீட்டில் சிறார்கள் பாலுறவுச் சேட்டைகளுக்குப் பிறரால் (அண்ணா, தம்பி, மாமன், மச்சான், கணவன், தந்தை இன்ன பிறவும்)

ஆளாக்கப்படும்போது அதைத் தட்டிக்கேட்காமல், அதையே தட்டிக்கேட்கச் சிறுவர்களைப் பழக் கிவைக்காமல், சிறுவர்களை தற்காப்புணர்வுடனும் தற்காப்புத்திறனுடனும் வளரவிடாமல் பெரியவர் களுக்குப் பணிந்துபோகச் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். யாரந்தப் பெரியவர்கள் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொடுத்துவிடுவதில்லை? குழந்தை கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்வதை விட்டுவிட்டு தலையில் தட்டி வாய் மூடியிருக்கப் பழக்குகிறோம். அந்த வயதிலிருந்து இறக்கும்வரை எதையும் கேள்விக்குள்ளாக்குவதில்லை, கேள்விக்குள் ளாக்க விடுவதுமில்லை. கேட்டால் தட்டிவைப் போம் - தட்டியும் விடுவோம். ஏனென்றால் இது எங் கள் பண்பாட்டுப் பழக்கம்.

பண்பாட்டு இறுக்கங்களால் இறுகிச் சிதை ந்துபோன சமூகம், வெளிநாடுகளில் வந்து சேர்ந் தும் கூட சாதியை விடமுடியாத சமூகம். சமூக வழக்கங்கள் மண்ணாங்கட்டிகள் என்று எல்லாமும் கூடவே சுருக்குப்பையில் சொருகியபடி அனைவரின் இடும்பும். இவர்களில் / யாரை/ எதற்காக இப்படி யான சம்பவங்களில் நோவதற்காக கண்டனங் களும் அறிக்கைகளும் அதே மண்ணாங்கட்டிகளும் விடப் பட்டன. ஏன் /எப்படி எங்களுக்குக் கெல்லாம் ஒவ்வொரு தடவையும் தொடர்பூடகங்களால் பெரிதுபடுத்தப்பட்ட நேர்வுகள் மட்டுமே கண்ணை உறுத்துகிறது (கிருஷ்ணந்தி, கோணைஸ்வரிகள் மட்டுமே அறிவு சீவிகளின் கண்ணுக்குத் தெரி கிறது); மற்றவையெல்லாம் கண்டு கொள்ளப்படத் தேவையற்றதாய் விட்டுவிட்டு, தாங்கள் அவரவர் தகுதிக்கும் அந்தஸ்துக்கும் சாதிக்கும் அறிவுத் தரத்திற்கும் ஏற்கெனவே வகித்த பதவிகளுக்கும் ஏற்கெனவே இருந்த இயக்கங்களுக்கும் சர்வ தேசத் தொலை பேசித் தொடர்புகளுக்கும் தகுந்தபடி அரசியலோ இலக் கியமோ என்னவொரு புடலங்காயோ பேசவும் எழுதவும் முடிகிறது?

இதெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க கவனக்கு விப்புக்குள்ளான நேர்வு தொடர்பாக ஆவேசமாக வந்தவெளியீடுகள் மீதும் வெளியீட்டாளர்கள் மீதும் அனுதாபத்துடன் சில முன்வைப்புக்கள்:

1. ஏன் நீங்கள் எப்போதுமே தொடர்பூடகங்களால் பெரிதுபடுத்தப்படுவனவற்றை மட்டுமே கைக் கொள்கிறீர்கள்.
2. சமூகத்தில் நிகழும் விதிவிலக்கான நேர்வுகளை பொதுமைப்படுத்தினால், பொது எதிரியை அல்லது பொதுத் தீங்கை நாம் தப்பிவிட்டோம் தீங்கொன்று நிகழ்வது உங்களுக்குப் புலப்படுவதில்லையா?
3. தீங்கு செய்தவனையே அதே தீங்குநிகழ்வைக் கண்டிக்கக் கூட்டுச் சேர்க்கலாமா?
4. அதி உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளை, மொத்தச் சமூக முறையே வெளிப்படுத்தும் போதுமட்டுமே வெளிப் படுத்திவிட்டுப் பின்னர் பொதுச் சமூகத்தைப்

போலவே ஏன் அந்த நேர்வுகளை மறந்து விட்டு விடுகின்றீர்கள்?

5. ஏன் எப்போதுமே ஓர் பெருங்கதையாடலான நிகழ்வுக்கோ அல்லது கோட்பாட்டுக்கோதான் துணைபோவேனென்று அடம்பிடிக்கின்றீர்கள்? பெருங்கதையாடல்களின் துணையும் அதன் பின் பலமும் அதற்கு ஜால்ரா அடிப்படும் உங்களனை வருக்கும் எப்போதும் தேவையிருக்கிறதா?

6. எதற்காக எப்போதுமே எதையும் ஓர் பெருங்கதையாடலாக்கப் பார்க்கிறீர்கள்?

இத்துடன் இனிமேல் இதுபோன்ற நிகழ்வுகளை நீங்கள் பெண்கள்மீதான ஒடுக்குமுறையுடன் தவறாகப் பொருத்திப் பார்க்காதிருக்கச் சில ஆலோசனைகள் :

1. “விதிவிலக்கான” ஆண்களின் வன்முறைச் செயல்களை - அதாவது மிகவும் உணர்வுபூர்வமானவைகளை - முன்னணிக்குக் கொண்டுவராதீர்கள். உதாரணமாக ஆண்களை “மிருகங்கள்”, “மனம் பேதலித்தவர்கள்”, “வக்கிரபுத்தியுடையவர்கள்” என்று, இவர்களுடைய பாலியல் செயல்பாடுகள் அவர்களின் மனக்கட்டுப்பாட்டில் இல்லை என்று

விபரிக்கப்படுவனவற்றைத்தான் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

2. வன்முறைகளையும் பாலியல் சூரண்டல்களையும் எவ்விதமான உணர்வுபூர்வமானவகையில் வார்த்தைஜாலங்களுடன் எழுத்தில் வைக்க வேண்டாம்.

3. கறுப்பு ஆணினால் வன்பாலுறவுக்காளாக்கப்பட்ட வெள்ளைப் பெண்களைப்பற்றி - அதை ஓர் இனவாதத்துக்கான சால்ஜாப்பாக எடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் - பெரிது படுத்தவேண்டாம்.⁴

4. மெய்மையாகவும், சமூகத்தின் வெளிப்பாட்டு நிலையாகவும் பாலியல் வன்முறைகளை எடுத்துக்கொள்க. (இங்கு கடைசியாகக் கொடுக்கப்பட்ட நான்கு குறிப்புகளும் “தொடர்பூடகங்களில் பாலியத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக வழங்கப்பட்ட வழிமுறைகள்” எனும் உப தலைப்புவை “கவனத்துக்குள்ளாக்கப்பட்ட பெண்கள்” எனும் நூலிலிருந்து தரப்படுகிறது. இவை ஏன் இப்படிச் செய்யப்படக்கூடாது என்ற விளக்கம் தேவையானவர்கள் பின்னர் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.)

அடிக்குறிப்புகள் :

1. (பார்க்க வீரகேசரி 21.03.1999)

களை நாம் எளிதில் மறந்துவிட முடியாது.

இந்த வகையில் சிறுமி நிதர்ஷினி (வயது 12), பிரான்சில் இதே நிலைமைக்கு உள்ளாகியுள்ளது மனவேதனையையும் வெறுப்பையும் தருகின்றன. புலம்பெயர்ந்து உலகின் பல நாடுகளிலும் வாழும் ஈழத்தமிழர்களை இச்சம்பவம் பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

பிரிட்டிஷ் சட்டப்படி, பிரெஞ்சு சட்டப்படி குற்றச்சாட்டின் பேரில் கைதுசெய்யப்படுபவர்கள் ஆதாரங்களுடன் நீதிமன்றில் நிரூபிக்கப்படும்வரை நிரபராதி என்றே கருதப்படுவார்.

இவ்வாறே நிதர்ஷினி மீதான வல்லுறவு கொலை தொடர்பாக கைதுசெய்யப்பட்டுள்ள இரு தமிழ் இளைஞர்கள் பற்றி எவரும் ஊடகங்கள் மூலம் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். இவர்களுடைய குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் இவர்கள் இலேசில் தப்பித்துக்கொள்ளவும் முடியாது.

பிரான்சில் குசன்பில் பகுதியில் வாழ்ந்த பன்னிரண்டு வயது சிறுமியின் பரிதாபகரமான மரணம் தொடர்பாக பொலிஸார் மிகவும் சாதுரியமாக துப்புத் துலக்கி விசாரணைகளை மேற்கொண்டுவருகின்றனர். இதுவரை நடந்த பொலிஸ் விசாரணையின் மூலம் தெரியவருவது இதுதான்:-

பாற்ற மேற்கொண்ட அனைத்து முயற்சிகளும் பயனளிக்காத நிலையில் இந்த இளம் பிஞ்சின் உயிர் பிரிந்தது.

நிதர்ஷினியின் கழுத்தை கயிறு ஒன்றினால் இறுக்கி, மூச்சுத் திணறச் செய்ததோடு பாலியல் வல்லுறவுக்கும் உட்படுத்தியிருப்பது பரிசோதனையின் மூலம் தெரியவந்தது.

2. கருப்பினத்தனும் இலங்கைத்தமிழரும் இந்தியத்தமிழரும் சேர்ந்து வாழும் பாரிஸின் புறநகர்.

3. “சிறைக்குட்டிகள்” விளக்கம் தெரியாத பிறப்பாட்டினர் கே. டானியலின் புத்தகங்களைப்பார்த்து அறிந்து கொள்க.

4. 4இன் (...) 4வது அடிக்குறிப்பு.

மூலம் : நடவே

அ
வ
ந
ம்
பி
க்
கை

தூரத்திலே மணிகள் ஒலிக்கின்றன,
மங்கல் வதந்திக்கூடாக இரவு கழிகின்றது
என்ன செய்வதென எனக்குத் தெரியவில்லை
எனது சந்தோஷம் இறந்துவிட்டது
எனது இதயம் பாரமாக உள்ளது
மாயமான அமைதிக்குள் மணித்தியாலங்கள் -
கழிகின்றன ...

உலக சந்தடி ... அதனது கதறல் தூரத்திலே -
ஒலிக்கின்றது

என்ன செய்வதென எனக்குத் தெரியவில்லை
எனது இதயம் பாரமாக உள்ளது
எனது சந்தோஷம் இறந்து விட்டது

இரவு மங்கலாக உள்ளது , பயமுட்டுவதாக உள்ளது
நிலாவின் பிரேதத்துவ வெளுத்த ஒலி
என்ன செய்வதென எனக்குத் தெரியவில்லை
புயல் உன்மத்தம் கொண்டுள்ளது
எனக்கு அது கேட்கவில்லை ...
எனக்குப் பொறுமையும் இல்லை , ஓய்வும் இல்லை
நான் அமைதியாக கடற்கரையை நோக்கியும் ,
கடல் அலைகளை நோக்கியும் , கல்லறையை நோக்கியும்-
நடக்கின்றேன்

எனது இதயம் பாரமாக உள்ளது ,
எனது சந்தோஷம் செத்துவிட்டது .

(1862)

[ஜேம்ஸியத் தத்துவஞானியான **FRIEDRICH NIETZSCHE (RÖCKEN LÜTZEN** இற்கு அருகில் 1844 - Weimer 1900) 20 ஆம் நூற்றாண்டுத் தத்துவ இயக்கத்துள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர். 1858 - 1888 இற்குள் இவர் எழுதிய கவிதைகள் “**Dithyrambes pour Dionysos**” என்ற தலைப்பின் கீழ் பிரெஞ்சு மொழியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன . பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்புப் பிலிருந்து இவரது கவிதைகளில் ஒன்று தமிழில் தரப்படுகின்றது .]

தமிழில் : ஜனா
சுகிர்தன்

“என்னுடைய ஜெனரல் தோரியோஸ்”

-ஜோஸ் டி ஜூஸஸ் மார்ட்டினஸ்-

மொழிபெயர்ப்பு: அமரந்தா
(க்ரான்மா இதழிலிருந்து)

ஒரு சமயம் ஜெனரல் தோரியோஸ் தன்னுடைய நண்பர் அஸ்காமியோ வில்லாலஸ் மரணமடைந்த போது மிகவும் பாதிப்படைந்திருந்தார். அப்போது செயின்ட் அகஸ்டின் சொன்ன ஒரு விஷயத்தை அவரிடம் சொன்னேன்: “நாம் நேசிக்கும் ஒருவர் இறக்கும் போது நம்மில் பாதி இறந்துவிடுகிறது. இறந்தவரில் மறு பாதி நம்மில் இன்னும் உயிரோடிருப்பதை உணராமல் அவர் இறந்ததால் நம்மில் பாதி இறந்ததை மட்டுமே நினைவில் கொள்வோம் ஆனால், நாமும் அப்போது இறக்கவே விரும்புவோம். அதனால் அவரில் மீதமிருக்கும் பாதியைக் கொல்லும் குருத்தை செய்ததாகிவிடும்!” இறந்ததர்க்கத்தை ஜெனரல் ஒப்புக்

“வாக்கு மூலம்”

இலத்தீன் அமெரிக்காவின் வரலாறு இரத்தத்தினால் எழுதப்பட்டது. விடுதலைக்கான துடிப்பும் அதை வெல்வதற்கான வீரமும் உறுதியும் செறிந்த மக்களின் இரத்தம் சிந்தப்பட்ட இப்பூமி, நெடுகிலும் மாவீரர்களை விளைவித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஏகாதிபத்தியத்தின் ஓடுக்கு முறையை எதிர்த்து மக்களின் நியாயமான உரிமைகளை நிலைநாட்டும் போராட்டத்தில் உயிர் துறக்கும் இந்த வீரர்களின் வரலாறு, ஏகாதிபத்தியத்தின் நயவஞ்சகமான நோக்கங்களிற்கு ஏற்றவாறு திரித்து எழுதப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஏமாற்று வேலையை முறியடிக்க இயற்கையின் கட்டாயமாக இலத்தீன் அமெரிக்காவில் தோன்றியதுதான் “வாக்கு மூலம்” (Testimony) என்கிற இலக்கிய வகை.

பனாமாவைச் சேர்ந்த ஜோஸ் டி ஜூஸஸ் மார்ட்டினஸ், நாட்டின் பாதுகாப்புப்படையில் சேர்வதாக முடிவெடுத்த சமயத்தில் அவருக்கு வயது ஐம்பது. அதுவரையிலும் அவர் ஒரு கணிதப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். மார்ட்டினஸ் பாதுகாப்புப்படையால் ஜெனரல் ஓமர் தோரியோஸ் என்பவரின் மெய்காப்பாளனாக நியமிக்கப்பட்டார். அதன்மூலம் ஜெனரலின் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை அறிந்த நெருக்கமானவர்களில் ஒருவராக- சாட்சிகளில் ஒருவராக இருக்கப்போகிறோம் என்பதை படையில் சேரும் போது மார்ட்டினஸ் அறிந்திருக்கவில்லை.

“மை ஜெனரல் தோரியோஸ்” மார்ட்டினஸ் ஜெனரலுடன் கழித்த காலத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவும், அனுபவங்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் மிகத் திறமையாக வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் அமைந்திருக்கிறது “ஜெனரல் தோரியோஸ் லத்தீன் அமெரிக்காவின் அமெரிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஒரு மாவீரனாக மட்டுமன்றி, விவேகமானவராக, இனகிய மனமுடையவராக, ஆனால் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கோட்பாடுகளைக் கொண்ட பெரும் ஆற்றலைப் பெற்ற மனிதராகத் திகழ்ந்தவர். தனது ஆற்றலை மக்கள் நலனுக்காக-லத்தீன் அமெரிக்காவின் நல்லுக்காகப் பயன்படுத்திய மனிதர் அவர்.” இது “காஸா டி லாஸ் அமெரிக்காஸ்” பரிசை “மை ஜெனரல் தோரியோஸ்” புத்தகத்துக்கு அறிவித்த நடுவர் சொன்னது. 1968 இல் பனாமாவின் சர்வாதிகாரியாகப் பொறுப்பேற்றது முதல், தோரியோஸ் நாட்டை வலுப்படுத்தவும், அமெரிக்க எதிர்ப்பை திவிரப்படுத்தவும் உழைத்தார். 1977இல் இவர் அமெரிக்காவுடன் கட்டாயமாக செய்து கொள்ள நேர்ந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், பனாமா கால்வாய் நிலப்பகுதி 1979 இல் பனாமாவுக்கு திருப்பியளிக்கப்பட்டது. பனாமா கால்வாய் 31-12-1999 அன்று பனாமாவிற்கு மறுபடி சொந்தமாகுமென்று ஒப்புக்கொள் எப்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டு விமான விபத்தொன்றில் தோரியோஸ் கொல்லப்பட்டார்.

ஜெனரல் தோரியோஸ் விமான விபத்தில் இறந்ததாக உலகம் முழுமைக்கும் அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. இச்செய்தி **La Rouse Grand Dictionnaire 1985 Encyclopédie** இல் காணக்கிடைக்கிறது. ஆனால் அந்த விமான விபத்து யாரால் - எற்காக - எப்படி திட்டமிடப்பட்டது, செயல்படுத்தப்பட்டது என்பதை அவரது மெய்க்காப்பாளராக பணிபுரிந்த ஜோஸ் டி ஜூஸஸ் மார்ட்டினஸ், நிகழ்ச்சிகளின் நேரடி சாட்சியாக இருந்து எழுதிய நூல் கூறுகிறது. 1981 இல் ஜெனரல் கொல்லப்பட்டார். இந்நிகழ்வை ஆவணப்படுத்தி “மை ஜெனரல் தோரியோஸ்” என்ற பெயரில் மார்ட்டினஸ் எழுதிய நூல் 1986ஆம் வருடத்திய க்யூபாவின் மிக உயர்ந்த இலக்கிய விருதை வென்றது. வரலாறு எனப்படுவது என்ன என்று கேள்வியை நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் எழுப்பச் செய்கிறது “வாக்கு மூலம்” என்ற லத்தீன் அமெரிக்காவுக்கே பிரத்யேகமான இந்த இலக்கிய வகை.

கொண்ட விதம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. நீண்ட நேரம் அமைதி யாக என்னைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு பிறகு சற்றே தலையை அசைத்தார்.

இன்று அவரே மறைந்து விட்டபிறகு, அவருடன் அன்று விமானத்தில் பயணம் செய்த எங்களில் அவர் வாழ்வதை உணரும் இன்று, செயின்ட் அகஸ்டினுடைய தர்க்கத்தை நான் முழுமையாக ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு சமயம் த்ரிபோலியில் ஆடம்பரமான அரண்மனை ஒன்றில் ஒரு பகல்ப் பொழுதில், லிபியாவின் வெளியேற்றப்பட்ட அரசர் இத்ரீஸின் படுக்கையில் அவர் படுத்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது திடீரென்று எவ்வித காரணமும் இன்றி மதம் சாவு ஆகியவற்றைப் பற்றி பேசத்தொடங்கினார். தாயின் முழங்காலில் இருந்தபடி தான் கற்றுக்கொண்ட மதம் “லேஸர் ப்மைக்கொண்டு எழுதியது போல” மனதில் அழியாமல் பதிந்திருப்பதாகவும், அடிப்படையில் மதத்தில் தான் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதாகவும் சொன்னார். “நான் நம்ப முடியாதது கடவுள் அல்லது சாவுக்குப் பிறகான வாழ்க்கை” என்றும் சொன்னார். ஆனால் காரணங்கள் எதையும் அவர் என்னிடம் சொல்லவில்லை...

அந்த சமயத்தில் நான் ஜெனரலிடம் என் அபிப்பிராயம் எதையும் சொல்லவில்லை. அவர் பேசும்போது காட்டிய தீவிரத்தை மதிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் பின்னால் பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் என் கருத்தை அன்பாகவும் தமாஷ் செய்கிறாற்போன்ற தொனியிலும் தைரியமாகச் சொல்லி யிருக்கிறேன். ஏசுவின் தூய இருதயம், மதத்துக்காகவே வாழ்ந்த சான் மார்ட்டின், கடவுளின் அருட்கரம் இவற்றிலெல்லாம் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாக பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லி யிருக்கும் அவர், கடவுளில் மட்டும் நம்பிக்கையே இல்லாதவராக இருந்தார்.

நீண்ட நெடுநேரம் நான் சொல்லியதைப் பற்றி யோசிப்பதைப்போல் என்னை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு புன்னகைப்பதற்கு பதிலாக ஒரு ஆழ்ந்த தீவிரத்துடன் கொஞ்சம் கோபத்துடன் “ஆமாம்” என்பார்.

அவர் இருவேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருந்தார் என்று நினைக்கிறேன்: தன் மக்களுடன் அவர் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பிய நம்பிக்கை ஒன்று, தன் மக்கள் மீது அவர் கொண்டிருந்தது மற்றொன்று.

நான் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக கதீட்ரல் முழுக்க மக்கள் குழுமி இருந்தனர். ஆனால் நான் அவருடைய சவப்பெட்டியைப் பார்த்தபோது அப்படியொன்றும் பெரிய பாதிப்பை உண்டாக்க

வில்லை. இதுவும் நான் எதிர்பாராத ஒன்றுதான். சவப்பெட்டியைப் பற்றிப் பேசும்போது அவர் அதை “பைன் பைஜாமாக்கள்” என்று குறிப்பிடுவதை நினைத்துப் பார்த்தேன், இப்போது அவர் அதை அணிந்து கொண்டிருந்தார்.

நான் அவர் அருகே போக விரும்பினேன். மக்கள் கூட்டம் என்னை அருகே செல்ல அனுமதிக்க வில்லை. அவருடைய மெய்க்காப்பாளனான நான் மக்கள் அவருக்கு மிக அருகில் நெருங்கிவிடாதபடி பார்த்துக்கொள்ளப் பழகியிருந்தேன். ஆனால் இப்போது அந்த மக்களாலேயே தள்ளி நிற்க வைக்கப்பட்டேன்

(அத்தியாயம் ஒன்று: ஐ நெவர் கால்டு ஓறும் ஓமர்.)

ஒரு நாள் மதியம் அவர் என்னைக் கூப்பிட்டனுப்பினார். நான் சற்று மனவருத்த மடைந்தேன். ஏனென்றால் அன்றைக்குத்தான் அரும்பாடுபட்டு ஒரு பசுவை நாங்கள் வாங்கி யிருந்தோம். இரவு நண்பர்களுடன் ஒரு விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அப்போதே என் மனமெல்லாம் கடற்கரையில்தான் இருந்தது. என் தோழர்களுடன் சேர்ந்து உண்டு களிக்காமல் ஜெனரலின் வீட்டில் அமைச்சர்களுடன் நான் இருக்கவேண்டி வந்துவிட்டது.

ஜெனரல் வாயிற்படியில் மாம்பழத்தைத் தின்றுகொண்டே நின்றிருந்தார். என்னைப் பார்த்ததும், “உள்ளே வா, ஒரு நாடு எப்படி நிர்வாகம் செய்யப்படுகிறது என்பதை நீ தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்” என்றார். உள்ளே தொழில் அமைச்சர் இருந்தார். (இன்றுவரை புதிய தொழில் சாசனம் வரையப்பட்டு விட்டதாக எனக்கு நினைவில்லை.) ஜெனரலின் மரணத்துக்குப் பின், பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதிபராகும் வாய்ப்பைப் பெற்ற நிதியமைச்சரும் அப்போது உள்ளே இருந்தார்.

நிதியமைச்சர் நிதி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு நுட்பமான அறிக்கையை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். சற்று நேரத்தில், ஜெனரல் அவரை இடை மறித்து நான் அவர் சொல்வதைப் புரிந்துகொண்டு வருகிறேனா என்று கேட்டார். நான் இல்லை என்றேன். காரணம், முதலில் நான் ஒரு பொருளாதார வல்லுனர் அல்ல. இரண்டாவது, நான் வந்து சேர்ந்தபோது அறிக்கையில் பாதி வாசிக்கப்பட்டிருந்தது. உடனே ஜெனரல், ஒரு கணிதப் பேராசிரியரான நானே புரிந்துகொள்ள முடியாதபோது, அதில் தான் புரிந்துகொள்ளக் கூடியது மிகவும்

சொற்பம் என்று சொல்லி, அந்த அறிக்கையை ஸ்பானிஷில் மொழி பெயர்க்கச் சொல்லி விட்டு கூட்டத்தை முடித்து வைத்தார்.

பிறகு அவர் என்னிடம் ஒழுங்குகைப்பற்றி விசாரித்தார். நாங்கள் ஒரு கண்முடித்தனமான, இயந்திரத்தனமான ஒழுங்கைக் கடைப்பிடித்து வருவதாகவும், அவரைவிட பதவியில் உயர்ந்த அதி காரி யாராவது வந்து அவரைக் கைது செய்யும்படி ஆணையிட்டால், யாரும் அதைச் செய்யத் தயங் கவே மாட்டார்கள் என்றும் அமைதியாக அவரிடம் சொன்னேன்...

அடுத்தநாள் ஜெனரல் ஒரு அசாதாரண மான காரியம் செய்தார். முகாமைக் கடந்து போவ தற்கு பதிலாக, நின்று முழு பெடாலியனையும் நாங்கள் முதலில் சந்தித்துக்கொண்ட அதே பரேட் மைதானத்தில் கூடும்படி அழைத்தார். அதுவரை அவர் நிகழ்த்திய உரையிலேயே அற்புதமான உரையை அன்றுதான் கேட்டேன். துரதிருஷ்ட வசமாக அந்த உரை பதிவு செய்யப்படவில்லை, யா ரும் குறிப்பெடுக்கவும் இல்லை.

பேச்சை இப்படித் தொடங்கினார்:

“நீங்கள் அனைவரும் உயர் அதிகாரி களுக்கு பணிபுரியும்படி பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருப்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் பதவிக்கும் படிமுறைக்குமான வித்தியாசத்தை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்.” இப்படி பலப்பல உதாரணங் களைச் சொல்லி எங்களுக்குத் தான் சொல்ல வந்ததை விளக்கினார். “பதவி ஆணைமூலம் வழங் கப்படுகிறது. ஆனால் படிமுறை தனித்தன்மை வாய்ந்த செயல்களால் பெறப்படுகிறது.”

“செல் என்று சொல்பவர்கள் பதவி உள் ளவர்கள். என்னைத் தொடர்ந்து வாருங்கள் என்று சொல்பவர்கள் படிமுறை உடையவர்கள்.”

“அறிவு பதவியைப் பெறுகிறது. தேவை படிமுறையை ஏற்படுத்துகிறது.”

“மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், குழந்தைகள் ஆகியோருக்கு படிமுறை இருக்கிறது. அந்த ஒழுங்கை நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.”

பேச்சை அவர் இப்படி முடித்தார்:-

“பனாமாவில் பசிக்குத்தான் சிறந்த படிமுறை இருக்கிறது.”

அந்த இடத்தில், அவர் உபயோகித்த முறையில், அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு இந்தப் பொருளைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானமாக எனக்குத் தோன்றியது. அவர் பற்பல குழப்பமான விஷயங்களுக்கான குறிப்பான தெளிவான விளக்கங்கள் கொடுத்துவிட்டார்.

(அத்தியாயம்: 2, பதவியும் படிமுறையும்)

எப்படியோ டாம் ஜெனரலை கார்ட்டுடன் புகைப்படங்கள் எடுத்துவிட்டான். அவற்றில் ஒன்று பத்திரிகையின் அட்டையில் வந்தவிட்டது. அங்கிருந்து நாங்கள் தூதரகத்துக்குப் போன போது, தானும் எங்களுடன் வருவது மிகவும் சாதாரணமான செயல்தான் என்பதுபோல நடந்துகொண்டான். தூதரகத்தில் நுழைந்த சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் ஜெனரல் அவருடைய தொடைகளில் அறைந்தபடி எழுந்து நின்று, “நாங்கள் போகிறோம்” என்று சொன்னார்.

ஆறுபேர் மட்டுமே உட்காரக்கூடிய சிறிய அதிகாரிகளுக்கான விமானத்தில் நாங்கள் ஏறியபோது, டாம் ஏற்கனவே உள்ளே உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்தோம். ஜெனரல் என்பக்கம் திரும்பி, “இங்கு இவன் என்ன செய்கிறான்?” என்பது போல் பார்த்தார். நான்தோள்களைக் குலுக்கினேன். எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. டாம் ஸ்பானிஷ் பேசமாட்டான் என்பதால் அவன் தன்னிச்சையாக எங்களைத் தொடர்வான் என்று சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டோம். ஜெனரல் அவனை விமானத்தை விட்டு இறங்கும்படி சொல்ல சங்கடப் பட்டிருக்கவேண்டும். கழுத்தில் தொங்கிய இரண்டு சிறிய கேமிராக்களுடன் அப்போது அணிந்திருந்த அதே உடைகளுடன், எங்களுடன் ஐரோப்பா முழுவதிலும், இஸ்ரேலிலும் பயணம் செய்தான் டாம். அந்தப் பயணத்தின் போது பல ஐரோப்பிய தேசத்தவர்களை ஜெனரல் சந்தித்தார். டாமிற்கு ஸ்பானிஷ் தெரியாததாலும், ஜெனரல் மென்மையான மனமுள்ளவராக இருந்ததாலும் தான் அந்த முக்கியமான பயணம் சம்பந்தப்பட்ட பல அருமையான புகைப்படங்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்றன.

ஜெனரல் தோரிஜோஸ் தான் மேற்கொண்ட பேச்சு வார்த்தைகளின் முடிவாக ஒப்பந்தங்களுையோ உடன்படிக்கையையோ அல்லது மறு பேச்சு வார்த்தையையோ எதிர்பார்த்தவர் அல்ல. அவரது கண்ணோட்டத்தில் பேச்சு வார்த்தைகளும் ஒப்பந்தங்களும் முடிவான இறுதி இலக்கை அடைவதற்கான வழிமுறைகளே. ஜெனரல் தோரிஜோஸின் இலக்கு விடுதலையாகவே இருந்தது. விடுதலை என்றால் சொற்பொருள் ஆய்வியல் ரீதியிலும், அரசியல்-பொருளாதார-தத்துவரீதியான மனிதாபிமான ரீதியிலும் அந்த வார்த்தைக்கு என்ன பொருளோ, அந்தப் பொருளில் ஜெனரல் அதை உபயோகித்தார்.

ஆனால் வாஷிங்டனில் அவர் ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டபோது, அந்த ஒப்பந்தங்களின் காரணமாக ஏற்பட்ட அபரிமிதமான

சோகத்தை அவரது முகம் பிரதிபலிப்பதை நான் பார்த்தேன். அந்த ஏமாற்றத்தைத் துல்லியமாகப் பிரதிபலிக்கும் புகைப்படம் ஒன்று உண்டு. ஆனால் அந்தப் படம் எனக்குக் கிடைக்கவே இல்லை.

அமெரிக்க செனட் அந்த ஒப்பந்தங்களை ஏற்றுக்கொண்ட கையோடு ஜெனரல் தோரிஜோஸ் ரேடியோ மூலம் பேசினார். அப்போது கால்வாயைத் தகர்ப்பதற்குத் தயாரான நிலையில், சுடுவதற்கான உத்தரவை எதிர்பார்த்து நின்ற வீரர்கள், ரேடியோவில் ஜெனரல் பேசிய ஒரு சங்கேதத் தொடரைக் கேட்டதும், திரும்பி வந்து விட்டனர். அதன் பிறகு ஜெனரல் சோகமாக- மிகவும் சோகமாக :பாரல்லா னிலுள்ள தன் வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

ஜெனரல் தோரிஜோஸ் இறந்த செய்தி கிடைத்ததும் :பிடல்காஸ்ட்ரோ ஒரு ஆழ்ந்த பெருமூச்சை வெளியேற்றினார் என்றும், அந்த செய்தியை உள்வாங்கிக் கொள்ளும்வரை மேலும் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே இருந்தார் என்றும் மேஜர் பினியரோ என்னிடம் சொன்னார். நான் அவருக்கு அருகிலேயே இருந்ததால், ஜெனரலுக்கும் :பிடலுக்கும் இடையே நிலவிய அந்த ரங்கமான அரசியல் ஓர்மையை அறிவேன். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அந்தரங்கமான அரசியல் ஓர்மை கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை என்னால் தீர்மானமாகச் சொல்லமுடியும். க்யூபாவுக்கு முதல் முறையாக ஜெனரல் சென்றிருந்தபோது, :பிடலின் முத்த சகோதரனான ரெமோன் என்பவர் வரைந்திருந்த ஒரு பால் பண்ணைக்கான திட்டத்தைப்

பார்வையிடுவதற்காக அவரை பிக்கிரா பள்ளத் தாக்குக்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தார்கள். மதிய உணவுக்குப்பிறகு ஜெனரலும் :பிடலும் முக்கியமான சில அரசியல் விஷயங்களைப் பேசுவதற்காக தனியாகச் சென்று விட்டார்கள்.

ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் இருவரும் பேசிக்கொண்டது தங்கள் குழந்தைப் பருவத்தைப் பற்றித்தான். :பிடல் தனது குழந்தைப் பருவத்தைப்பற்றி குறைந்தது இரண்டு மணிநேரமாவது பேசியிருப்பார்.

குழந்தைப்பருவ ஞாபகங்கள் உள்ள ஒவ்வொருவரும் அவற்றைவிடவும் அன்னியோன்னியமான, விலை மதிப்பில்லாத ரகசியப் புதையல் வேறொன்றுமில்லை என்பதையும், அவற்றை சாமான்யமாக யாரிடம் வேண்டுமானாலும் பகிர்ந்து கொண்டு- விடமுடியாது என்பதையும் உணர்ந்து தான் இருப்பார்கள். ஆனால் அதே சமயம் அவை அக்கறையுள்ள, தன்பால் நம்பிக்கை கொள்கிற ஒருவரிடம் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன. அடிக்கடி நாம் நம்முடைய குழந்தைப் பருவம் நம்மிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்றோ அல்லது அவற்றை நாமே திருடிக்கொண்டு விடுவோம் என்றோ பயப்படுகிறோம். அதனால்தான் குழந்தைப்பருவம் முதலே நாம் ஒருவரிடமும் வெளிப்படையாக மனதைத் திறந்து காட்டுவதில்லை.

(அத்தியாயம்: 16 - ஜெனரலை அவர்கள் கொன்ற நாள்.)

நன்றி

“மார்க்ஸிசத்தின் எதிர் காலம்”

தொகுப்பு: ஞானி

தொடர்புகட்கு:- நிகழ்

123 காளீசுவரர் நகர்

கோயம்புத்தூர். 641009

இந்தியா

நன்றி

“விளிம்பு நிலை ஆய்வுகளும் தமிழ் கதையாடல்களும்;”

தொகுப்பு: அ. மார்க்ஸ் /பொ. வேல்சாமி

தொடர்புகட்கு:- நிறப்பிரிகை வெளியீடுகள்

47. ருக்மணி நகர்

செட்டி மண்டபம்

கும்பகோணம் - 612001

இந்தியா

பின்நவீனத்துவ நிலை : அறிவின் மீது ஓர் அறிக்கை

ஜோன் - ஃ. பிரான்ஸ்வா லியோதார்

Jean -François Lyotard உடைய “The Postmodern Condition: A Report on Knowledge” எனும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. ஆங்கில வழி தமிழில் தரப்படுகிறது. முழுமையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டபின் பிரஞ்சு மூலநூலுடன் ஒப்புநோக்கி நூல்வடிவில் ஆண்டின் இறுதியில் “எக்ஸில்” வெளியீடாக வெளிவரும்.

3.முறைமை: மொழி விளையாட்டுக்கள்

பிரச்சனையை இந்த ஆய்வுச்சட்டகத்தினுள் ஆய்வுசெய்வதற்கு நான் சிலநடைமுறைகளை விரும்பிக் கைக்கொண்டு வருகிறேன் என்பதை வாசகர்கள் முதலிலேயே அவதானித்திருப்பார்: மொழிபற்றிய மெய்மைகளை வலியுறுத்துவதும் குறிப்பாக மொழியின் பயன்வழியியல் (Pragmatism) தன்மைகளை வலியுறுத்துவதுமே இவையாகும்.²⁸ இனித்தொடரப்போகின்ற விடயம் தெளிவாயிருப்பதற்கு பயன்வழி (Pragmatic) என்ற சொல் எதனைப்பொருள் கொள்கிறதென்று சுருங்கக்கூறிவிடுதல் - அது எவ்வளவு சுருக்கமாயிருப்பினும் - மிகவும் நல்லது.

உரையாடல் அல்லது நேர்காணல் சூழ்நிலையில் சொல்லப்படுகின்ற “பல்கலைக்கழகம் நோயி லிருக்கிறது” என்பது போன்ற குறிப்பான எடுத்துரைப்பு²⁹ அதனுடைய அனுப்புனரை (அந்த அறிக்கையை எடுத்துரைக்கும் ஆள்), அதன் பெறுனரை (அதைப் பெறுகின்ற ஆள்), அதன் குறிப்பை (அந்த எடுத்துரைப்பு எதைப்பற்றிச் சொல்ல வருகிறதோ அதை) ஓர் சிறப்பான விதத்தில் நிலைப்படுத்துகிறது. எடுத்துரைப்பு அனுப்புனரை “அறிபவராக” (பல்கலைக்கழகத்தில் என்ன சூழ்நிலை உள்ளது என்பதை இவர் அறிவார்) நிலைப்படுத்துகிறது. அதன் பெறுனர் தனது ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பதற்கோ அல்லது மறுப்பதற்கோ உள்ள நிலையில் வைக்கப்படுகிறார். மேலும் குறிப்பும் கூட தனித்துவமான வகையில், மிகச்சரியான வகையில் அடையாளப்படுத்தலைச் செய்வதற்குவதற்கு வலியுறுத்தப்பட்டு அது எதை மேற்கோள் காட்டு கின்றதோ அந்த அறிக்கையினால் வெளிப்படுத்தப்படும்.

பல்கலைக்கழக பட்டமளிப்பு விழாவில் “பல்கலைக்கழகம் திறந்திருக்கிறது” என்று ஓர் டீன் அல்லது றெக்ரரால் சொல்லப்படுவதை மேற்குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளுடன் நாம் பொருத்திப்பார்க்க முடியாது என்பது தெளிவானதே. உண்மையில் இந்தப்பொதுவான நிலையில் சொல்லப்பட்ட உரைப்பை, அதன் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்தான். ஆனால் பல்வேறுவகையான எடுத்துரைப்புகளுக்கான சாத்தியங்களோ அல்லது சில சிறப்பு விளைவுகளோ கண்டு கொள்ளப் படுவதற்காகவென எந்த ஒத்தாசையும் இதில் இல்லை. இது போன்ற ஓர் “நிகழ்வுக்கான எடுத்துரைப்பின்”³⁰ குறிப்பு அதன் பேச்சு வெளிப்பாட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டது. பல்கலைக்கழகம் திறந்திருக்கிறது ஏனெனில் திறந்திருக்கிறதென்று மேற்சொன்னவாறு அந்தச் சூழலில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இங்கு பெறுநரின் பங்குக்கு சரிபார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய அவ சியமில்லை. அந்த எடுத்துரைப்பினால் அவர் திடீரென புதிய (பல்கலை திறந்திருக்கின்ற) ஓர் சூழ்நிலை யுனுள் வைக்கப்படுகின்றார். அனுப்புனரைப் பொறுத்தமட்டில் அத்தகைய ஓர் எடுத்துரைப்பைச் சொல்லக் கூடிய அதிகார நிலையிலிருக்கிறார். இதைச் சுற்றிவளைத்து வேறொரு விதமாயும் நாங்கள் சொல்லலாம். அனுப்புபவர் டீன் அல்லது றெக்ரர் : இவர்களே குறிப்பையும் (பல்கலை) பெறுபவர்களையும் (பல்கலை ஊழியர், மாணவர்) மேலே நான் சொன்ன வகையில் நேரடியாக விளைவு செலுத்தக் கூடியவர்கள்.

“பல்கலைக்குப் பணம் கொடுங்கள்” என்பது போன்ற எடுத்துரைப்பின்போது வேறுபாடான ஓர் நேர்வு நிகழ்கிறது. இவை பரிந்துரைகள். இவை கட்டளைகளாகவோ, உத்தரவுகளாகவோ, குறிப்புரைகளாகவோ, விதந்துரைகளாகவோ, வேண்டுகோள்களாகவோ, மன்றாட்டாகவோ, தயை கோருவதாகவோ மாறுபடுத்தப்பட லாம். இந்த இடத்தில் அனுப்புபவர் தெளிவாகத் தனது அதிகார நிலையை முன் வைக்கிறார். இங்கு இடத் தில் அதிகாரம் என்ற சொல்லை மிகப் பரந்த அளவில் உபயோகிக்குக (கடவுளிடம் மன்னிப்புக்கேட்பதற்குப் பாவிக்கு இருக்கின்ற அதிகாரம் உட்பட). அதாவது இங்கோ எடுத்துரைக்கப்படுபவர் எடுத்துரைப்பில் பரிந்துரைக்கப்படுவதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென எடுத்துரைப்பவர் எதிர்பார்க்கிறார்.

இப்படியான பயன் வழியியல் சார் பார்வைகள் எடுத்துரைப்பவரினதும் எடுத்துரைக்கப்படுவனவற்ற

றினதும் ஒலிப்பு நிலையில் கணிசமான மாற்றங்களைக்கொடுக்கும்.³¹

மீண்டும் இன்னொரு வரிசையில் திரும்பச் சொன்னால் இவை ஓர் கேள்வியின் திறன், ஓர் வாக்குறுதி, ஓர் இலக்கிய விவரணை, ஓர் எடுத்துரைப்பு முதலியனவே. நான் சுருக்கமாக சொல்கிறேன். “விறஜென்ஸ் ரைன்”, மொழிபற்றிய ஆய்வை அதன் சிதைவிலிருந்துதான் தொடங்கினது. தனது கவனக் குவிப்பை பல்வேறு விதங்களிலான சொல்லாடல்களின் விளைவுகளின் மீது செலுத்தினார். அவர் தனக்குப்பட்டது போலவே, தான் அடையாளங்கண்டு கொண்டது போலவே அவற்றை மொழி விளையாட்டுக்கள் என அழைத்தார் (அவற்றில் சிலவற்றைத்தான் நான் பட்டியலிட்டிருக்கிறேன்).³² ஒவ்வொரு காய்க்கும் இருக்கும் விதிகளின் தன்மைகளைப் பொறுத்து சதுரங்கவிளையாட்டு வரையறுக்கப்படுவது போலவே; வேறொரு வகையில் சொன்னால் அவற்றைச் சரியாக நகர்த்த முடிவது போல, பல்வகையான எடுத்துரைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் அதனதன் விதிகளின் தன்மைகளைக் கொண்டு வரையறுக்கப்படலாம் என்பதையே இப்படிச் சொல்வதனால் அவர் பொருள் கொள்கிறார்.

மொழிவிளையாட்டுக்கள் பற்றிய பின்வரும் மூன்று அவதானிப்புக்களைச் செய்வது பயன் தரும். மொழி விளையாட்டின் விதிகள் அவற்றினிடையே தானாகவே செயல்படுத்தப்பட்டு விடுவதில்லை. செயல்படுத்த ஓர் ஒப்பந்தக்குறிக்கோள் விளையாடுபவர்களிடையே மறைமுகமாகவோ, வெளிப்படையாகவோ தேவையாயிருக்கும் என்பது முதலாவது (இதனால் விளையாடுபவர்கள் தான் விதிகளைக் கண்டு பிடிக்கிறார்கள் என்பது பொருளல்ல) விதிகளில்லாவிட்டால் விளையாட்டுமில்லை.³³ அதாவது விளையாட்டு விதியில் மிகச் சிறியளவு மாறுதல் கூட விளையாட்டின் தன்மையில் மாறுதல் கொண்டு வரும் என்பதே இரண்டாவது. ஓர் “நகர்த்துதலோ” ஓர் எடுத்துரைப்போ விதிகளிற்கமைந்திருக்காவிட்டால் அந்த விளையாட்டில் அது சேர்மதி யிருக்காது. ஒவ்வொரு எடுத்துரைப்பும் விளையாட்டில் உள்ள “நகர்வு” போலவே கொள்ளப்பட வேண்டும். இதுவே மூன்றாவது பரிந்துரையாகச் சொல்லப்பட்டது.

பேசுவதென்பது பொருதுவது: இதையே இறுதியாவுள்ள இந்த அவதானிப்பு எமது ஆய்வுமுறைமையில் பொதிந்துள்ள முதலாவது கொள்கையென்று எமக்குத்தருகின்றது³⁴, மேலும் பேச்சுச்செயல் விளையாட்டு என்ற வகையில் பொதுவான போட்டிப்புலத்தினுள் விழுந்துவிடுகிறது.³⁵ ஒருவர் விளையாட்டில் வெற்றி கொள்வதற்காகத்தான் விளையாட வேண்டுமென்பதை இது அர்த்தப்படுத்தவில்லை. விளையாட்டின் ஓர் அசைவு, அந்த அசைவைக் கண்டுபிடிப்பதென்ற வெற்று ஆசைக்காக மட்டுமே செய்யப்படலாம்: ஓர் பொதுப் பேச்சு வழக்கினாலோ அல்லது இலக்கியப்பேச்சினாலோ சொற்றொடர்களினை, சொற்களை, பொருளைச் சுழித்துப்பார்ப்பதில் பதில் எண்ணற்ற இன்பம் பொதிந்துள்ளது. எந்தவிதமான கரும் பிரயத்தனங்கள் அதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும் பரவாயில்லை. பேச்சுத்தளத்தில் மொழியின் பரிணாமம் நிகழ்வதின் பின்னணியில் இருக்கின்ற படிமுறைச்செயல் இதுவே. ஆனாலும் ஐயத்திற்கிடமில்லாமல் இந்த இன்பம் காண் முயற்சியின் பின்னாலும் வெற்றிக்கான ஓர் உணர்வு. போட்டியில் எதிர்ப்புணர்வு என்ற வகையிலாவது இருக்கிறது. மேலும் தடைக்குள்ளாகக்கூடிய ஒன்று: அனுமதிக்கப்பட்ட மொழி அல்லது இரண்டாம் நிலைக் குறிப்பீட்டாக்கம்.³⁶ மொழியின் அடிமுடி காணமுடியாத தன்மையின் இந்தக்கருத்து இரண்டாவது கொள்கையினை நமக்குப்புலப்படுத்தாமல் போய்விடக்கூடாது. அது மொழிக்கு கூடுதல் பலம் சேர்ப்பதாய்த்தான் இருப்பதுடன் நமது ஆய்வுக்கும் பலம் சேர்க்கிறது: அதாவது அவதானிக்கப்படக்கூடிய சமூகப்பிணைப்பானது மொழியின் நகர்வுகளாலேயே கூட்டுருவாக்கப்படுகிறது. இந்தப்பரிந்துரையின் மீது ஒளி பாய்ச்சுவது ஆய்வுப்பொருளின் கருவை நமது கையில் தரும்.

4. சமூகப்பணைப்பின் இயல்பு : நவீன மாற்றுக்கள்

மிக அதிகமாக அபிவிருத்தியடைந்துள்ள சமகாலச்சமூகங்களில் அறிவின் நிலை பற்றி விவாதிக்க நாம் விரும்பினால், எந்த ஆய்வுமுறையியலை அந்தச் சமூகத்திற்குப் பயன்படுத்துவதென்ற மிக அடிப்படையான கேள்விக்கு நாம் முதலில் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். மிக அத்தீமானளவு இதை எளிமைப்படுத்தினால், கடந்த அரை நூற்றாண்டாகச் சமூகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற இரண்டு அடிப்படை மாதிரிகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லி விடுவது நேர்மையானது: ஒன்றில் சமூகம் ஓர் செயற்பாட்டு முழுமையாகிறது, அல்லது அது இரண்டாகப்பிரிக்கப்படுகிறது. முதலாவதற்கான கோடிட்டுக் காட்டலைச் செய்தவர்கள் பார்ஸனும் (குறைந்தபட்சம் போரின் பின்னான பார்ஸன்) அவரது பள்ளியினரும்; இரண்டாவது மார்க்ஸிய ஓட்டத்தினால் நிகழ்ந்தது இது. (அதன் அனைத்துப்பிரிவுப் பள்ளிகளினாலும் தரப்பட்டது. அவை எந்தளவு வேறுபாடு தம்முள்ளே கொண்டிருந்தாலும், வர்க்கப்போராட்டமும் இயங்கியலும் சமூகத்தினுள் செயற்படும் இரட்டை நிலைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது)³⁷

ஆய்வுமுறையியலின் இந்த உடைவு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து வழிவழியாகக் கையளிக்கப்பட்டுவந்துள்ளது. இது சமூகத்தின் மீது இரண்டு முக்கியமான சொல்லாடல்களை வரையறுக்கிறது.

சமூகம் ஓர் உயிர்த்தொகுதியான முழுமையை வடிவமைக்கிறது என்ற கருத்து பிரஞ்சுப்பள்ளியின் தோற்றுவிப்பாளரிடம் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. சமூகம் அப்படி இல்லாவிட்டால் அது ஓர் சமூகமாக இருக்கமுடியாது. (மேலும் இதனால் படிப்பதற்குரிய ஓர் கருப்பொருளாய் சமூகவியல் தொடர்ந்தும் சமூகத்தைக் கருதிக் கொள்ளாது). மேலதிக விபரங்கள் செயற்பாட்டியலினால் வழங்கப்பட்டது : சமூகம் ஓர் சுயமாய்ச் சீரமைத்துக் கொள்ளும் ஒழுங்கமைவு என்ற பார்ஸனின்கருத்தினால் 1950 இல் இது மேலும் ஒரு புதிய திருப்பத்தைப் பெற்றது. அந்தக் கோட்பாட்டுமாதிரியும் பருப்பொருள் மாதிரியும் கூட இப்போது உயிருடன் இல்லை: தொடர்பியக்கவியலால் இது வழங்கப்பட்டது; இரண்டாவது உலகப்போரின் போதும் அதன் பிறகும் இந்த மாதிரியின் பயன்கள் விரிவாகியது

பார்ஸனின் பணிகளைப்பொறுத்தவரை ஒழுங்கமைவின் பின்னேயுள்ள கொள்கை இன்னும் கூட ஒருவேளை நான் அப்படிச் சொல்வதாயின் - நன்னோக்குடையது : மிதமான நலன்காக்கும் அரசுகளின் கீழுள்ள கைவிடப்பட்ட சமூகங்களினதும் வளர் பொருளாதாரங்களின் தளம்பலின்மையுடனும் இது தொடர்புடையது.³⁸ ஒழுங்கமைவுக் கோட்பாடு தொழில்நுட்பத்தை அதிகம் சார்ந்தது, குறை காண்பது என்ற கருத்து சமகால ஜெர்மனிய அறிஞர்களின் எழுத்துக்களில் நிலவுகிறது. இது நம்பிக்கையின்மையின் தருவ தென்று சொல்வதற்கில்லை. குழுக்கள் அல்லது தனிமனிதர்களின் தேவைகளிற்கும் நம்பிக்கைகளுக்கும் இடையேயான ஒத்திசைவும் ஒழுங்கமைவினால் காப்பு வழங்கப்படுகின்ற செயல்களும் இப்போது அவற்றின் செயற்பாட்டிற்கு இரண்டாம் நிலையான கூறுகளாக மட்டுமே உள்ளன. உள்ளிட்படுவனவற்றிற்கும் வெளியிட்படுவன வற்றிற்கும் இடையேயுள்ள உலகுதழுவி உறவை ஏற்படுத்துகின்றதென்ற நல்நோக்குச் செயற்பாடே ஒழுங்கமைவின் உண்மையான இலக்கு. இதுவே அது தன்னை ஓர் கண்ணிபோல்கட்டளையிட் டுக்கொள்வதன் காரணமாகும். வேறு வகையில் சொன்னால் செயல் நிறைவேற்றத்தன்மையாகும். சமூகத்தினுடைய ஒழுங்கமைவின் விதிகள் மாறிக்கொண்டிருக்கின்ற படி நிலையிலிருக்கின்ற போதும் புதிது காண்தல் நிகழ்கின்ற போதும் அதனுடைய செயலிழந்த தன்மைகள் (அடைப்புக்கள், வேலை யில்லாத்திண்டாட்டம், நெருக்கடிகள் அல்லது அரசியல் புரட்சிகள்) நம்பிக்கையில் தூண்டுதல் ஏற்படுத்தி அத்துடன் வேறு மாற்றுக்களினை நம்புதற்கு வழிநடத்தும் ஓர் உள்ளக மீள் சரிபார்த்தலாக மட்டுமே உள்ளது. மேலும் இதன் விளைவாக அந்த ஒழுங்கமைவின் “வாழ்திறனின்” அதிகரிப்பைத்தவிர அதிகமாக வேறேதும் நிகழ்ந்து விடப்போவதில்லை. இந்த வகையான நிகழ்வுகளின் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரே மாற்று, நிலையாற்றல் அல்லது வீழ்ச்சி.³⁹

சமூகக்கோட்பாட்டின் சமூகவியலில் நிகழும் உள்ளார்ந்த எளிமைப்படுத்தலைத் தவிர்க்கும் வேளையில், கடுமையான இந்தத் தொழில்நுட்பவிறுக்கமான சமூகத்தளத்திற்கும், மிகஅதிஅபிவிருத் தியான தொழிற்சமூகத்தின் முன்வைப்புக்களான பிறருக்கு வாய்ப்புகளும் இன்பமும் கிடைக்கவிடாத முயற் சிகளைக் கோருவது ஆகிய இரண்டிற்குமிடையே சமர்ந்தரப் போக்கு ஒன்று உருவாவதை மறுப்பது இங்கு மீண்டும் கடினமானது. அதிஅபிவிருத்திச்சமூகங்கள் தம்மை உயர் திறனுடையனவாகக் காட்டிக் கொள்வதற்காக “பகுத்தறிவுத்தன்மையை” மேலும் நன்னோக்குடையதாக்குவதும் 1960களில் நிழ்ந்த பொருளாதார உலகப்போரின் மீள் செயற்பாட்டுச் சட்டகத்துக்குள்ளேதான் நிற்கிறது.

காம்ட் (Comet), லுஹ்மான் (Luhmann) போன்றவர்களிடையே சிந்தனைகளில் ஊடாடியிருந்த நகர்வு பற்றிப்பேசும் போது கூட குழமும் பற்றிய ஓர் பொதுவான கருத்தாக்கத்தை நாம் மனதிலிருவாக்கம் பண்ணலாம் : சமூகம் ஓர் இணைந்திருக்கின்ற முழுமை, ஓர் “ஒருமித்தநகரம்”. இதைத்தான் பார்ஸன் தெளிவாய்ச் சூத்திரமாக்கினார்: “சமூக இயக்கப்போக்குப்பற்றிய வெற்றிகரமான பகுப்பாய்விற்கு மிக முக்கியமான நிபந்தனை தொடர்ச்சியான, ஒழுங்கமைவுடனான ஒவ்வொரு சிக்கல் பற்றியதுமான உசவுதலேயாகும். இது ஒழுங்கமைவு ஓர் முழுமை என்ற நிலை நோக்கியதாகும்... ஓர் படிமுறைச்செயல் அல்லது நிபந்தனைத் தொகுதி ஒன்று இந்த மேற்படி ஒழுங்கமைவின் பரிபாலனத்திற்கு (அல்லது அதன் அபிவிருத்திக்கு) “பங்களிப்பு” செய்யும் அல்லது அதன் “செயலிழந்த தன்மைக்கு” உதவக்கூடும். இது ஒருமைப்பாடு, திறனியங்குதன்மை முதலியனவற்றிலிருந்து ஒழுங்கமைவு திசைதிருப்பப்படுவதனால் நிகழும்.⁴⁰ “தொழில்நுட்பவிறுக்கத்தினர்”⁴¹ கூட (Technocrats) இந்தக்கருத்துக்கு ஆதரவு வழங்குவார். அதன் நம்பகத் தன்மையிலிருந்து இது நடைமுறைச்சாத்தியமாவதற்கு வழிகளையுடையது என்பது தெளிவு. மேலும் இதுவே அதற்குத் தேவையான சான்று. இதனையே ஹோர்க்கைமர் (Horkheimer) “காரணத்தின் Paranoia” என்று அழைத்தார்⁴²

ஆனால் இந்த ஒழுங்கமைவான சுயச்சீரமைப்பு எதார்த்தவாதம், மேலும் மெய்மைகளினதும் விளக் கமளிப்புகளினதும் மிகச்சரியாக மூடப்பட்ட வட்டம் ஆகியவை, ஒருவர் தன்னுடைய வசத்தில் ஓர் பார்வை (அது கொள்கையளவில் அவற்றின் கவர்ச்சிக்குத் திங்கானவை) இருப்பதாகக்கூறும் பொழுதோ அல்லது ஒருவரிடமிருந்தாலோ மட்டுமே Paranoia எனக்கணிக்கப்படலாம். மார்க்ஸினுடைய எழுத்துக்களின் அடிப்படையில் எழுந்த சமூகம் பற்றிய கோட்பாடுகளிலுள்ள வர்க்கப்போராட்டக் கொள்கையின்

செயற்பாடே இது.

அதனுடைய நிகழ்த்துதல்களுக்கு வாய்ப்பான ஒரே கருவி என்ற வகையில் சமூக முழுமையின் கட்டளைச்செயற்பாட்டினுள் ஒத்துப்போகும் ஆபத்து நிலையிலேயே “மரபான” கோட்பாடுகள் எப்போதும் உள்ளன. இது அதன் விருப்புக்கள் அலகுகளாலான, மொத்தப்படுத்தப்படும் உண்மைகள் ஒழுங்கமைவின் மேலாளர்களினுடைய அலகுகளாக்குகின்ற, மொத்தப்படுத்துகின்ற செயற்பாடுகளிற்கு அவற்றினளவி லேயே இடமளிக்கும். “விமர்சன” க்கோட்பாடு⁴³ இரட்டைத்தன்மையின் கொள்கையிலேயே சார்ந்தள்ளது. இது ஒழுங்குபடுத்துதலிலும் சகித்துக்கொள்தலிலும் வேறுபடுகிறது. இது தலைவியைத் தவிர்க்கும் இந்த நிலையிலிருந்தேயாகவேண்டும். மார்க்ஸியத்துக்கு வேறுபட்ட சமூக மாதிரிகளே வழிகாட்டுகின்றன. மேலும் அறிவினுடைய செயற்பாட்டின் வேறுபட்ட கருத்துருவாக்கங்கள் சமூகத்தினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வையம் சமூகத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டவையுமாகும். முதலாளித்துவத்தின் ஆக்கிரமிப்பு மரபான சிவில் சமூகங்களின் மீது நடந்தபோது அதையொட்டிய இழுபறியின் விளைவாகப் பிறந்ததே இந்த மாதிரிகளாகும். இந்த இழுபறிகளின் மாற்றங்களையும் வாய்ப்புக்களையும் விரிவாக்கிக்காட்டுவதற்கு இங்கு இடம் போதாமையுள்ளது. இது ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் அதிகமான சமூக, அரசியல், கருத்தியல் வரலாறுகளை உள்ளடக்கியது. பட்டியலின் மீதான ஓர் கண்ணோட்டத்துடன் இந்த விசயத்தில் நாம் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளவேண்டியிருக்கும். இப்போது கூட்டிக்கழித்துப்பார்ப்பதற்கு நமக்கு வாய்ப்புள்ளது: தாராள அல்லது மிகத்தாராள மேலாட்சியுடைய நாடுகளில் போராட்டங்களும் அவற்றின் கருவிகளும் ஒழுங்கமைவின் சீரமைப்பான்களாக மாற்றப்பட்டுவிட்டதை நாம் பார்க்கமுடியும்: கம்யூனிஸ நாடுகளில் மொத்தத்துவ மாதிரி மற்றும் அதன் மொத்தத்துவப்படுத்திய விளைவு மார்க்ஸியம் என்ற பெயரிலேயே ஓர் மீள் வரவை செய்திருக்கிறது. கேள்விக்காளாயிருந்த போராட்டங்களெல்லாம் மிகச்சாதாரணமாக அவற்றின் இருப்பிற்கான உரிமையிழந்தனவாகிவிட்டன.⁴⁴ அரசியல் பொருளாதாரத்தினுடைய (மார்க்ஸின் “மூலதனத்தினுடைய” உபதலைப்பு) விமர்சனம், அதன் ஒத்துணையான அந்நியமான சமூகத்தின் விமர்சனம் ஆகியவை எப்படியோ ஒருவகையில் ஒழுங்கமைவைத் திட்டமிடுவதற்கு உதவியாகத்தான் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பயன்படுகின்றன.⁴⁵

பிராங்க்போட் பள்ளி, “சோசலிஷம் அல்லது அராஜகம்” என்பன போன்ற சில சிறியளவிலான குழுக்கள் உண்மையில் மேற்படிப்படிமுறைச்செயலுக்கு எதிராக விமர்சனமாதிரியைத் தூய்மைப்படுத்தியும் பாதுகாத்தும் வருகின்றன. ஆனால் பிரிவு அல்லது வர்க்கப் போராட்டம் ஆகியவற்றின் கொள்கையின் சமூக அடித்தளம், தீவிரத்தன்மை அனைத்தையும் இழந்த நிலைக்குத் தெளிவற்றுள்ளது. விமர்சனமாதிரி முடிவில் அதன் கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டை இழந்துவிட்டது. “வாக்களிக்கப்பட்ட பூமி” அல்லது “நம்பிக்கை”⁴⁷ என்றன வவரைக்கும் அதன் அந்தஸ்து குறைக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற மெய்மையை மறைக்க முடியாது. மனிதனின் பெயரால் அல்லது காரணத்தின் பெயரால் அல்லது படைப்புத்தன்மையின் பெயரால் அல்லது மீண்டும் ஒரு சமூக வகைப்பாட்டின் பெயரால் - மூன்றாம் உலகு அல்லது மாணவர்கள் என்பன போன்ற⁴⁸ - ஓர் முன்னோடி எதிர்ப்பு எழுப்பப்பட்டது. இங்கு ஓர் மிகை எல்லையில் விமர்சனப் பொருளின் பொருத்தமற்ற செயலாய் இருந்த விவாதங்களும் உள்ளன.

இப்படியிங்கு வடிவமைக்கப்பட்டுச் சொல்லப்பட்ட (அல்லது ஓர் என்புக்கூடு போன்ற) நினைவுபட்டு முயற்சியின் ஒரே நோக்கம் ஆய்வுச் சிக்கலை சிறப்பாய்க் குறித்துக்காட்டுவதாக மட்டுமேயிருந்தது. இதுனுள் நான் மிக முன்னேறிய தொழிற் சமூகங்களில் அறிவுபற்றிய கேள்வியைச் சட்டகப்படுத்த விளைந்தேன். இங்கும் அறிவின் நிலை என்னவென்பதை அறிந்து கொள்வது சாத்தியமாய் இல்லாததாய்த்தான் இருக்கின்றது- வேறு வகையில் சொன்னால் இதன் அபிவிருத்தியும் பரவலாக்கமும் இன்று முகம் கொள்ளும் சிக்கல், அது எந்த சமூகத்தில் உள்ளதோ அதைப்பற்றிக் கொஞ்சமும் தெரியாமல் உள்ளது. இப்போது முன்னெப்போதையும் விட, இந்த சமூகத்தினைப்பற்றி அறிந்து கொள்வது, அந்தத்தேடல் என்ன விதமான அணுகு முறையை தெரிவு செய்து கொள்ளப்போகிறது என்பதிலே தங்கியுள்ளது. மேலும் இது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறதென்றால் எந்தவிதமாகச் சமூகம் பதிலளிப்பதற்குத் தெரிவு செய்து கொள்ளக் கூடுமாயிருக்கும் என்பதைப் பொறுத்தே. சமூகத்தின் செயற்பாடுகளின் தவிர்க்கமுடியாத கூறாகவே அறிவின் முக்கியமான பங்கு உள்ளது என ஒருவர் முடிவு செய்து கொள்ளலாம். சமூகம் ஓர் இயந்திரம் என்று கருதும்போது மட்டுமே இது சாத்தியம்.⁴⁹

ஒருவர் அதன் விமர்சனச் செயல்பாட்டைக் கருத்தில் கொள்ளமுடியும், அத்துடன் அதன் பரவலையும் அபிவிருத்தியையும் அந்தத்திசையில் செலுத்தமுடியும். இதன்பிறகு மட்டுமே சமூகம் ஓர் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட முழுமையை வடிவமைக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கு வரலாம். ஆனால் இன்னும் முக்கியமான எதிர்ப்பை முகம்கொள்ளும்.⁵⁰ இதன் மாற்றுத் தெளிவாக தெரிகிறது: ஒருபடித்தான தன்மைக்கும் சமூகத்தினுடைய உள்ளார்ந்த இரட்டைத் தன்மைக்கும் இடையேயான அது, ஓர் செயல்பாட்டு மற்றும் விமர்சன அறிவுக்குமிடையேயான தெரிவுதான். ஆனால் இந்த முடிவு சிக்கலானதாக அல்லது இடுகுறித்

தனமானதாகத்தான் தோற்றும்.

இந்த இரண்டுவகையான அறிவுகளையும் வேறுபடுத்துவதனால் மட்டுமே தீர்மானமெடுப்பதைத் தவிர்த்துவிடலாம் என்ற தூண்டுதல் உருவாகும். முதலாவது நேர்நோக்குவகையிலானது: மனிதரையும் பருப்பொருட்களையும் பொறுத்த தொழிற்புத்தின்மீது நேரடியாகப் பிரயோகிக்கப்படக்கூடியது, மேலும் அந்த ஒழுங்கமைவினுள் தவிர்க்கமுடியாத உற்பத்திச் சக்தியாகவும் அது இயங்கும். அடுத்தது- விமர்சனபூர்வமானது, பிரதிபலிப்புத்தன்மையுடையது, பொருள்கோளியல்புடையது-விழுமியங்கள் மீது அல்லது இலக்குகள் மீது நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாகப் பிரதிபலிப்பதால் எந்தவொரு “சமூகமீட்சியையும்” இது எதிர்க்கும்.⁵¹

மொழிபெயர்ப்பு (தொடரும்) வின்சென்ற்.ச.

மிகப்பெரும்கத்தோலிக்க தத்துவஞானிகளில் ஒருவராகப் கருதப்பட்ட ஜோன் கித்தோன்(Jean Guilton) மார்ச் மாதம் 21ஆம் திகதி பாரிஸில் காலமானார். ACADEMIE FRANCAISE இன் மிகப் பழைய உறுப்பினர்களில் ஒருவரான இவர் 1901இல் பிறந்தவர். மத தத்துவங்களில் ஆழமான புலமை கொண்ட இவர் நவீன தத்துவங்கள் மீது அக்கறை காட்டியதுடன் இவைகள் மீதான தனது அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல ஒரு போதுமே தயங்கியதில்லை. தனது எதிரிகளின் கருத்துகளுக்கு எப்போதும் மதிப்புக் கொடுத்துவந்த இவரது மாணாக்கர்களில் ஒருவர். மார்க்ஸிஸத் தத்துவ ஞானியான லூயிஸ் அல்தூஸர். தனது மனைவியைக் கொலை செய்த பின்னர் மன நோயாளியாகிய வேளையில் இருந்து சாகும்வரை ஜோன் கித்தோன் அவரது வலது கையாக இருந்துள்ளார். காலமான முன்னாள் பிரெஞ்சு ஐனாதிபதியான மித்தரோண்ட் மதம், மரணம் மீது உரையாடுவதற்கு தொடர்ச்சியாக ஜோன் கித்தோனைச் சந்தித்து வந்தவர் என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

-BY Mithyla

கருப்பையா புவனேஸ்வரன் என்ற ஈஸ்வரன் 20. 01. 1999 அன்று சுவீஸில் மரணமடைந்தார். மக்களிடையே வாழ்ந்து மக்களையே நம்பி மக்களுக்காகவே வாழ்ந்த ஒருபோராளி.

எழுபதுகளின் பிற்கூற்றில் காந்திய இயக்கத்தை கட்டியமைத்ததிலிருந்து அவனது சமூகப்பணி ஆரம்பமானது. வன்னியிலுள்ள மலையகத்தமிழர் குடியிருப்புக்களெல்லாம் இன்றும் அவன் பெயர் சொல்லும். தொடர்ந்து தேசிய விடுதலை நோக்கிய அவன் பாதைகளில் அரசு படைகளுக்கு அவன் ஓர் சிம்மசொப்பனமானான். அந்தக் காலத்தில் வெலிக் கடை, பூஸா சித்திரவதைக் கூடங்களை நிரப்பியவர்களில் பாதிப் பேருக்கு மேல் சோடிக்கப்படும் பொய் வழக்குகளெல்லாம் இப்படித்தானிருக்கும். “ஈஸ்வரனை தெரிந்திருந்தும் காட்டி கொடுக்க தவறியமை” வடகிழக்கின் ஒவ்வொரு கிராமங்களும் ஏன்ஒழுங்கைகளும் கூட அவன் பாதங்களுக்கு அத்துப்படி. ஆரம்ப காலங்களில் கோணேஸ் என்றும் பின்பு ஈஸ்வரன் என்றும் இறுதியில் லக்ஷ் மன் என்றும் உலாவி வந்த அவன் போராளிகளுக்காய் வன்னியிலிருந்து மட்டக்களப்பு -புலிபாய்ந்தகல் வரை காட்டு வழிப்பாதையைக் கண்டு பிடித்த பெருமைக்குரியவன். தான் சார்ந்த இயக்கத்தின் பெயரில் அதிருப்தியுற்று இன்னுமோர் ஸ்தாபனத்தை கட்டியமைத்த போதும் அதிலும் திருப்தியின்றி முற்றாக ஒதுங்கிக் கொள்ள நேரிட்டபோது, வடகிழக்கைவிட்டு மலையகம் நோக்கிச் செல்லவேண்டியநிலை. அங்கும் மக்கள் சார்ந்த செயற்பாடுகளிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொள்ள முடியாமல் மக்கள் கலைமுயற்சிகளில் ஈடுபாடு. அதன் காரணமாக (25. 12. 89) இலங்கை அரசு படைகளினால் கைதாகி நிறைந்த சித்திரவதை கட்டு உட்பட்டபோது இலங்கையின் பிரபல நாளிதழான வீரகேசரி மறைமுகமாக இப்படிக்குறிப்பிட்டது. “இயேசு பிறந்த நாளான இன்று இலங்கையில் இன்னுமோர் இயேசு மக்களுக்காய்ப் பாவங்களைச் சமக்கிறார்.”

கொடிய சித்திரவதைகளின் போதும் கூட தான் ஈஸ்வரன் அல்ல என்பதை நம்ப வைத்து விடுதலையாகக்கூடிய திறமை அவனுக்கு கை கொடுத்தது. இதன்பிறகுதான் இலங்கையிலிருந்தே முற்றாக வெளியேற வேண்டிய நிலை. சுவீஸ் நாட்டில் அரசியல் தஞ்சம் கோரி தொடர்ந்து திருமணம், மனைவி, குழந்தைகள் என்று பொது வாழ்விலிருந்து விலகியிருந்தாலும் அந்த எளிய மனிதன் ஓர் பரந்துபட்ட மக்கள் போராட்டத்திற்காய் அன்று தூவிய விதைகளும் பட்டபாடுகளும் என்றும் மறக்க முடியாதவை.

- ஸ்ராலின் -

எக்ஸில் < மார்ச், ஏப்பிரல் 1999 29

சுட்குக்க போயித்து
மேயப்போன ஆடுமாடெல்லாம் கூட
பட்டிக்க வந்தித்தே...

சுட்ட கருவாட்டோட
தண்ணிச் சோத்த திண்டுத்து
தெறியறுத்த கழிசான
அறுனாக் கொடியால இறுக்கித்து
பள்ளிக்கு போன எண்ட புள்ளதானே
ஊட்டுக்கு இன்னும் வரல்லேயப்பா...

போடியார்ர வயலுக்க
உப்பட்டி கட்ட போன புருசன்
வந்து கேட்டா
புள்ளக்கி நானு என்கடாப்பா போவன்
தட்டுவாணி எவளையும் இழுத்தித்தோட
எண்ட புள்ளக்கின்னும் வயதும் இல்லேடாப்பா.

கொரக்கன் மா கூழும்
எரும மாட்டுத் தயிருமா
குடுத்து குடுத்து வளத்த ஓடம்ப
எந்தப் பாதகன் இப்ப
பொரட்டி எடுக்கானோ?

ஆடு வேணும்மெண்டா
கொண்டு போங்கோ
கோழி வேணும்மெண்டாலும்
புடிச்சித்து போங்கோ
கையகால ஓடச்சிப் போட்டெண்டான
எண்ட புள்ளய என்னட்ட
தந்திருங்க சாமிமாரே...

தொவக்கு தூக்கின தொரமாரே
தொவக்கு வெச்சிரிக்கிற ஐயாமாரே
குஞ்சி குரால் ஊட்ட இரிந்தா
அதுகளுக்கும் புண்ணியம் சேரும்
ஆடு கொண்டு போயிருந்தாலும்
உசிரோட எண்ட புள்ளய
தந்திருங்க சாமிமாரே...

உசிரும் மசிரும் ஓங்களுக்கொண்டு
எண்ட புள்ளதாண்டா பாதகனுகளே
எனக்கு உசிரு.

எழுத்துலக ஆரம்பம்-
புகலிட சஞ்சிகையான
சிறுகதை மூலம் மீள
எழுதியுள்ள சக்கரவ
“புத்த சந்நியாசம்”
இலக்கியத்தில் பெரு
கிராமியப்பேச்சு வழ
வருவது குறிப்பிடத்த

6 மித்திரன் பத்திரிகை 1993ம் ஆண்டு
பந்தாமரையில் “படுவான் கரை” எனும்
புழைமுகி.இதுவரை 45சிறுகதைகளை
எழுதி, 96 கவிதைகள் எழுதியுள்ளார்.
புற கவிதைத்தொகுதி இவருடையது.
புறமும் பேசப்படாத கிழக்கு மாகாண
கவிதைகள் எழுத்துக்களில் பதிப்பித்து
உள்ளது.

எல்லோரும் கடவுள் ஆவோம்

முளைத்த தலைகளில் எல்லாம்
கொடும் கொள்வோம்
கிளைவிடும் கைகளில் எல்லாம்
ஆயுதம் அணிவோம்

வணங்காதவரை அசுரர் என்போம்

பின் பிணமாக்கி அவர் மேல் நிற்போம்
குடலுருவி மாலை அணிவோம்
நீளக் கோரப்பல் காட்டி
அவதாரம் என்போம்.

அசுரர் மடியும் பொழுதெல்லாம்

பாலமுருகன்கள் செய்வோம்
ஆயுதம் அணிவித்து
அழகுறச் செய்வோம்- பின்னறித்து
மண் வெல்லச் செய்வோம்

இரத்தம் நிறைந்த குளங்களில் தாமரை பூக்கும்

அது கொய்து சுய பூசை செய்வோம்.
சுய தவம் செய்வோம்
அழியா சுயம் வரம் பெறுவோம்- அப்புறம்
அனைவரையும் சாகச் செய்வோம்.

நூல் அறிமுகம்.....முகன்

பிரமிள் கவிதைகள்
லயம் வெளியீடு,
பெரியூர்,
சத்திய மங்கலம்- 638 402

...நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் பாரதிக்கும் புதுமைப்பித்தனுக்கும் பிறகு தோன்றிய ஒரு மகத்தான ஆளுமை பிரமிள் ஆவார். புதுக்கவிதை, விமர்சனம், சிறுகதை, நாடகம் போன்றவற்றில் இவரது படைப்பாற்றல் ஓர் உயர்ந்த பட்சத்தை எட்டியிருக்கிறது. ஓவியம், களிமண் சிற்பங்கள் செய்வதிலும் திறமை படைத்தவர்... படிமக்கவிஞர் என்றும் ஆன்மீகக் கவிஞர் என்றும் சிறப்பிக்கப்பட்ட இவரது கவித்துவம் இரண்டாயிரமாண்டுத் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் தனித்துயர்ந்து நிற்பதாகும்... என்ற முன்னுரைக் குறிப்போடு பிரமிளின் அனைத்துக் கவிதைகளையும் தொகுப்பாக்கியுள்ளார் காலசுப்பிரமணியம். 06. 01. 1997இல் மறைந்து போன பிரமிளின் அனைத்துப்படைப்புக்களையும் நூல் தொகுதிகளாக கொண்டுவர இருப்பதாக காலசுப்பிரமணியம் குறிப்பிடுகிறார். புத்தகத்திலிருந்து சில கவிதைகள்...

உள் முரண்

அலைகளின் சொல் தொடர்கள்
செவிட்டு மண் கரையில்.
காற்றின் யாத்திரையை
கண் தொடர்ந்தால்
விழிப்பின் நடையை
தடுக்கி விழுத்தும்
மண் துகள்.
தீயின் தெளிவினுள்
இமை விழும் சாம்பல்.

குமிழிகள்

இன்னும்
உடையாத ஒரு
நீர்க் குமிழி
நதியில் ஜீவிக்க
நழுவுகிறது.
கைப்பிடியளவு
கடலாய் இதழ் விரிய
உடைகிறது
மலர் மொக்கு.

சாசனம்

Government
By the people
Of the people
For the people என்ற
ஜனநாயக சலோகம்
பிறந்தது ஆபிரகாம்
லிங்கனிடம் அங்கே.
அருமையான கருத்து
இருந்தாலும்
கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்
காலத்துக்கு முன்தோன்றி
முத்த குடி எங்களுக்கு
ஏற்ற படி அதில்
அரிய ஒரு
சிறிய திருத்தம்:
Government
By the people
Of the people
Fuck the people.

அட்டைப்படம்: களிமண் சிற்பம்-பிரமிள்: (2ம் வருட நினைவாக), கோயம்புத்தூர் மாவட்ட திருமூர்த்தி நகர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் 1994 ஒக்டோபர் இறுதிப்பகுதியில் பள்ளி மாணவர்களுடன் பிரமிள் கலந்தரையாடியபோது செய்து காட்டியது. உடனிருந்தவர்கள் காலசுப்பிரமணியம், பொள்ளாச்சிநசன். இச்சிற்பம் பொள்ளாச்சிநசனின் சிற்றிதழ் காப்பகத்தினில் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

சாதீயமும் மக்கள் போராட்டங்களும்

தொடர்ச்சி...

1927இல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முதல்த் தாபனமாக, ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் ஊழியர் சங்கம் தொடங்கியது. இது கிறிஸ்தவ தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பின்னணியைக் கொண்டிருந்த போதிலும் பொதுவான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உணர்வுகளை முன்வைத்தது. நெவின்ஸ் செல்லத்துரை இதன் தலைவராக இருந்தார். யோவேல் போல், டி. ஜேம்ஸ் போன்றோரும் இதனோடு இணைந்து உழைத்தனர். "ஜனதர்மபோதினி" என்ற பத்திரிகையும் நடாத்தப்பட்டது. அத்தோடு பள்ளிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சம ஆசனம், சமபோசனம் வேண்டும் என்று போராடினார்கள். அன்றைய பள்ளிகளில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகள் தரையில் இருந்து படித்தன. சமமாக இருந்து உண்ணவும் நீர் குடிக்கவும் முடியாது. 1928இல் இவர்களின் அமைப்பு உடுவில் பெண்கள் பாடசாலையில் இவற்றை எடுத்து முதலாவது நடவடிக்கையில் இறங்கினர். சாதி வெறியர்கள் ஆத்திரமடைந்து இவர்களைச் சட்டுக் கொல்ல முயன்றனர்.

அதேசமயம் வேளாள உயர்குடிகளின் சைவசமயத்தின் பாதுகாவுவராக விளங்கியவரான சேர். பொன். இராமநாதன் 1928இல் 75 கிராமசங்கப் பிரதிநிதிகளுடன் அன்றைய இலங்கைத் தேசாதிபதியை இரண்டுமுறை சந்தித்து தமிழ்ப்பாரம்பரியச் சட்டப்படி சாதீயமைப்புக்களை பாடசாலைகளில் பேணவேண்டும் என சம ஆசனம்-சமபோசனம் திட்டத்தை எதிர்த்து வாதிட்டார். 1929இல் 131 சைவ வேளாள இந்துப்பெருங்குடி மக்கள் யாழ்றோயல் தியேட்டரில் கூடி கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலா சாலையில் உயர்சாதியினர் மட்டுமே ஆசிரியர் களாக பயிற்றுவிக்கப்படவேண்டுமென்று தேசாதிபதிக்கு தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பினர். சம ஆசனம்-சமபோசனம் திட்டத்தை மேல் சாதியினரின் சார்பில் தடைசெய்ய முயன்று தோற்ற சேர். பொன். இராமநாதன், டொனமூர் ஆணைக்குழு வின் முன்பு தோன்றி தேசவழமைச்சட்டப்படி சாதீயமைப்பு நிலவவேண்டும் என்று கருத்து வெளியிட்டார். சர்வஜன வாக்குரிமையையும் எதிர்த்ததோடு படித்தோருக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை வழங்கப்படவேண்டும் என்றார். சேர். பொன். இராமநாதனின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான துரோகங்களும் சிங்கள-தமிழ் உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிரான காட்டிக்கொடுப்புகளும் வரலாற்றுப் போக்கில் இன்று மறைக்கப்பட்டுவிட்டன.

சேர். பொன். இராமநாதனின் உயர்சாதி

தமிழ்த்தனங்கட்கும் சூரண்டும் வர்க்க சிந்தனைக்கும் எதிராய் யோவேல் போல் டொனமூர் ஆணைக்குழு முன்பு தோன்றி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைக்காக வாதாடினார். சர்வஜனவாக்குரிமையானது அவர்கட்கு நன்மை பெற்றுத்தரும் என்று சொன்னார். 1930ம் ஆண்டில் டொனமூர் பரிந்துரைகளின்படி 1930இல் சம ஆசனம்-சமபோசனம் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்டது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் முன்னே ஒருகாலடி எடுத்து வைத்தனர். மேல் சாதியினருக்கு இது அரசியல் ரீதியான நிர் பந்தமாய் அமைந்த போதிலும் அவர்கள் கடும் எதிர்ப்புக்காட்டினர். பலநூற்றாண்டுகாலப் பிற்போக்கின் பலத்தோடு நின்றனர்.

1930களிலும் பல தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் அமைப்புகள் எழுந்தன. 1931இல் சர்வசன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நோக்கில் இது ஒரு பாரிய பாய்ச்சலாகும். தமிழ் உயர்குடிகளின் தலைவரான சேர். பொன். இராமநாதன் முதல் உயர்சாதி ஒடுக்கும் வர்க்கங்கட்கு இது உச்சந்தலையடியாய் இருந்தது. பொருளாதார சுதந்திரமற்ற நிலையில் பலநூறு வழிகளில் மேல் சாதியினரின் காலடியில் பிணைக்கப்பட்டு இருந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் முன்புபோல் புறக்கணிக்கப்பட முடியாதவர்களாயினர். முதலாளியப் பாராளுமன்றமானது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைக்கு தீர்வு வழங்கும் ஆற்றலற்றதாயும் அவர்களை ஒடுக்கும் ஆதிக்கசக்திகளின் கருவியாக இருப்பினும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை சற்று விடுவித்தது அவர்களை மூச்சு எடுக்கவிட்டது. தமிழ் மேல்சாதியின் காட்டுமிராண்டித்தனங்களை இலகு வாக்கும் படி பணித்தது. ஒடுக்கும் வர்க்கங்களின் ஏகபோக அரசியல் ஈடாட்டம் காணத் தொடங்கியது.

1937இல் இலங்கை சமசமாயக்கட்சியின் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். அன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் புரட்சிகரமான மார்க்ஸிய அமைப்பாயும் சோவியத்துணியினில் ஸ்டாலினின் திரிபுக்கு எதிரான புத்திளம் ரொட்ஸ்கியின் மார்க்ஸிய அறை கூவலோடும் அவர்கள் செயலாற்றிய காலமது. யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் சமசமாயக்கட்சியின் தோழர்கள் பேசினார்கள். சி. தர்மகுலசிங்கம் அதன் வடபகுதித் தலைவராக விளங்கினார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைகளை தொழிலாளவர்க்கநோக்கில் அளந்தறிந்து பிரச்சாரம் செய்தவர்கள் அவர்களே. யாழில் முதலாவது மார்க்சியவாதிகளது அரசியல்

பணியைச் செய்தவர்களும் அவர்களே. 1944இல் வில்லான்றி மயானத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிரேதத்தை எரித்தபோது அவர்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடுநடாத்தப்பட்டது ஒருவர்கொல்லப்பட்டார். இச்சம்பவத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சார்பாக சமசமாயக் கட்சியும் நின்றது. அக்கட்சியின் வட பகுதித் தலைவரான சி.தர்மகுலசிங்கம் வி.சிற்றம்பலம் போன்றோர் நீதி மன்றம்வரை சென்று வாதிட்டனர் 1942இல் இலங்கை சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை உருவாகியது. கம்யூனிஸ்டுகள், காந்தியவாதிகள், சமுதாய சிந்தனையாளர்கள் பலவகையோரின் கூட்டாய் அது இருந்தது. எம்.சி.சுப் பிரமணியம், கே.டானியல், டொமினிக் ஜீவா, கே. பசுபதி, போன்ற கொடியுனிஸ்டுகளும் இருந்தனர். இவர்கள் எட்டாளிலிசத்தை மார்க்ஸிய வெளிச்சத்தில் கண்டறியும் வல்லமையற்றவர்கள் களமாகவும் இருந்தனர்.

1945இல் மு.கார்த்திகேயன் யாழ்ப்பாணத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை நிறுவினார். எம்.சி. சுப்பிரமணியம், இராமசுவாமி ஐயர், கே.குலசிங்கம் டாக்டர். க.வே. சீனிவாசகம் ஆகியோர் இதில் இணைந்து, செயற்பட்டனர். மு. கார்த்திகேயன் அக்காலத்தில் பிரபல் மயமான கொடியுனிஸ்ட்டாக விளங்கினார். 1950 களில் கொடியுனிஸ்டுகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த சக்திகளாய் வளர்ந்து வந்தனர். அம்மக்களின் ஆதரவோடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் சமாயக் கட்சிகளின் சார்பில் சி.தர்மகுல சிங்கம், மு.கார்த்திகேயன், டாக்டர் க.வே. சீனிவாசகம், பொ.நாகலிங்கம் அ.விஸ்வநாதன் ஆகியோர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆதரவோடு உள்ளூர் அட்சித்தேர்தலில் போட்டியிட்டனர்.

1945இல் தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் சேர், பொன். இராமநாதனின் உயர் சாதி அரசியலைப் பொறுப்பேற்றார். குயுக்கியும் சாதி வெறியும் கொண்ட ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் சோல் பெரிக்கொமிசன் இலங்கை வந்த போது தமிழரின் ஏகபிரதிநிதியாக தான் மட்டுமே கலந்து கொள்ளும் நோக்கோடு சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையோடு அரசியல் பேரம் பேச முயன்றார். நிலம், கல்வி, தொழில், தீண்டாமை போன்ற விடயங்களை அவர் சோல் பெரிக்கொமிசன் முன்பு பேச மறுத்தமையால் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையோடு உடன்பாடு ஏற்படவில்லை. மகாசபை சார்பில் டி.ஜேம்ஸ் ஜே.டி.ஆ சிர்வாதம், செல்வி. எம்.வி.ஹட்கின்ஸ் ஆகியோர் சோல் பெரிக்கொமிசனில் மகாசபை சார்பில் சாட்சியமளித்தனர். எனினும் மகாசபை பல்வேறு அரசியல் போக்குகளைக் கொண்டிருந்தமையின் சீர்கேடுகள் மறு புறம் வேலை செய்யத் தொடங்கின. ஏ.பி.இரா சேந்திரா போன்றோர் யு.என். பியில் இணைந்து கொண்டனர். இன்னமும் கொடியு

சுழைக்கும் பிடுபோட்டுப் பணிந்த நடங்கி தண்டனிட்டு வாழ்ந்த மக்கள் தம் அடிமைத் தனங்களின் சுவடுகளை ஒவ்வொன்றாய் வென்றடக்கிச் சூ கப்புரட்சியின் பாதையில் முன்னேறிவந்தனர்.

னிஸ்டுகளும் பெரும்பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் மகாசபைமேல் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். மகாசபை 1956இல் நல்லூர்க்கந்தசாமி கோவில், பெருமாள்கோயில், வண்ணை சிவன்கோயில் போன்ற இடங்களில் ஆலயப் பிரவேசங்களை நாடாத்தியது. 1956இல் மகாசபை பண்டாரநாயக்கா அரசோடு நெருங்கிவந்தது. தம்மில் பலருக்கு அரசில் வேலைகள், சலுகைகள் பெற்றுக் கொண்டது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலன் என்ற கோசத்தோடு தம் நலன்களை பேணும் சக்திகள் மகாசபையுள்ளும் தாராளமாயிருந்தன.

1957இல் பண்டாரநாயக்கா அரசின் உதவித் தொழிலமைச்சராக இருந்த சொய்சா மகாசபையின் 14வது மாநாட்டுக்கு யாழ்ப்பாணம் வந்த போது தமிழரசுக்கட்சி கறுப்புக்கொடி கட்டி பறமேளம் அடித்து மாநாட்டில் அவரைக் கலந்து கொள்ள விடாமல் தடுத்தனர். மறுபுறம் மகாசபையில் உள்ளவர்களை தன்பக்கம் கவர்ந்திழுக்க முயற்சித்தது. அரசியல்திடமற்று இருந்த மகாசபை யிலிருந்து ஜி.நல்லையா தமிழரசுக்கட்சிக்கு குடிபெயர்ந்தார். அதற்கு ஈடாக அவருக்குப் பிற காலத்தில் செனட்டர் பதவி கிடைத்தது. தமிழரசுக்கட்சி கம்யூனிஸ் விரோதத்தோடு காந்தியம் தி.மு. க.வின் தமிழ்த் தேசிய அரசியல் இவைகளின் கவர்ச்சியோடு ஒருபகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் நுழைய இடவிடாது முயன்றுவந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை தம்பக்கம் வென்றெடுக்கும் போக்கோடு தீண்டாமைக்கு எதிரான சட்டம் தமிழரசுக்கட்சியால் கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சட்டமானது அரசால் கொண்டுவரப்படும் சூழல் நிலவிய சமயத்திலேயே தமிழரசுக் கட்சி முந்திக்கொண்டது. 1957இல் நிறைவேற்றப்பட்ட இச்சட்டம் தீண்டாமையை ஒடுக்குமளவு போதிய பலமற்று இருந்தது. சாதி வெறியர்கள் இதைக்கண்டு அஞ்சவில்லை. சாதிரி தியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை இழிவுபடுத்தினால் வெறும் 100 ரூபா தண்டமும் 6 மாதச்சிறையுமே ஆகக் கூடியதாய் விதிக்க இச்சட்டம் இடம்தந்தது. இச்சட்டத்தின் கடுமை போதாமை காரணமாக

1971இல் இது மீண்டும் திருத்தப்பட்டு 100 ரூபா அபராதம் 3000 ரூபாயாகவும் மொத்தச்சிறைத்தண்டனை 3 வருடமாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. பொதுவாகவே அரசியல் சமூகபலங்களைக்கொண்ட உயர் சாதி வெறியர்கள் முன்பு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிராதரவாக நின்று போதிய இத்தகைய சீர்திருத்தப் போக்குகள் அவர்களின் போர்க்குணாம் சத்தையும் நீதிகோரும் ஜனநாயக வளர்ச்சிப்போக்கையும் வளர்த்தெடுத்தது. கூழைக்கும்பிடுபோட்டு பணிந்தடங்கி தண்டனிட்டு வாழ்ந்த மக்கள் தம் அடிமைத்தனங்களின் சுவடுகளை ஒவ்வொன்றாய் வென்றடக்கி சமூகப்புரட்சியின் பாதையில் முன்னேறிவந்தனர். நிலப்பிரபுத்துவ கொடுங்கோன்மையில் இருளிலிருந்து வெளியேற முதலாளிய சீர்திருத்தங்களையும் அதன் மனிதாபிமானக்கோரிக்கையையும் பற்றிக் கொண்டு முன்னேறுவது தவிர்க்க முடியாத வரலாற்றுக் கட்டமாயிருந்தது.

தமிழரசுக்கட்சி தன்னை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் அநாதரட்சனாகக்காட்டிக்கொண்டு அம்மக்களின் மேல்த்தட்டுகளோடு உறவு கொண்டாடியது. இடது சாரிகள் மட்டுமே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் அடிநிலை மனிதனோடும் உறவுகொண்டார்கள். அரசியலுக்காக அம்மக்களை உசுப்பி விட்டார்கள். அவர்களின் ஒவ்வொரு எழுச்சிக்கும் தாபன வடிவமும் முற்போக்கு அரசியல் வழிகாட்டலும் வழங்கினார்கள். மனித சமத்துவத்திற்கான முன்வரிசைப் போரணியின் படையாளிகளாக இருக்க அவர்கள் வரலாற்றால் விதிக்கப்பட்டிருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் எம்.சி. சுப்பிரமணியம் மகாசபையின் தலைமைக்கு வந்தார். 1956-1960 வரை மகாசபை பல போராட்டங்களை நடாத்தியது. எனினும் பல்வேறு அரசியல் போக்குகளை தன்னுள்ளே கட்டி வைத்துக் கொண்டு சமக்க முடியாமல் அவதியுற்றது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் போராட்டங்களை, எழுச்சிகளை ஒரு புரட்சிகரமான சமூக விடிவிற்கான போரின் முன்னோடியாக்கும் தத்துவ அடிப்படையை நோக்கி நகராமல் வெறும் சீர்திருத்தவாதப் போராட்டங்களும் நாளாந்தக் கொடுமைக்கும் எதிரான எதிர் நடவடிக்கைகளாகவும் தன்னைக் குறுக்கிக் கொண்டது.

1956இல் பொன்.கந்தையா இலங்கைக் கொம்புனிஸ் கட்சிசார்பில் பருத்தித்துறைத்தொகுதியில் இருந்து தெரிவானார். அவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தன்னலமற்ற கடமைகளை ஆற்றினார். இன்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் உள்ள முதியோர்கள் அவரை நினைவில் கொண்டுள்ளனர். அவரின் அன்றைய செல்வாக்கைப் பொறுக்காத அமிர்தலிங்கம், பொன்.கந்தையா அனுதாபத்தால் வென்றவரே தவிர கொம்புனிஸ்ட் என்பதால் அல்ல என்று குழறித்திரிந்தகாலமது. வாய்ப்புக் கிடைத்த

போதெல்லாம் கொம்புனிச விரோதம் கக்கிய அமிர்தலிங்கம் என்.எம்.பெரேராவிடமும், கொல்வினிடமும் மார்க்ஸியம் படித்தவன் என்று தென்னிலங்கையில் இடது சாரிகட்கு மத்தியில் பேசிய இரட்டைநாக்கு அரசியலும் இலங்கை வரலாற்றில் உண்டு.

1960இல் மகாசபையின் முக்கிய அரசியல் சக்தியாக கொம்புனிஸ்ட் கட்சியே விளங்கியது. எனினும் பெரும்பகுதியாய் ஸ்டாலினிச அரசியலுக்கு தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து விட்ட கொம்புனிஸ்ட் கட்சி சமரசவாத அரசியலுக்கு வெகுஅருகாமையில் இருந்தது என்பது உண்மையே. அவை மகாசபையின் சீர்திருத்த வாத அரசியலோடு சேர்ந்து வழி நடந்ததும் உண்மையாகும். அதனால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் எழுச்சிகள் முழுமையுடன்தோடும் தொலைநோக்கோடும் அணிவகுக் கப்படவில்லை. தமிழரசுக் கட்சி மகாசபையை கொம்புனிஸ்ட் மகாசபை என்று திட்டிக்கொட்டிக்கொண்டு திரிந்ததின் மூலம் தன் வர்க்கக்கடமைகளை தொடர்ந்து செய்து வந்தது. மகாசபை தொடர்ந்து சீரழிந்துவந்தது. கொம்புனிஸ்டுகள் அதன் முக்கிய உறுப்புகளாக இன்னமும் செயற்பட்டு வந்தன. உள்ளே காந்தியவாதிகள், தேசியவாதிகள் குறைவற்ற பலத்தோடு இருந்து வந்தனர்.

1962இல் கரவெட்டியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கிராம முன்னேற்றச்சங்கத்தில் அங்கத்துவம் கோரி விண்ணப்பித்திருந்தனர். அதைத் தொடர்ந்து மேல்சாதி தாக்குதல்கள் எழுந்தது. “அந்தளவுக்கு வந்திட்டியளோடா” என்பதே சாதிமான்களின் கேள்வியாக இருந்தது. முன்னைய காலங்களைப் போலன்றி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேல்சாதி வன்முறையை வன்முறையால் எதிர்கொண்டனர். பதிலுக்கு பதிலடி தரப்பட்டது. கலவரத்தைச் சாட்டிக்கொண்டு அரசாங்கம் தவிச்ச முயலடிக்க வெளிக்கிட்டது. பௌத்தசங்கம், பௌத்த பாடசாலை என்பன நிறுவப்பட்டது. கரவெட்டி நாரதா பாடசாலை, புத்தூர் பன்சீக வித்தியாலயம், அல்வாய் சோமகே வித்தியாலயம் அச்சவேலி சிறீ.விபசி வித்தியாலயம் என்பன உருவாக்கப்பட்டு தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகள்

முன்னைய காலங்களைப் போலன்றி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மேல்சாதி வன்முறையை வன்முறையால் எதிர்கொண்டனர். பதிலுக்குப் பதிலடி தரப்பட்டது.

பள்ளிக்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர். புத்தூரில் உயர்சாதிச் செல்வந்தர்களின் குடும்பமான மழு வராயர் குடும்பப்பாடசாலையான சிறீசோமஸ்கந்தா கல்லூரி தேசியமயமாக்கப்பட்டு 15 வருடங்களின் பின்பும் தாழ்த்தப்பட்டமக்களின் பிள்ளைகட்கு இன்னமும் அங்கு படிக்கும் பாக்கியம் கிட்டவில்லை. அதில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிள்ளைகட்கு இடம்பெற்றுத்தர போராட முடியாத தமிழரசுக் கட்சியும் அப்போதைய கோப்பாய் எம்.பி.கதிரவேற் பிள்ளையும் அதே புத்தூரில் தனியாக தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்காக சிறீ முருகன் தமிழ்பாடசாலையைத்தொடக்கிவைத்த மானக்கேட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தனர். மகாசபையும், கொம்பூனிஸ்க்கட்சியும் எதிர்ப்புக் காட்டியமைக்கு அப்பால் வேறெங்கும் செல்லவில்லை. 1964இல் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, குருசேவ் , மாவோபிளவால் உடைபட்டது. எஸ்.ஏ. விக்கிரமசிங்கா, பீற்றர்கெனமன் போன்றோர் சோவியத்யூனியன் சார்பாயும் மறுபுறம் நா. சண்முக தாசன், பிரேமலால் குமரசிறி போன்றோர் மாவோவாதப்போக்கிலும் கரையேறினர். வடக்கில் சோவியத்யூனியன் சார்பாக வ.பொன்னம்பலம் எம்.சி.சுப்பிரமணியம், அ.வைத்திலிங்கம் ஐ.ஆர். அரியரத்தினம் அகியோரும் மு.கார்த்திகேயன், டாக்டர். வே.சீனி வாசகம் , கே.ஏ. சுப்பிரமணியம், ஜி.வி. எ.கந்தசாமி கே.டானியல் போன்றோர் மாவோயச அணிக்குவந்தனர். சோவியத் சார்பு அணிதம் வழக்கமான எஸ்டாலினிச திரிபுவாத அரசியல்த்தொடர் ,மாவோயிச அணியினர் இன்னமும்வேகமாக முன்பைவிட எஸ்டாலினிச சத்தில் மூழ்கினர். தீவிர வாதப்போக்குகளை தத்தெடுத்துக்கொண்டனர். இந்த அரசியல் எதிரொலிகளின் பயனாக மகா சபையிலிருந்து கே. டானியல் ,என். கே.ரகுநாதன் ,மா.செல்லத்தம்பி,கே. தங்கவடிவேல் மு.முத்தையா, விலகி மாவோவாதத்துடன் இணைந்தனர். அப்போ மாவோவாதத்தின் தீவிர இடதுசாரி முகம் பலரைக்கவர்ந்திழுத்த காலகட்டமாகும். சர்வ தேசீதியாகவும் மாவோயிசம் ஏறுநடை போட்டது.

1963இல் நீர்வேலியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தாக்கப்பட்டபோது மகாசபை வெறும் அறிக்கையோடு தன்னைச்சுருக்கிக்கொண்டது கே. ஏ. சுப்பிரமணியத்தை செயலாளராய். கொண்டயாழ்-கொம்பூனிஸ்ட் கட்சியின் வாலிபர் அமைப்பு உயர் சாதிவெறிக்கு எதிரான பிரமாண்டமான ஊர்வலத்தை நடாத்தியது. 1965இல் மகாசபை மெல்ல மெல்ல பலமிழந்துவந்தது, மக்கள் முன்னேற்ற மன்றம் , திருவள்ளூர்மகாசபை, அருந்ததியர்சங்கம் , சலவைத்தொழிலாளர்சங்கம் , சிகை அலங்கரிப்பாளர்சங்கம் ,என்பன ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதும் 1965 யூ. என். பி. யின் வருகையும் மகாசபை பலமிழந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது. யூ. என். பி.யின் வரவோடும் தமிழரசுக்கட்சியின் அதனுட

னான கூட்டும் மந்திரிப்பதவி பெற்றமையும் தமிழரசுக் கட்சிக்கு வட பகுதியில் புதிய பலத்தை பெற்றுக் கொடுத்தது. இடதுசாரிகள் என்றதும் பதறியடிக்கும் தமிழரசுக்கட்சி சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை விட மோசமான இனவாதக் கட்சியான யூ. என். பி. யோடு கூட்டு வைப்பது பற்றி எந்த வொரு அரசியல் கூச்சமும்பட வில்லை. பொன்னாலையில் உயர் சாதியினர் வரை வழங்கப்பட்டுவந்த குடிநீர் குழாய்களை தாழ்த்தப்பட்டமக்களின் குடியிருப்புகள் வரை எடுத்துச்செல்லும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது அதை மேல் சாதி வெறியர்கள் சாதியப்பிரச்சனையாக்கினார்கள். தண்ணீர் குழாயை கொண்டு செல்ல எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். கலவரம் மூண்டது. சாதி வெறியர்களும் பொலிசும் ஒருங்கிணைந்து ஒடுக்கப்பட்டமக்களை குதறினார்கள். கே. ஏ. சுப்பிரமணியம் தலைமையிலான சீனக் கொம்பூனிஸ்டுகள் ஒடுக்கப்பட்டமக்களின் அணியிலிருந்து விட்டுக்கொடாமல் போராடினார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களோடு அணிவகுத்து நின்றனர். பொலிஸ் மேல்சாதிக் கூட்டினர் கொம்பூனிஸ்டுக்களை கலவரத்தை மூட்டிவிடுபவர் களாய் காட்டியதுடன் அவர்கள் மேல் கூட்டு வன்முறைகளையும் கொலை முயற்சிகளையும் ஏறினர். மறுபுறம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஓரளவிற்கு அணிகட்டப்பட்டு இருந்தபோதிலும் பரந்த ஏனைய உழைக்கும் மக்களோடு தொடர்பிழந்து நின்றனர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உறுதியையும் உயர்ந்த மட்ட எதிர்ப்பையும் காட்டியபோதும் அவர்கள் தனிமைப்பட்டு நின்றனர் . 1966-1967 ஆண்டுகள் தாழ்த்தப்பட்டமக்கள் செங்கொடிகளோடு ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராய் அணிவகுத்து எழுந்த காலகட்டமாகும் .

1967-1968களில் தேநீர்க்கடை பிரவேச முயற்சிகள் தாழ்த்தப்பட்டமக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. தேநீர்க்கடைகளுள் புகுந்து தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்கள் தேநீர் கேட்டனர். பல இடங்களில் தண்ணீர் கொதிக்கவில்லை என்று பதில் தரப்பட்டது. சில இடங்களில் கேட்காதது போல் போலியான பாவனை செய்வதன் மூலம் அலட்சியப்படுத்தினார்கள். பல இடங்களில் அடிதடிகள் நடந்தன. கடைகளையும் பொருட்களையும் சேதப்படுத்தினார்கள்.

பொலிஸ் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைக் தைசெய்து சித்திரவதைக்குள்ளாக்கியது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மேல் சாதிவெறியர்கள் மூத்திரம் பருக்கிய சம்பவங்களும் நடைபெற்றன.

தியதாய் பொய் முறைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. வழக்கம்போலவே மேல்சாதிவெறியர்களும் பொலிசும் சேர்ந்து வேலை செய்தார்கள் மேல்சாதிச் செல்வந்தர்கள் பொலிசுக்கு சாராயம், ஆடு, கோழி, அன்பளிப்புகளோடு காசும் இறைக்கப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டமக்களின் வீடுகள் கொழுத்தப்பட்டன. துப்பாக்கிச்சூடுகள் நடத்தப்பட்டன. கத்திக்குத்துகள், வால்வெட்டுகள், நடைபெற்றன. பொலிஸ் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை கைதுசெய்து சித்திரவதைக்குள்ளாக்கியது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மேல்சாதிவெறியர்கள் மூத்திரம் பருக்கிய சம்பவங்களும் நடைபெற்றன. சின்னர் கார்த்திகேசு, வன்னியன் குமரேசு, என்ற இருவர் ஒடுக்கப்பட்டமக்கள் மத்தியில் கொல்லப்பட்டனர். சாதி வெறிக்கெதிராக ஒடுக்கப்பட்டமக்கள் தற்காப்பு நடவடிக்கைகளில் இறங்கி சில சாதிவெறியர்களை வீழ்த்தினார்கள். சாதிவெறியை எதிர்த்துப் போராடியதில் சங்காணை நிச்சாமம் கிராமம் சாதனை படைத்தது. நிச்சாமம் கிராமம் ஒடுக்குமுறையாளர்களால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு இருந்தது. அவர்க்கு உணவுப்பொருட்கள் கிடைக்க வழியிருக்கவில்லை. வயலருகே கிடந்த குளத்துமீனையும் மரக்கறிகளையும் சொற்பமாய் சாப்பிட்டுக்கொண்டு அவர்கள் உறுதியாய் நின்றார்கள். வயல்களில் சத்தவெடியாய் காவலுக்குப் பாவிக்கப்படும் கோடாலிவெடியை வெடிக்கவைப்பதன் மூலம் எதிரிகளை அச்சுறுத்தினார்கள். (அக்கால நிச்சாம மக்களின் போராட்டத்தை கவிஞர் சுபத்திரன்.

“எச்சாமம் வந்து எதிரி நுழைந்தாலும்
நிச்சாமம் கண்கள் நெருப்பெறிந்து நீறாக்கும்.”
என்றும்

“குச்சக்குடிசைக்குள் கொலுவிருக்கும்
கோபத்தை மெச்சுகின்றேன்”

என எழுதினார். தின்னக்குடிக்க வழியில்லாதநிலையிலும் சாதிய எதிர்ப்புப்போரில் யாழ்ப்பாணத்தில் அம்மக்கள் சகலரையும் விட மாணிட சமத்துவத்திற்காய் பழிகிடந்த மக்களாவர். சங்காணைக்கலவரம் பற்றி சிங்கள முற்போக்காளர்கள் உயர்ந்த ஆதரவும் அக்கறையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மேல் காட்டினார்கள். பாராளுமன்றத்திலும் குரலெழுப்பினார்கள். சங்காணைப் போராட்டம்பற்றி எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்கா பாராளுமன்றத்தில் கேள்விகேட்டபோது அமிர்தலிங்கம் எதுவும் நடக்கவில்லை என்று பொய் சொன்னார். “சங்காணையில் நடப்பது சாதிப்போராட்டமல்ல வியட்னாம் போராட்டம்.” சங்காணைப்போராட்டம் சங்காய்ப்போராட்டம் “என்றார். வியட்னாமிய மக்களின் போராட்டத்தை மட்டுமல்ல தன் தொகுதியில் வீட்டுமுற்றத்தில் நடந்துகொண்டிருந்த தாழ்த்தப்பட்டமக்களின் மனித உரிமைப் போர் பற்றியும் தமிழர் தளபதி என்று முழக்க

கியடித்துத் திரியும் அமிர்தலிங்கத்தின் கடைந் தெடுத்த பிற்போக்கு வாக்குமூலம் இதுதான். தமிழ் எம்.பிக்களின் பாராமுகம், மறைமுகமான சாதிவெறி இவைகட்கு மத்தியிலும் எஸ்.டபிள்யூ.டி.பண்டாரநாயக்கா, சங்காணை வந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சந்தித்தார். தம் உதவி களை வழங்கினார். தொட்டதற்கெல்லாம் இனவாதச் சாயம் பூசும் தமிழ் ரசுக்கட்சி பெருச்சாளியை விழுங்கிய சாரைப்பாம் பாய் மூச்சடங்கிக் கிடந்தது. சாவகச்சேரி, கொடிகாமம் பகுதிகளிலும் தேநீர்க் கடைப்பிரவேசங்கள் பலத்த எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் நடைபெற்றது. 1968இல் மட்டுவில் பன்றித்தலைச்சி ஆலயத்திற்குள் ஒடுக்கப்பட்டமக்கள் நுழைய முயன்றனர். சாதிவெறியர்கள் கோவிலைப்பூட்டினர். தண்ணீர் எடுக்கும் கேணியைச்சுற்றி முட்கம்பி வேலியால் அடைத்தனர். கிணற்றில் அழுக்குகள் போட்டு நிரப்பப்பட்டு வருடாவருடம் நிகழும் பொங்கலும் நிறுத்தப்பட்டது. பொலிஸ்படை குவிக்கப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டமக்கள் திட்டமிட்டபடி கோவிலுக்குள் நுழைந்தபோது பொலிஸ் தாக்கவே போலிசுடன் மோதல் ஏற்பட்டது. அப்போ சாவகச்சேரி எம். பி. யாக இருந்த தமிழரசுக்கட்சி நவரத்தினம் வெளியே நடுநிலமை பேச்சுக்களோடும் மறை முகமாய் மேல் சாதிவெறியர்களோடும் நின்றார். தென்மராட்சி சாதி வெறிக்குப் பெயர்போனது. தமிழ்க்காங்கிரஸ் எம்.பி.யாக இருந்த குமாரசாமி ஒருமுறை தென் மராட்சியில் வருடாவருடம் நடக்கும் மாட்டுவண்டிச் சவாரிக்கு பிரதமவிருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருந்தார். வழக்கமாக மாட்டு வண்டிச்சவாரியில் வெற்றி பெற்றவருக்கு அவர் மாலை அணிவித்து கௌரவிப்பது வழக்கமாகும். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர் ஒருவர் மாட்டுவண்டிச்சவாரியில் வெற்றி பெற்றபோது மாலை, வெற்றி பெற்ற தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு அணியாமல் அவரின் மாட்டுக்கு அணிவித்து விட்டு மாட்டாலேயே அவர் வெற்றி பெற்றபடியால் மாட்டுக்கே மாலை அணிவிப்பது நியாயம் என்று விளக்கமும் கொடுத்தார். 1968இல் மந்துவில் பகுதியில் சாதிவெறிக்கு எதிராகப் போராடிய எஸ். இரத்தினம் கொல்லப்பட்டபோது சாதிவெறியர்கட்கு அதேமுறையில் ஒடுக்கப்பட்டமக்கள் பதிலளித்தனர்.

யாழ்குடாநாட்டை மட்டுமல்ல முழு இலங்கையும் அசைந்த பெருமைக்குரிய போராட்டமாய் மாவிட்டபுரம் கோயில் ஆலயப்பிரவேசமாய் விளங்கியது. தமிழரசுத்தந்தை ஈழத்துக் காந்தியென தமிழரசர் கொண்டாடிய செல்வநாய கத்தின் தொகுதியில் இந்த ஆலயம் உள்ளதோடு இக்கோவிலின் ஆலயக்குருக்களும் உரிமையாளருமான துரைச்சாமிக்குருக்களின் குடும்பமே தமிழரசுக்கட்சியின் தீவிர ஆதரவாளர்களாகும். தாழ்த்தப்பட்டமக்கள் ஆலயப்பிரவேசத்திற்கு திட்டமிட்டபோது

கோவில் குருக்களும் சாதிவெறியரும் சைவசமய ஆகமத்திற்கு ஆபத்து ஆலயப்புனிதத்திற்கு அச்சுறுத்தல் என்று அலறினார்கள். மனிதனின் நாகரீக சிந்தனைகளுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டினார்கள். இறுதியில் ஆலையக்குருக்கள், சி. சுந்தரலிங்கம் தலைமையாய் கொண்ட சாதி வெறியர்களின் கூட்டு ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்த சி. சுந்தரலிங்கம் கூட்டணி தமிழ்நாட்டில் கேட்குமுன்னரே “தமிழ்நாட்டில் எங்கள் தெய்வம்” என்ற நூல் எழுதி வெளியிட்டவர். அதில் தமிழ்நாட்டிற்கு உரிமைகளை இந்துக்கள் கோவில்களின் பெயரால் மட்டுமே குறிக்கு மளவு சமயவெறியும் கூடவே சாதித்தடிப்பும் கொண்டவராவார். அடங்காத்தமிழர் என்ற அடைமொழியும் சூடிக்கொண்ட இவர் இங்கிலாந்தில் கல்வி கற்றவர். என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இங்கிலாந்தின் மகாராணிக்கு கணக்குப்படிப்பித்தவர் 1958ம் ஆண்டு சிங்கள இன வெறிக்காடையர் இவரின் துப்பாக்கி வீரர்கட்குப்பயந்தே வவுனியாவைத் தாக்கவில்லை. போன்ற புனைகதைகள் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் உலாவி காலமது. கடைந்தெடுக்கப்பட்ட பிற்போக்குச்சாதிய வெறியரான சுந்தரலிங்கம் பூ.என்.பியின் நெருங்கிய கூட்டாளியாவார். இவரின் மிகப்பெரும் வவுனியாவில் உள்ள தோட்டத்தில் ஒரு வாடிவிழுந்த மாங்காய்ப் பிஞ்சைக் கூட ஏழைச்சிறுவர்களை பொறுக்கவிடாமல் கலைக்கும் வள்ளலுமாவார்.

இந்தச் சுந்தரலிங்கம் மேல்சாதியினரைத் திரட்ட முயன்றார். அப்போ வடபகுதியில் பொலிஸ் அதிபராக இருந்தவரும் இன்னொரு சுந்தரலிங்கமாகும். பொலிஸ் அதிபர் சுந்தரலிங்கம் மாநாடுகள் நடத்தி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை கோவிலுள் நுழையவிடாமல் தடுக்க முயன்றார். முடியாத நிலையில் ஒருவர் இருவராகப் போகும்படி புத்தி சொன்னார். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இத்தகைய சமரசங்களையும் மூண்டு மறுப்புக்களையும் நிராகரித்தனர். பொலிஸ் அதிபர் சுந்தரலிங்கம், சி. சுந்தரலிங்கத்திற்கு சி. போட்டுக் கொண்டு சாதியத்தின் சார்பாய் நின்றார். கோவிலில் நுழைந்த

இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனுபவிக்கும் உரிமைகள் எவரும் மனமிரங்கி பாவபுண்ணியம் பார்த்து வழங்கியதல்ல. அவர்களின் சென்ற தலைமுறையானது போராட்டங்களினூடாகவும் தியாகங்களினூடாகவும் பெற்றுக் கொடுத்தவையாகும்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மீது பொலிஸ் தடியடி கண்ணீர் புகைக்குண்டு வீச்சு என்பன நடைபெற்றது. கோயிலுள் சாமிக்கு ஏந்தும் பந்தத்தினால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சுடப்பட்டனர், தாக்கப்பட்டனர், கோவிலுக்குள் குண்டு வெடித்தது. தேருக்கு தீ மூட்டப்பட்டு எரிந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எதிராக வழக்குகள் தொடரப்பட்டபோது அவர்கட்காக வாதாட தமிழரசுக்கட்சியானது கதிர்வேற்பிள்ளையை அனுப்பி வைத்ததன் மூலம் பாவமன்னிப்பு பெற முயன்றது.

1978இல் தென்மராட்சியில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் பொதுக் கிணறு ஒன்றில் குளிக்க முற்பட்ட குற்றத்திற்காக சாதிவெறியர்களால் தாக்கப்பட்டுத் தப்பியோடி ஒரு தென்னைமரத்தில் ஏறியபோது தென்னை மரத்தை கோடாரியால் தறித்து வீழ்த்தி அவரையும் கோடாரியால் கொத்திக்கொன்றார்கள். 1981 இல் எழுதாமட்டுவானில் சாதிவெறியர்கள் தாக்குதல்கள் நடாத்தினர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வீடுகள் தீயிடப்பட்டதோடு அவர்களும் தாக்கப்பட்டனர். வீடுகளிலிருந்து ஆடு மாடுகள் கூட வெட்டிக்கொல்லப்பட்டன. அதே ஆண்டில் புத்தூர்வேம்பிராய் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் தாக்கப்பட்டனர். 1982 புன்னாலைக்கட்டுவனில் ஈவினைக் கிராமத்தில் இருசாதியால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். அதை எதிர்த்த தங்கராசா இராஜசேகரம் என்ற இளைஞன் கடத்திச் செல்லப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டு எரிக்கப்பட்டான்.

தமிழ்சூட்டணி உடுப்பிட்டித்தொகுதியில் இராஜலிங்கத்தை எம். பி. யாக்கியதுடன் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட்டதாய் பாசாங்கு செய்தனர். அம்மக்களின் போராட்டங்களை எழுத்தாக்கிய பெருமை கே. டானியலுக்கு உண்டு. சி.மெளனகுருவின் சங்காரம், கவிஞர் இ. முருகையனின் கடுழியம், என். கே. ரகுநாதனின் சுந்தன் கருணை நாடகம் என்பன ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் இரத்த சாட்சியமாகும். இன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனுபவிக்கும் உரிமைகள் எவரும் மனமிரங்கி பாவபுண்ணியம் பார்த்து வழங்கியதல்ல. அவர்களின் சென்ற தலைமுறையானது போராட்டங்களினூடாகவும் தியாகங்களினூடாகவும் பெற்றுக் கொடுத்தவையாகும் சிரட்டையிலே தேத்தண்ணி குடிக்கவும் தட்டுவத்தில் சோறுதின்னவும் தெருவிலும் பொது இடத்திலும் சால்வையை எடுத்துக் கமக்கட்டுக்குள் சொருகி கமக்காரன், நயினார் என்று பணிந்தஞ்சவுமான போக்குகளுக்கு எதிராய் போராடிய நேற்றைய மனிதர்களின் புரட்சிகரப் பாரம்பரியங்களை கையேற்று புதிய வீறாந்த போராட்டங்களை முன்மொழியும் தேவை இன்றைய தலைமுறைக்குரியதாகும். தமிழ்த்தேசிய விடுதலையின் பரப்புகள் சாதியத்தை ஒழிக்கும் மளவு சக்தியும் ஞானமுற்றவை என்பது மட்டுமல்ல சிங்

களப்பேரினவாதத்திற்கு எதிராய் போரிட அது
சைவத்தமிழ் உயர் குடிகளின் பலத்திலேயே
எழுந்து நிற்கின்றது. எனவே சமூகப்புரட்சிமட்டுமே
தாழ்த்தப்பட்டமக்களை மட்டுமல்ல முழுமனித

குலத்தையும் விடுதலை செய்யும் சாதி, மத, இன,
பிரதேச வேறுபாடுகட்கு அப்பாலான முழு
மானிடத்தைப் படைக்கும் உலக மனிதனை உரு
வாக்கும் இலட்சியத்திற்காக அறைகூவும்.

“எறும்புக்கும் இனமுத்திரை இரு

மரத்துக்குக்கூட

சாதி சமயத்தை புகட்டு

புறா முக்கட்டும்

“இன்னொரு இனத்தை நகைத்து”

-சோலைக்களி

தமிழரசன்,

30.10.98- பெர்லின்.

(முற்றும்)

யாதுமாகி...

கவிதை , கவிதை குறித்த கட்டுரைகள், மற்றக் கலைகளின் கவித்துவ அடையாளங்கள்
இவைகளுக்கான இதழாகி யாதுமாகி...
திருநெல்வேலியிலிருந்து இரு மாதத்திற்கொருமுறை வெளிவருகிறது.
தொடர்புகட்கு:-

யாதுமாகி...

6 பருவத சிங்கராஜ தெரு

திருநெல்வேலி டவுண் 627006

தமிழ் நாடு

கிடைக்கப் பெற்ற புகலிட சஞ்சிகைகள்:

தமிழ்நாதம் (POST FACH 102125, 60021 FRANKFURT/M. GERMANY)

புலம் (IBC, P. O. BOX. 1505 LONDON SW82ZH)

அம்மா (S. Manoharan ,210 Ave de 8 Mai 1945

93150, Le Blanc Mesnil

FRANCE.

காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனின் “எரிசரங்கள்”

சிறுகதைத் தொகுதி இரண்டாவதுபதிப்பின்

அறிமுக ஒன்றுகூடல்:

04.04.1999 FRANCE. Le blanche Mesnil இல்

நடைபெற்றது.

கந்தார
14021999

தவற விட்டுப்போன தடயம்.

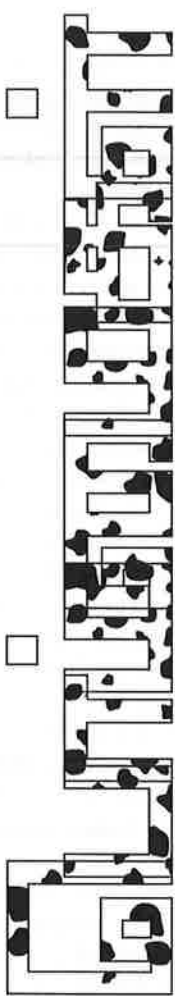
நான்.

இடம் மாறி,
மாறி
எனதுருவில் தெரிகிறது.

எவ்வாறு
நானும் இன்னோர் நானும்
எனக்காகக் குடிபெயர்வது?

மிகவும்
நுணுக்கமாய்த்தோன்றி
அலைந்து,
உருக்குலைந்து,
தெளிந்தபின் இல்லாது
போகின்ற
எனக்காக
ஒவ்வோர் தடவையும்
நானும் நானும் சண்டையிட்டு
தற்கொலை செய்கிறோம்.

எனக்கு
தடவைகள் தவிர
தற்கொலைபற்றி
உணரமுடியாத போது
எண்ணிக் கொண்டிருத்தல்
சுகமாய்த் தெரிகிறது.

மகாத்மாவின்

பா புஜியை அவரின் மனதுக்கினிய பல நண்பர்களை இழந்தாயிற்று. சபர்மதி, வார்தா, யமுனைக்கரை, ராஜாஜிவீடு, எல்லாம் போய் நாளாகிவிட்டன. பாபுஜியின் சில நண்பர்களும் வரத்துப்பறவைகளாக வந்து போகின்றனர். மனத்தில் ஒன்றிய அன்பையும் சத்தியத்தையும் குருஜியுடன் வழியனுப்பிவிட்டனர். கத்தியவார்கடற்கரையிலிருந்து உஷ்ணம் தாங்கி வீசும் உப்புக்காற்று, தேகத்தை உக்கவைக்கிறது. நீண்ட ஆண்டுகள் குந்திய நிலையில் இருந்து அலுப்பேறி, எழுந்து திரிந்து :தேசங்களை, ஷேத்திராடனங்களைப் பார்த்து கர்மா முடித்து விடவேண்டுமென மூன்றுக்கும் சமநேரத்தில் தோன்றிவிட்டது. நினைவாலயத்திலிருந்து உடம்பைப் பெயர்த்துக் கொண்டு எழும்பி நடந்தன.

நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாவிட்டாலும் ஏறக்குறைய அறுபது, எழுபது ஆண்டுகள் புலன்களை மறைத்து வைத்திருந்த கைகள் வேரோடி:தசைநார்கள், இரத்தநாடிகள் சுருங்கி விறைத்துவிட்டன. வீதியில் அவை நடக்கும்போது குத்தி அகலும் பொதுக்கண்களில் பாபுஜியினது ரூபகம் வராமல், மாறாக ஏளனமும் நக்கலும் தொனித்தது. மூன்றுக்கும் பெருத்த சங்கடமாக இருந்தது.

பயணவழியில் தேவாலயமோ மசூதியோ தென்பட்டால் உள்ளே நுழைந்து கைகளை சுயாதீனமாக இயங்கவைத்து மேலே நடப்பதென தீர்மானித்தன எதிர்வரும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பற்பல ஆலயங்கள். விஷ்ணு, ராமர், சிவன், இன்னும் பல இந்து வடிவங்களைத்தாங்கிய கோயில்களே வழிமறித்தன. மத நல்லிணக்கம் பேணும் இந்தியாவில் தானா நடக்கிறோம் என்ற சந்தேகமே வந்துவிட்டது. ஒருமித்த முடிவில் இந்துக்கோவிலுக்குள் இனிமேல் அடிவைப்பதில்லை என்று 1948 ஜனவரி 30 இல் எடுத்த சபதம் ரூபகத்தில் நின்றதால் மௌனமாக நேரே நடந்தன.

கட்புலனை மறைத்திருந்த பொம்மைக்கு அநுமார்கோயிலுக்குள் நுழைவது பாதகமில்லை என்ற எண்ணம் தூக்கினாலும் பெரும்பான்மை எதிர்ப்பின் வன்மை கருதி வெளியில் சொல்லாமல் காலுழைய நடந்துகொண்டிருந்தது.

பாபுஜியின் கைத்தடி, பாதரட்டை, மூக்குக்கண்ணாடி என்பவற்றிலிருந்துவிலகி வந்தும் நினைவுகள் போர்ப்பந்தரை விட்டு அகலமறுத்தன. தூரம் மனதில் பாரத்தை ஏற்ற பேச்சைத் துணைக்கழைத்தது காதை மறைத்தபொம்மை.

“அந்த நல்ல மனிதன் பின்னர் வரவேயில்லையே மறந்து போய்விட்டானா?”

“நீ யாரைச் சொல்கிறாய் ...? ” எனக்கேட்டது கண்மறைத்த பொம்மை.

“அவன் தான் ...பாபுஜியுடன் விவாதிப்பானே அந்தவெள்ளை மனிதன்”.

“ஓ...லூயி-பிஷரா அவன் கடைசிவரை பாபுஜியிடம் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை. என்றாலும் வயது வாழ்வுக்கு எதிராயிற்றே...! கொண்டுபோயிருக்கும். சொர்க்கத்தில் பாபுஜியுடன் விவாதித்துக் கொண்டிருப்பான்.”

“சொர்க்கத்தில் கைராட்டைகள் உண்டோ...?”

அது ஆச்சரியம் தான் உணர்வு மிகுதியால் பேசுவதற்கு உன்னி, தன்னிச்சையாக கைகள் வாயிலிருந்து விடுபட்டன. கேள்வியை மறந்து அது சந்தோசத்தில் துள்ளிக்குதித்தது. கள்ளுடித்த மந்தியைப் போல குட்டிக்கரணம்போட்டு புழுதி அழைந்தது.

“உஸ்... உஸ்... காலிப்பயலே! சாந்தி சாந்தி...”

விளிச்சொல் சுயபாஷையிலும், பின்னது பொக்கைவாய் திறந்து பாபுஜி சொல்வதைக் காப்பி அடித்தும், ஆனந்த அட்ட காசம் செய்த பொம்மையை அடக்கியது காது மறைத்த பொம்மை.

நிதானம் கொண்டு சம நிலை யடைந்து, சகாக்களது கரங்களையும் விடுவித்தது. பின்னர் கைகளைப் பயிற்றுவதற்கு இல்லாத கர்லாக்கட்டைகளை வானுக்கும் பூமிக்குமாக சுற்றத் தொடங்கின மூன்று பொம்மைகளும்.

வண்டல் வெடிக்கும் உச்சிவெயிலின் வீச்சில் பாதங்கள் அவிந்தன. ரோமங்கள் வியர்வையில் நனைந்து வெம்மையில் உலர்ந்தன. காலாற்றிக் கொள்ள நிழல் தேடிய கண்கள் வலித்தது. அவைக்கு அரசமரத்து நிழல்தான் இல்டம். சிந்தனைகள், ஞானங்களுக்கு அரசமரம் உகந்தது. நூற்றாண்டுகளாக மோனத் தனிமையில் வாழ்ந்தாலும், அதன் நிழலின் கீழ் அம்பவனுக்கு அது ஞானத்தை அள்ளி ஊட்டிவிடும். அதுவும் வெள்ளரசமரம் பிரபஞ்சத்தின் வெள்ளைப்புறா. ஆனால் அது கண்ணுக்கு தென்படாமல் கால்கள் சோர்ந்தன.

பாபுஜியின் மாபெரும் போராட்டம் நிகழ்ந்த இடமெல்லாம் இரத்த உறவினரின் வீடு போன்ற நெருக்கம் மனதில் குளிர்ந்ததால் தண்டப்பட்டணத்தை நோக்கி கால்கள் இழுத்தன. வெள்ளையனின் வரிச்சுமைக்கு எதிராக கொதிக்கும் வெயிலில் பாபுஜியும், தொண்டர்களும் உப்புக்காய்ச்சி: சிறைசென்ற தண்டப்பட்டணத்தில் தங்களுக்குகிடைக்கப்போகும் வரவேற்பை எண்ணச் சந்தோசம்

சிறகடித்தது. உடலுழைவு மறந்தது. தொடர்ந்த நடையில் அந்தக்கடற்கரைப் பட்டணத்தை அடைந்தபோது அது அந்திமவயது அநாதை போல வறுமையும் அமைதியுமாய் மூச்சிழுத்துக் கிடந்தது.

விடுதலை வரலாற்றுப் புத்தகத்தில் ஒரு திமிர்த்தனமான பக்கங்களை எழுதக்காரணமான இந்தப் பட்டணம் அதைப்பற்றிய எந்தப்பிரக்களையும் அற்று அன்றாட வாழ்வின் சிக்கலில் திணறியது தெரிந்ததும் மூன்றுக்கும் ஏமாற்றம் பொங்கி வழிய இரவிரவாய் அந்நகரைக் கடந்து பாரதத்தின் தென் கோடி மூலையான இராமேஸ்வரத்தில் பசுமைப்புரட்சி இயக்கத்தினரால் நடப்பட்டு இன்னும் மூல வேர் தெறிக்காத ஒரு அரசங் கன்றின் கீழமர்ந்து அயர்வு போக்கிக் கொண்டபோது பயணத்தின் திசை பற்றிய விவாதம் எழுந்தது.

“முதலில் இலங்கை போகலாமா...?” என்று கேட்டது வயதில் இளைய பொம்மை.

துணி கரங்களில் அதீத பிடிப்பு அதன் முகத்தில் தெரிந்தது. இளம் பருவத்தின் இலக்குகள் பெரும்பாலும் பின்விளைவை ஆராய்வதில்லை. திரிகாலம் கணிக்க ஞானிகளால்கூட முடிந்ததா...? நேசத்தையே மூச்சாக வாழ்ந்த அன்புக்கினிய பாபுஜி “ராம்ராம்” என்று மண்ணில் சரிய ஒரு விடலைதானே காரணமாகிவிட்டான். போகட்டும் இதன் அறிவும் வயதும் கருதி மன்னிக்கப்பட வேண்டும் என மூத்தது இரண்டும் மனதில் எண்ணின.

“பழைய சம்பவத்தின் பிசிறாக ஏதாவது அசம்பாவிதம் ஏற்படலாம். வாலில் தீவைப்பது வழக்கிழந்து இப்போது ஞாபகக்கிடங்கிலிருந்து பழிவாங்கப்பட வேண்டிய முகங்கள் தூரெடுக்கப்படுகின்றன. கையில் கிடைத்ததும் உடனே சிதைக்கப்பட்டு மீண்டும் மண்ணில் ஆழப் புதைக்கப்படுகின்றனவாம். தென்திசை வேண்

டாம்” அறிவார்ந்த ரீதியாக மறுத்தது முதியது. “ஆனால் சர்வதேசப் பயணங்களுக்கு அங்குதான் சிறந்த முகவர்கள் இயங்குவதாக ஒரு பஞ்சாபி இளைஞன் கூறினானே.”

“வாயிருந்தால் வங்காளம் போகலாம். எங்கள் முன்னோன் திசைகளைக் கடந்து மலையைக் கொல்லியவனாச்சே...! அவனது பாதம் பட்ட பூரியது. யாராவது வாரிசுகள் இருக்கலாம் எதற்கும் போய்ப் பார்ப்பது நல்லது.” பட்டும்படாமல் தன்விருப்பத்தை வார்த்தையாக விட்டது நடுத்தரவயதுப் பொம்மை.

பொங்கி வந்த வள்சொல்லை மென்று விழுங்கிவிட்டு, எழும்பி வேதாரணயம் நோக்கி நடந்தது மூத்தபொம்மை. பட்டறிவுதான் பலன். மூத்தோர் சொல்லுக்கு அடங்கிய காலம் மலையேறிப்போச்சு என எண்ணிப்பெரு மூச்சு விட்டது. அதைப் பின்தொடர்ந்த இரண்டுக்கும் பாக்குநீரிணையைக் கடப்பது எப்படி என்ற கேள்வி குடைந்தது.

வேதாரணயக் கரையை அடைய கிழக்கு வெளுத்தது. கடற்புறவைகளின் கீச்சொலியும் கவிட்டு வைத்த இரண்டொரு படகுகளையும் தவிர கடற்கரை வெறிச்சுக் கிடந்தது. செயலுள்ள மீனவர்கள் எல்லாம் வெள்ளாப் பிலேயே கடலில் இறங்கிவிட்டார்கள்.

மோப்பம் பிடித்தலைந்த மூன்றின் கண்களுக்கும் ஒரே யொரு மீனவன் அகப்பட்டான். எட்டி நடந்து அவனையடைந்து தமது விருப்பம் தெரிவித்தனர்.

கூர்ந்து கேட்டபின் திரண்ட தசைகள் வாய்ந்த உடம்பை நிமிர்த்தி சோம்பல் விட்டான். பின்னர் உறுதியான மௌனம் கலைத்து கடலின் நீரோட்டத்தின் வேகம் பற்றியும், ரோந்து செல்லும் படைகளின் கண்ணில் பட்டால் கிடைத்துவிடும் கதிமோட்சம் பற்றியும் விளக்கி. இவற்றை மீறி கடந்து சென்றுவி

டக்கூடிய தன் திறமை, அதற்கு இவ்வளவு கூலி என்று பேச்சை முடித்தான்.

காசு என்றதும் கலங்கி விட்டாலும் குகன் என்று அந்த மீனவன் பெயரைச் சொன்னதும் இளவலுக்கு நம்பிக்கை வந்தது. குரலைச் செருமிக் கொண்டு, அவனது உடன்பிறவாத சகோதரனுக்கு தங்கள் முன்னோர் எந்தக் கூலியும் வாங்காமலேயே செய்த உபகாரம். அன்று கங்கைக் கரையில் மார்புறத்தழுவி ஆத்மன் என்று அழைத்தவனையும், மரவுரியிலும் கபட மில்லாத அழகு கொழித்தவளைக் கண்டு பிடிக்க கடல்தாண்டியவனையும் ரூபகப்படுத்தி இன்னும் எவ்வளவோ நியாயங்கள், நீதிகள் பேசி உதவி கேட்டது.

எவ்வளவு கூறியும் பேரத்தில் குறியாய் இருந்தான் மீனவன் குகன். இந்து சமுத்திரத்தின் ஒவ்வொரு கன சதுர அடியையும் அறிந்து வைத்திருந்த குகனுக்கு இராமநட்பு புரியவில்லை. அவனது குடிசையில் அடுப்பு புகைவதற்கு காசு தான் பிரதானம் என்றான். கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று, பாகிஸ் தானுக்காக உணவைத் துறந்த பாபுஜியின் நேசர்கள், குகனுக்கு கடன் சொல்லி வேதாரண்யத்திலிருந்து மன்னார் கரையில் கால்பதித்தார்கள்.

எங்கும் எரிந்த சுவடுகள் கண்டு மிரண்டது இளையது. ஆதாரங்கள் அழிவதற்கு முன்னால் இங்கு வந்தது தப்பு என்பதை உணர்ந்தது. ஆனாலும் இழந்த மாடங்களைத் திருப்பிக் கட்டாத விபீஷண மன்னனைச் சபித்தது.

“என்ன மன்னன் இவன். தமயனைப்போல உறங்கிவிட்டானோ...? நீதி நியாயங்கள் நிறையப்பேசுவன் செயலில்

லாதவன்.” என்று புறுபுறுத்தது. இளவலின் கொதிப்பை கேட்டதும் படாரென்பிறந்த சிரிப்பைக் கொடுப்புக்குள் அடக்கியது முதியது.

சதுப் புநிலத்தில் அடிவைப்பதுபோல வீதியில் நடந்தனர் மனிதர்கள். நீரில் ஆடும் வீம்பங்களாக அவர்களது முகங்கள். அதில் மண்ணில் நிகழும் பிரளயத்தின் உறைந்துபோன காட்சிகள். இவர்களுக்குள் முகவர்களைத் தேடுவதோ எத்தல விபரம் அறிவதோ முடியாத வேலையென மூன்றுக்கும் ஏமாற்றம் தொற்றியது.

சொல்லுக்கேளாத இளையது எங்கோ அலைந்து சில செய்திக ளூடன் வந்தது.

“இங்கிருந்து தெற்காக பல காத தூர நடையில் இராச்சிய பாரம் தாங்கும் மாபெரும் நகரம் ஒன்றுண்டாம். புத்தனின் தர்மங்களை அள்ளிவீசும் காற்றிலெறிந்து அங்கிருந்துதான் பரவவிடு வர்களாம். காற்று மாறி வீசும் திசைக் கெல்லாம் தர்மம் பரவி அவ்விடத்து மாந்தரின் தலையில் தாமரைமலர்களாகச் சொரியுமாம். அந்த நகரம் நோக்கி நடப்பது உசிதம். போகும் வழியில் நாம் களைப்பாறுவதற்கு ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக பேணி வரும் வெள்ளரசுமரம் ஒன்றும் உயிர் வாழ்கிறதாம்.”

முன்னால் நடந்து போய்கொண்டிருந்த கட்டுடல் வாய்ந்த நடுவய துப்பொம்மைக்கு குண்டும் குழியுமான வீதியும் மருந்துக்குக்கூட ஒரு தாமரை இதழின் சருகுகாணாததும் ஒரு கேள்வி பிறந்தது. “பல வருஷங்களாக இந்தத் தென்பருவக்காற்று மாறவேயில்லையோ...?”

மற்றது இரண்டும் பதில் சொல்லாமல் நேரே வீதியைப் பார்த்தன. பாதையை அடைத்து பிரமாண்டமான கம்பிவேலிகள், தடையரண்கள். எங்கும் மினுமினுக்கும் துப்பாக்கிச்சனியன்கள். தலைக்கவசத்திற்கு கீழ் மிரளும்

விழிகளுடன் இராணுவ உடம்புகள். “தா...ண்...டி...க்...ளும்”. என்று ஒவ்வொரு எழுத்தாக நீட்டி வாசித்தது இளையது.

இளம்பிள்ளை வேளாண்மை வீடு வந்து சேராதது. இளவல் கூறியது போல அவ்வளவு இலகு வாக மணிமுடி தாங்கிய நகரத்தையோ வெள்ளரசு நிழலையோ அடைய முடியவில்லை. அனுமதி எடுக்க கிழமைக்கணக்காக மக்கள் கூட்டம் நாடி தாங்கி நின்றது. அனுமதியில்லாமல் தெற்கின் எல்லைக்குள் கால் வைக்க முடியாது. இரையெடுத்த மலைப்பாம்பாக வரிசை நீண்டு உறங்கியது. இவைக்கு கம்பிவேலியைக்கடந்து போவது ஒன்றும் சிரமவேலையில்லை. எனினும் பாபுஜியின் அருகே வாழ்ந்த குற்றத்திற்காக அவை வரிசையில் நின்றன.

காவலரண்களிலிருந்து வரிசையை நோக்கி நீண்டிருந்த சிறு பீரங்கிகளும், வானிலிருந்து சூரியனும் வியர்வையைக்கொட்டின. பசிக்களைப்பும் கால்க்குடும் வாட்ட இளவல் பாபுஜியை கடிந்து பேசியது.

“கீழ்ப்படிய வேண்டியதற்கு உண்ணாவிரதம். கீழ்ப்படிய வேண்டாததற்கு கீழ்ப்படிதல். பாபுஜி பெரும்புதிர்.”

“நாக்கை அடக்கு” என்று வள்ளை விழுந்தது மூத்தது. அதற்கும் பசிக்களை அத்துடன் குருவிசுவாசம்.

நடுவிலானை வரிசையில் காணவில்லை. அது முன்னும் பின்னுமாக நடந்து வரிசையில் நின்ற மக்களைப் பேட்டி கண்டது. ஒவ்வொரு மனிதரும் ஒவ்வொரு பெரிய வரலாறு வைத்திருந்தனர். அது குந்தியைக்கண்டது. காணாமல் போன லோகிதாசனைத் தேடிய சந்திரம திகளுக்கு ஆறுதல் கூறியது. பிள்ளைகளை வீட்டில் விட்டு விட்டு தலைநகரம் நோக்கி வந்த பல நல்ல தங்காள்களின் கவலை புரிந்தது. கையில் மாலை

யில் லாது. சோகம் தாங்கி நின்று தமயந்திகளுக்கு மனதில் கண்ணீர் விட்டது. தள்ளாத வயதில் உலர்ந்து போன தசரதன் நின்றான். அனுமதி வழங்கும் மேசைக்கருகே முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு இரண்டொருசுருனி நிற்பதாகவும் பேசிக் கொண்டனர்.

அது பின்பனிக் காலம். கிடுகு விரித்து உடம்பைக் கிடத்தி விறைத்தனர் மனிதர். மூன்று நாட்களாக வரிசை நகர்ந்த சுவடு இல்லை. சிடுசிடுத்து அலைந்த இளவல் பசிக்களைப்பில் மயங்கிச் சரிந்தது. பேதம் பாரக்காது வேப்பமர அடிக்கு இழுத்துச் சென்று இளவலைக்கிடத்தினர். வரிசையை விட்டு அவைகள் உருவிவந்ததும் அது இடைவெளியற்று இறுகியது.

கொஞ்சம்கொஞ்சமாக நடுவிலானிடமும் களைப்பின் சாயல் தெரியத்தொடங்க முத்ததுக்கு கவலை பிடித்தாட்டியது. இருந்தநாள் வரை பாபுஜியிடம் கற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டிய முக்கிய பாடத்தை அலட்சியம் செய்ததையிட்டு மனமுடைந்தது. உணவை மறுத்து உடம்பை இயக்கும் சித்து அறிந்த மனிதர் அவர்.

நீண்டநேரம் நினைவுகளில் சால்பிடித்து உழுதது மனது. நினைவாலயத்தின் நீள் சதுர அறையைத்தவிர வெளி உலகத்தில் அமைதி இல்லை. வாழ்வும் இல்லை. இதன் நீண்ட வாழ்வின் அந்திம வயதில் ஒன்றில் மட்டும் அதற்கு தெளிந்த ஞானம் கிடைத்தது.

பாபுஜியின் நிழலில் வாழ்ந்த மட்டும் தமக்கு முகம் இருந்தது. கருத்தும் மதிப்புமாக அரையுடைப்பிதாவின் உயிர்வரை வாழ்வின் பயன் முடிந்தது. பின்வந்த நாட்கள் நினைவாலயக் கூண்டுள் இருப்பு உண்மையில் சமாதானிலையே.

நினைவாலயக் கூண்டுக்கு வெளியே அக்டோபரும், ஜனவ

ரியும் வரிசை கட்டிவந்து பார்த்துச் சென்ற மனிதர்கள் யாவரும் இறந்தகாலத்தையே எடுத்துச் சென்றனர்.

சம்பவங்களின் தொடர்புறுந்து காலத்தின் முள்ளு வலமிருந்து இடமாக மூளைக்குள் ஓடத்தொடங்க நெற்றி குளிர்ந்த வியர்வையில் நனைந்தது. பசிமயக்கம் தலைக்குள் புற்று வைப்பதை உணர்ந்ததும் திடுக்கிட்டு தலையைத் தூக்கியிருந்த “இடத்திற்கு திரும்பி விடலாமா...?” என்று கேட்டது.

கேள்வி காற்றில் அலைந்து மறைந்து போனது. போதுமான இடைவெளி விட்டும் பதில் வரவில்லை. தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தது. மயக்கத்தில் விழுந்து அலங்கோலமாக நிலத்தில் கிடந்தது நடுவிலான். சிரமப்பட்டு அதையும் இழுத்து இளவலின் அருகே போட்டுவிட்டு நிமிர்ந்தபோது, வரிசையில் நின்று மக்கள் பரபரப்படைந்து இயங்குவது தெரிந்தது. அங்கு ஏதோ முன்னேறுதல் நடக்கிறது. ஆனால் நண்பர்களை விட்டு ஒரு அடி கூட விலகமுடியாத ஏமாற்றத்தால் பெருமூச்சுடன் அவைகளுக்கருகே குந்தியது. தன்னிச்சையாக அதன் கைகள் எழும்பி வாயை மறைத்தன.

இந்த மண்ணில் எண்ணப்படாமல் எலும்புக்கூடுகள் நிறைந்துள்ளனவாம். அதற்கு இலக்கம் போட்டு, இடுப்பகலம் கூடிய எலும்புக்கூடுகள் எத்தனை...? வளர்வதற்கு முன்னே எலும்பாகிப் போன கூடுகள் எத்தனை என்று வகைபிரித்து ஆவணங்களில் பதிவு செய்ய : ஜெனிவாவிலிருந்து நேற்றுக்காலை ஒரு கறுப்பு அறிஞர் தலைநகரத்திற்கு வந்திறங்கி எலும்புக்கூடுகளின் நகரம் நோக்கி பலத்த பாதுகாப்புடன் காரில் வந்திருக்கிறார்.

சிறிது நேரத்திற்குள் வரிசையாக நின்று மக்கள் எங்கோ ஒரு கூரைக்குள் மறைக்கப்பட்டனர், பாதுச்சுவடுகளை தண்

னீர் விசிறிச் சென்ற வாகனம் அழித்துப்போனது. இயற்கைக் காற்றை திசைதிருப்பும் சக்தி இல்லாமையினால் படைவீரர்கள் தங்கள் துவக்குகளைச் சாத்தி வைத்துவிட்டு கைகளில் தாமரைமலர் தாங்கி தூவிச் சென்றனர். கம்பி வேலிகள் அகற்றப்படுவதும் முன்பு வரிசையை நோக்கி நீண்டிருந்த பீரங்கிக் குழல்கள் திசை மாற்றப்படுவதும் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

ஆடம்பரமான வெள்ளைக்கார் ஒன்று வந்து சறுக்கி நின்றது. படை அதிகாரிகளின் கை குலுக்கலை ஏற்றுக்கொண்டு காரிலிருந்து கறுப்பு அறிஞர் இறங்கிவந்தார். அவரை அழைத்துச் சென்ற படை அதிகாரி ஈரமண்ணையும், தாமரைமலர்களையும் சுட்டிக்காட்டி “முப்போக மழைபொழிந்து, மண் செழித்து, மலர் சொரிந்து” கவிதை நடையில் இன்னும் ஏதோ சொல்லிச் சென்றார். எல்லாவற்றுக்கும் சுருள்வில்லில் பொருத்திய பொம்மைத்தலை ஆடுவது போல தலையை ஆட்டினார் கறுப்பு அறிஞர்.

கண்முன்னாலே ஒரு பொய்நிஜமாகிக் கொண்டு போவதைப் பார்த்த மூத்ததுக்கு இலங்கையையே எரித்து பஸ்பமாக்க வேண்டுமென்ற வெறி வந்தது.

பாபுஜி கூறுவார்... “அன்பு... அமைதி... அதன்பதிலாக வெற்றி?” என்று, அவரை மீறக்கூடாது.

ஆனாலும் மூத்ததிற்கு படையதிகாரியீது அன்பு வரவில்லை. மாறாக தள்ளாமை உணர்வை தின்னத்தொடங்க மயக்கம் வந்தது. பூமி சுற்றிச் சுழன்று மூளைக்குள் குதிப்பது போல இருந்தது. நட்சத்திரங்கள் கண்ணுக்குள் இறங்கின. குந்தியிருந்த முதியது சற்றுச் சாய்ந்து படுக்க நினைவு தப்பியது

ஆபிரிக்காவின் சிற்றுார் ஒன்றில் பிறந்து பணிநிமித்தம் ஜெனிவாவில் வாழ்ந்தாலும் மண்ணும், மரஞ் செடி கொடிகளும், தாய்நாட்டின் ஏக்கத்தை விதைக்க கறுப்பு அறிஞர் நடக்க விரும்பினார் .மரியாதையான தூரம் இடைவெளி விட்டு படை அதிகாரி பின் தொடர்ந்தார் .

வனங்களிலிருந்து சிறிது குளிர் மையைத் தூக்கிக் கொண்டு காற்று வந்தது. ஆனாலும் காற்று தெற்கு நோக்கியே வீசியது .

சிறு நடை போட்ட அறிஞரின் காலில் ஏதோ தட்டுப்பட குனிந்து பார்த்தார். மல்லாந்த நிலையில் மூன்று பொம்மைகள் .ஒரு பொம்மை மட்டும் கையினால் வாயை மறைத்தபடி கிடந்தது .அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டே அவர் ஏதோ ஞாபகம் தேடினார். தேடியது பளிச்சிட்டதும்

“ஓ...பென்கிங்ஸ்லியின் பொம்மைகள் ... !”

என்ற ஆச்சரியக் குறிப்புடன் அவற்றைப்பொறுக்கி தன் கையிலிருந்த ஆவணப் பைக்குள் திணித்துக்கொண்டார்

— மைக்கேல் —

“ பகிர்வு”

பிரவரி முதல் வெளிவருகிறது.
சமீப விஞ்ஞான பரிசுத்தின்
தத்துவ அரசியல் இதழ் .
தொடர்புகளுக்கு

முதிய தம்ப

மேகவண்ணன்

28,லெட்சுமண தீர்த்தம் தெரு,

இராஜேஸ்வரம்-623 526.

இந்தியா

A Bernadette-

UN EXIL;IMMOBILE...
Par Olivier LECLAIR (*)

“Immigrations. Un homme, toujours le même
immigre inlassablement en un même lieu. Il ne
se trouve jamais, disparaît et revient toujours.”
“Des lieux comme une fausse peau d'où l'on vou-
drait sortir de soi .”

ELIAS CANETTI .“LE COEUR
SECRET DE L'HORLOGE” .
Pages 190 Puis 77.

Racontars, rumeurs, ragots; on ne sait rien de lui, ou pres-
que... on ne sait même plus s'il est encore en vie; mais il court, dans
la ville un bruit étrange, celui d'une présence, comme une odeur
celle de sa vie. nul n'ose se l'avouer et pourtant, obscurément...

Il paraît qu'il y a longtemps, certains l'ont pisté, épié. D'autres
dit-on, se seraient essayés à écrire sa légende, une biographie en
quelque sorte! Avec obstination, ils l'ont suivi, dressé les cartes
de ses itinéraires, nocturnes, placé calques sur calques; et lors-
qu'ils croyaient avoir compris, ils éclataient de rire, se jetaient sur
leurs machines et frénétiquement, à toute vitesse, croyant être les
premiers, agaçaient le clavier. De leur bonne volonté pourtant, ne
restent que de malheureux titres: “UN HOMME ETRANGE”; “UN
HOMME HORS DU COMMUN”; “L'HOMME DONT ON NE SA-
VAIT RIEN”... Un homme, un homme, un homme... Toujours UN
HOMME et jamais rien de plus si ce n'est cette vacuité totale, cette
fin de non recevoir émanant de lui, à qui personne n'avait osé
demander quoi que ce fût !..

A croire ce que l'on raconte et selon les diverses opinions,
il n'avait, (mais rien n'autorise à parler ainsi de lui au passé), aucun
signe distinctif particulier si ce n'était sa grande affabilité fine et
froide; et peut-être aussi ce manteau dont jamais, hiver comme été,
il ne se séparait. Ce manteau dont le dos laissait apparaître une
large entaille .Le mauvais coup d'un surineur, sans doute; le signe
d'une solitude dont on ne sait rien ou encore une manière de sou-
venir qui pour autant qu'elle fût extérieure laissait en paix sa mé-
moire et par là même son âme,?...conjectures.

Aujourd'hui, on raconte qu'il est malade, tapie sur un vieux
matelas au fond de quelque chambre obscure. Ce serait la raison
pour laquelle son ombre ne se profilerait plus sur les surfaces
taguées des mauvais quartiers ... Libre à quiconque de le croire...

(*) UNIVERSITE de PARIS-V111
22.01.99.

எமது கலை விமர்சன மரபு மீது...5

சிவலோகன்

இலக்கிய வெளிப்பாடுகளின் தேவையை நிர்ணயிப்பது காலமும் சமூகங்களுமே . காலம் சமூகங்களினது வாழ்வுப் போக்குகளை மாற்றும் . இப்போக்குகளிற்கு ஏற்ப இலக்கியப் போக்குகளும் புதிது புதிதாக எமக்குக் கிடைக்கும். ஏனைய இலக்கிய வரலாறுகளைப் போல தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் காலம் தழுவிய பல அத்தியாயங்களைக் கொண்டது .இந்த அத்தியாயங்களின் நுழைகளிலே கருத்து மாற்றம், வடிவமாற்றம், உத்திமாற்றங்களை நாம் கண்டுள்ளோம் . எமது இலக்கிய நுகர்வு கூட உற்பத்தியின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப மிகவும் நன்றாகவே மாறியுள்ளது. மரபுக் கவிதைப் பரிட்சயத்தைத் தாண்டி புதுக்கவிதைப் பரிட்சயத்துக்கு வந்துள்ளோம் . காவிய காலப் புனைகதைப் பரிட்சயத்தைத் தாண்டி பரிசோதனைப் புனைகதை எழுத்துகளை நுகரக் கற்றுக்கொண்டுள்ளோம். இந்த வித்தியாசங்கள் தவிர்க்கமுடியாதவை. இந்த வித்தியாசங்களை மறுதலித்து ஓர் காத்திரமான கலை /விமர்சனக் கோட்பாட்டை, அல்லது சிந்தனையை எம்மால் வெளிக்கொணர முடியாது . புதிது வித்தியாசமாக இருக்கும். இந்த வித்தியாசம் சற்றேயாவது மரபு ஞானத்துக்குள் வேர் கொள்ளாது விடின் கூடிய காலம் நீடித்து நிற்காது என்பது எனது கருத்து. “மரபு ஞானம்” என நான் இங்கே குறிப்பிடுவது “அடிப்படை அறிவை”யே .

பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை தமிழர் இலக்கிய வரலாற்றை மையமாக வைத்து எமக்கு ஐந்து காலங்களைக் காட்டுகின்றார். அவையாவன : “சமயநெறிக்காலம்”, “தத்துவநெறிக்காலம்”, “அறிவியல் நெறிக்காலம்” அல்லது “பகுத்தறிவுக்காலம்”. (பார்க்க : தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும் , டாக்டர்.ஆ.வேலுப்பிள்ளை ,1969, பாரி புத்தகப்பண்ணை). இந்தக் காலங்கள் எமக்குத் தந்த இலக்கிய உற்பத்திகள்- இந்தக் காலங்களினது சமூகங்களை அரசியல் ரீதியாகவும் கலா

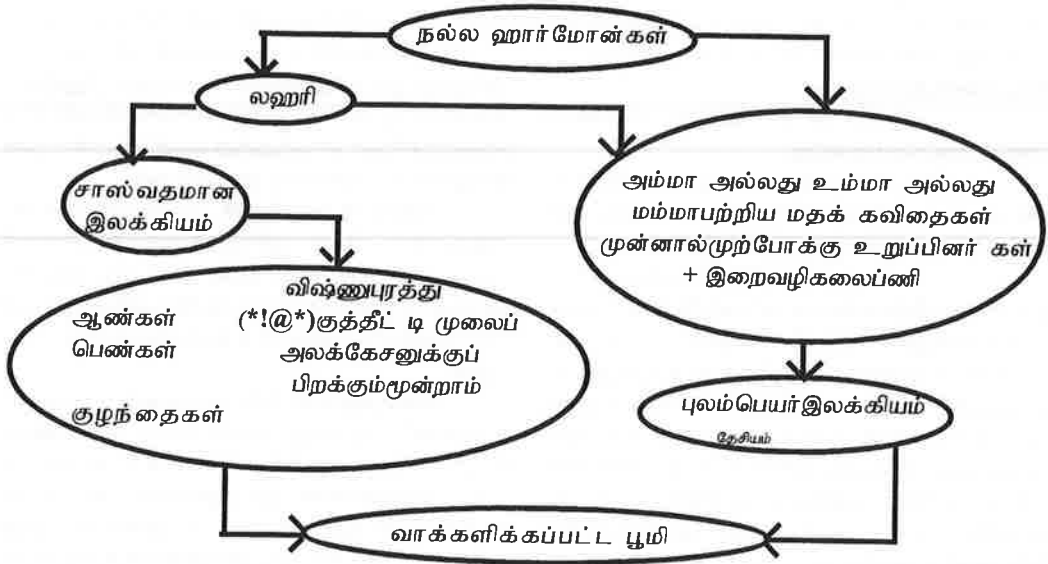
சார ரீதியாகவும் விளங்கிக் கொள்ள உதவுகின்றன. பேராசிரியரினது காலமும் கருத்தும் பற்றிய ஆய்வு “அறிவியல் நெறிக்காலம்” துடன் முற்றுப்பெறுகின்றது . இந்தக் காலத்தின் படைப்பாளிகளில் முக்கியமானவர்களாக பாரதியார், பாரதிதாஸன் , இராஜாஜி , கல்கி , திரு . வி. க , புதுமைப்பித்தன் (இன்னும் சிலர்) குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இந்தக் காலம் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஓர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதுதான். இந்தக்காலம் இந்திய விடுதலையுடன் (காலணித்துவ வாதிகளுக்கு எதிரான போராட்டம்) சம்பந்தப்பட்டதுதான் . ஆனால் இந்தக் காலத்தின் தொடர்ச்சிக்கு ஓர் புதிய நாமத்தைக் கொடுப்பது இலகுவான விஷயமா ?

ஓர் நூற்றாண்டுள் தமிழ்க்கலை உலகத்துள் பல மாற்றங்கள் , பல தளங்களில் ஏற்பட்டுள்ளன . இந்த நூற்றாண்டின் முதல் சகாப்தங்களின் மாற்றங்களுக்கும் கடைசிச் சகாப்தங்களின் மாற்றங்களிற்கும் இடையே முடிச்சுப்போட்டுப் பார்க்கலாமா? ஓர் முடிச்சு உண்டு என்பது உண்மைதான் . ஆனால் , எமது வெளிப்பாடுகளின் போக்குகளை நவீன உற்பத்தியின் வேகமும் , தொடர்புச் சுதந்திரமும் நன்றாக மாற்றியுள்ளது . பொருளாதார ரீதியான வித்தியாசங்களுக்கும் , அடிமைத்தனங்களுக்கும் இந்த நூற்றாண்டு ஓர் தீர்வைத் தனது அதிவேக உற்பத்தியால் கொண்டுவரவில்லை . ஆனால் , உலகம் தழுவிய தொடர்பு உறவுகளுக்குக் கதவுகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன . இந்தத் “தொடர்புப் புரட்சி” யின் தாக்கங்களை உலக சமூகங்கள் உள்வாங்கும் எனக் கருதுகின்றேன் . புதிய தொடர்புகளுக்கு (அதாவது புதிய அறிவுகளுக்கு) அருகில் நாங்கள் போகும்போது , அது எமது கலை வெளிப்பாடுகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துதல் தவிர்க்க முடியாதது .

படைப்பாளிகளுக்கு!

எக்ஸிலுக்கு அனுப்பும் படைப்புக்கள் ஏற்கனவே பிரசுரிக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது வேறு சஞ்சிகை, பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாகவோ இருந்தால் அவ்விபரத்தை அனுப்பும் படைப்புகளுடன் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளவும் என படைப்பாளிகளிடம் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

- எக்ஸில் -

தலையங்கத்தின் சுருக்கம்: The main thread to "பித்தாத்து" புலம்பெயர் இலக்கியம் is non availability of good quality condoms. (thanks to சாரு நிவேதா)

நா. கண்ணனின் "வசந்தருதுவும் வண்ண மலர்களும்" கதை பிரசுரமான கிழக்கும்மேற்கும் வெளிவந்த பிறகு அம்மா 3 ஆவணி 97இல் அவரின் "உதிரிப்பூக்கள்" வெளிவந்தது. உதிரிப்பூக்கள் வெளிவரமுதல் பாரிசில் நிகழவிருந்த இலக்கியச் சந்திப்பில் வெளியிடும் நோக்கில் தயாரிக்கப் பட்டுக்கொண்டிருந்த "இனியும் குல்கொள்" மலருக்கு கண்ணனிடம் கதை கேட்க கப்பட்டது. புகலிடத்தில் நிகழும் நிகழ்வு குறித்த புகலிடக்கதை ஒன்று அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. (!) பின்பு ருது கதை அம்மலரில் பிரசுரமானது. இக்காலகட்டத்தில் கண்ணன் எழுதிய பிளாத்தல் தான்

"உதிரிப்பூக்கள்" அதில் அவர் எழுதுகிறார்.

"கதை எழுதவேண்டுமாம்! போன் போட்டுச் சொன்னார். கரு வைத்திருக்கிறாயா?"

.....

எதை வைத்து எழுதப்போகிறாய்? எதை வைத்து வேண்டுமானாலும் எழுதலாம்தான் ஆனால் ஆனால் புகலிடக்கதை வேண்டுமாம்

புகலிடத்தில் நிகழும் நிகழ்வு குறித்து.

அதாவது சொந்த ஊர்க் கதை எல்லாம் கூடாது. அப்படித்தானே?

அப்படியான ஒரு நெருக்கடி. என்னைக் கேட்டால் நான் ருதுவான கதையைச் சொல்லுவேன்".

தன்னிடம் கதை கேட்கப்பட்டதையும் தான் "ருது" கதையைக் கொடுத்ததையும் இப்படி இலக்கியமாக்கியிருக்கிறார். இந்த எடுத்துக் காட்டுக்கு முன்னும் பின்னும் இது தொடர்பான சம்பவங்களே எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒரு புடம்போட்ட கதையைச் சொல்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டும் ஒரு புலம்பெயர் கதையைச் சொல்வதாகவும் மனித வக்கிரக் கலங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு ஒரு குட்டிக்கதையும் சொல்கிறார். ஒரு இலங்கைப் பொடியன் ஹேர்மன் காரியைக் காதலித்துக் கலியாணம் செய்கிறான். பிள்ளை பெற்ற பிறகும் கூட (!) அவளை ஏமாற்றி விட்டு மெர்சிடைஸ் பென்ஸ் சீதனத்துக்காக இலங்கையில் இருந்து ஒரு மட்டக்களப்புப் பெண்ணைத் தருவித்துக் கட்டுகிறான்.

இதுதான் அந்தக்குட்டிக்கதை. இப்படித்தான் கனபேர் இங்க எழுதுகினம். இதுதான் உங்களின் கதைகள். புலம்பெயர் கதைகள் என்றால் இவை தான் என்று காட்டமுயற்சித்துள்ளார். இப்படியானவை உங்கள் வக்கிரங்கள் என்று பார்த்துச் சிரிக்கிறார். புடம்போட்ட கதை சொல்லப் போகிறேன் என்பதே ஒரு கிண்டல்.

இதன்பிறகு அம்மா-4இல் கலைச்செல்வன் கடிதம் இப்படிச் சொல்கிறது.

"புகலிட வாழ்வுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து ஒரு இலக்கிய ஆக்கத்தினை ஒருத்தர் கோருவதையோ அல்லது புகலிட வாழ்வு

பற்றிய சிருஸ்டிக்கு ஒருத்தர் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து விமர்சிப்பதையோ பெரிய குற்றமாக கருத என்ன இருக்கிறது ?”

பின்பு அம்மா-5இல் ந. கண்ணன் பதில் இப்படிச்சொல்கிறது,

“அந்தக்கதை உண்மையில் என் புனைவு அல்ல, புனைவு, நடந்த சம்பவம், அது நடந்த இடம், அதைச்செய்தவர் இவைதான்.”

-புலம்பெயர் “இருள் யுத்தங்களின்” ஒரு வடிவம் இது. காலச்ச வட்டின் பிரதிநிதியான ந. கண்ணனும், தற்போதைய முகவரான கலைச்செல்வனும் செய்திருக்கக்கூடிய இருள் யுத்தத்தின் விளைவான கலைச்செல்வன் கடிதம் எந்த நேரடிவெளிப்பாடும் இல்லாமல் கெட்டிக் காரத்தனமாக மற்றும் நாசக்காக, நாகரிகமாக அம்மா ஆசிரியர் தலையங்கம் மீதும் கண்ணன் மீதுமான வெப்பிசாரத்தை வெளிக்காட்டுகிறது. இதே பாணி எழுத்து வடிவம் தான் “உதிரிப்பூக்கள்” இந்த வெப்பிசாரத்தை மூடிமறைத்து வெற்று வார்த்தைகளில் கொட்டி இலக்கியம் என்கிறார் கண்ணன். கலைச்செல்வன் கடிதத்தையும் சிறுகதை என்று பிரசுரித்திருந்தால் துள்ளிக்குதித்து ஓர் வெல் ரக “மிஸ்டீரிகல் ரியலிச ரக” என்று மு. பொ எழுதியிருக்கக்கூடும், ஏனென்றால் விளங்காத தனமாக உதிரிப்பூக்களை அம்மா-4இல் மு. பொ “சிறுகதைக்கான வடிவத்தையும் மீறுகிறது.” என்று எழுத அதைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு, தான் ஒரு புரட்சி செய்துவிட்டதாக கண்ணன் பூரித்துப் போய் இருக்கிறார். தனது anti short story க் காறர் வரிசையில்-முக்கியமாக ஜெயமோகன் வரிசையில் (பார்க்க கடலும் கரையும் பக்-3) கண்ணனையும் சேர்த்து சந்தோசப்பட மு. பொவுக்கு ஆன்மீகக் காரணங்கள் நிறைய இருக்கக்கூடும். கண்ணன் இலக்கியம் செய்யும் பாணி கதை சொல்லும் பாணியே இதுதான் இப்படி உப்புப்பெறாத சம்பவங்களைத் தொகுப்பார். சில விசயங்களை தன் பார்வையில் பயணக்கட்டுரை மாதிரி எழுதி சிறுகதை மன்னன் என்று பெயர் வாங்க வேண்டும் என்று ஒற்றைக் காலில் நிற்கிறார். கட்டுரை களையும் கதைகளையும் ஒரே மாதிரி எழுதும் ஒரே எழுத்தாளர் கண்ணன் தான். உதிரிப் பூக்கள் மட்டுமா? இண்டியன் சமர் (புதிய பார்வை 1996), கழுதைப்புலி (தமிழர் நலன் புரிச்சங்கம் 10வது ஆண்டு சிறப்பு மலர் மே 1996), சென்றிருவீர் எட்டுத்திக்கும (கணையாழி அக்டோபர் 1995), அன்னை மேரியும் அருமைப்பிள்ளையும் (இந்தியா ருடே 1994) ... எல்லாமே இதே ரகம் தான்.

போதாக்குறைக்கு கண்ணனுக்கு புலம்பெயர் அலவங்கன் குறித்து ஒரு மண்ணும் தெரியாது கண்ணனைப்போய் புலம்பெயர் கதை கேட்டவர்கள் தங்களைத் தாங்களே செருப்பால் அடித்துக் கொள்

லாம். அந்த சொகுசுப்பிராமணன் எழுதுகிறார்

“பாவமென்று பட்டதால்தான் அரசாங்கமும் அகதிகள் நல வாழ்வு இல்லங்கள் அமைத்து இவர்கள் தலைக்குமேல் ஒரு சின்னக்கூரையாவது கட்டி யிருக்கிறார்கள். மாதத்துக்கு கைச்செலவாக முன்னுறுமார்க், ஏதோ வாழ இது போதும்”

இவ்வாறு அகதியான “அகதிப்புரிதலுடன்” அந்தக்கஸ்டங்கள் பற்றி ஒரு கழுத்தறும்பும் தெரியாமல் முக்கியமானவர்களுடன் மட்டும் நல்லபடி நட்பைப் பேணிக்கொண்டு அல்லது யாருக்காவது முதுகு சொறிந்துகொண்டு நிம்மதியாய் இருப்பவர்கள் அவர்.

அனைத்து மரபுரிதியான மத எண்ணங்களும் கண்ணனிடம் உண்டு. அதன் விகார வடிவம் தான் எதை எடுத்தாலும் பின்னுக்குப்போய் ஆண்டாளிடமும், ஆழ்வார்களிடமும் புதுமையையும், புலமையையும் தேடுவது. இவருடைய ஆண்டாள் பற்று அளப்பரியது. பாரிஸ் இலக்கியச்சந்திப்பில் ஆண்டாளைப்பற்றி இவர் சொன்ன புரட்சிகரக் கருத்துக்களைக் காது குளிர கேட்காதவர்கள் “இன்னுமொரு காலடி” கட்டுரையைப் படித்தால் தெரியும். அக்காலத்திலேயே ஒரு பெண் வெட்க மில்லாமல் தன் காமத்தை வாரிக்கொட்டியிருக்கிறாள் பாருங்கள் என்று அவள் வீரத்தையும் காமத்தையும் சிலாகிப்பவர்கள் கண்ணன். அன்றும் சரி இன்றும் சரி தலித்துகள் காமச்சித்திரங்களாக அசிங்கமான பாலுறவாளர்களாக ஒடுக்கப்பட்டிருந்தது இவருக்குத் தெரியாது. ஆண்டவனைப் பாடியதால் “சாதிமோட்சம்” கொடுத்த இன்னொருவர் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பற்றி இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்.

“..... எப்படி விழுக்கிறது பாருங்கள் வார்த்தைகள். இது சாத்வீக மொழி அல்ல, தலித்துகளின் போராட்டமொழி! சொல்பவன் யார்? தலித் அல்ல, அந்தணர். ஏன்? எம் அடியார்கள் என்ற மனித நேயம்”.

இதைப்பற்றி பெரியார் பின்வருமாறு தனிநபர் தாக்குதல் செய்கிறார்.

நாலாயிரம் பிரபந்தம் பாடின ஆழ்வார்கள்... தேவாரம், திருவாசகம் பாடிய நாயன்மார்கள்... இந்தப்பயல்கள் சொன்னதை விட நாங்கள் அதி கமாய்ச் சொல்கிறதில்லை. அதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நாம் இவனைத்தான் திட்டுகிறோமே தவிர, அந்தப்பயல்கள் சொன்னாற் போல, அவர்கள் பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை நாம் ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை. நீங்கள் நினைக்கணும்! “என்னடா, இப்படிச் சொல்லுகிறானே” என்று சிலபேருக்கு கோபமிருக்கும். ஆனால் நாலாயிரத் திவ்வியபிரபந்தம் பாடியிருக்கிறவன், “கடவுள் இல்லை என்கிறவனை எல்லாம் கொல்ல வேணும்: அதுதான் கடவுள் பக்தனுக்கு அடையாளம்” என்று பாடியிருக்கான். தேவாரம் பாடியவன்

கடவுள்இல்லை என்கிறவன் பெண்டாட்டிக்கிட்டே பெயல்லாம் நான் படுக்கணும்; கடவுளே எனக்கு அந்த வசதி பண்ணிக்கொடு, என்று கேட்டிருக்கான். யார் என்று கேட்பீர்கள்: பேர் கூடச் சொல்லுவேன். சம்பந்தன் என்கிற பக்தன். பக்தனாம் அந்த அயோக்கியப்பயல்! கடவுள் இல்லை என்கிறவன் பெண்டாட்டிக்கிட்டே பெயல்லாம் நான் படுக்கணும் என்று கேட்கிறான். “இசைத்து வை” என்று! நாலாயிரப்பிரபந்தத்திலே, ஓர் ஆழ்வார்-தொண்டரடிப்பொடி என்கிறவன்-கடவுள் இல்லை என்கிறவனையெல்லாம் வெட்டு, வெட்டு என்கிறான்.

அன்றைக்கும் இன்றைக்கும் தலித்துக்களிற்கு பேச அந்தணர்மார் தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. ராமானுஜன் நாடகம்போடுகிறார் இந்த திராபார்த்தசாரதி என்ற இன்னொரு பொறுக்கியார்.

தான் வெள்ளாளன் என்பதைக்குறிப்பிட்டு எனது ஊர் பள்ளர் பள்ளிகளைச் சபைக்கிருத்தினேன். (உயிர்நிழல்) என்று வெள்ளாளத்திமிரைக்காட்டுகிறார் ஒருவர். தோட்டிகளுக்காக கதைத்து அவர்களை வழிநடத்தும் சந்திராமசாமியின் ஐயர் ஐனார்த்தனத்தை (ஒரு புளியமரத்தின்கதை) ராஜன் குறை கட்டுடைத்ததை நிறப்பிரிகை இலக்கிய இணைப்பு-4ல் காணலாம். “பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே என்று முதலில் தலித்கவிதை பாடிய பாரதி பார்ப்பானாகப் பார்க்கப்படும் அவலம் தமிழகத்தில் உள்ளது” என்று (அம்மா-5ல்) அழுகிறார் கண்ணன்.

பாரதியையும் சங்க இலக்கியத்தையும் ஆழ்வார் பாடல்களையும் விட்டால் தலித இலக்கியம் பற்றி எடுத்துக்காட்ட உங்களுக்கு வேறு எதுவும் கிடைக்காதா?

அம்மா-5ல் கண்ணன் கடிதம் நல்ல ஒரு உதாரணம். கண்ணன் புலம்பெயர்ந்திருக்கும்வரையாரும் பார்ப்பனியத்தை தமிழ்நாட்டில் இருந்து இரவல் வாங்கி புகலிட இலக்கியத்துக்கு கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தனது சுயத்தைப் பற்றி கவலைப்படுவதில் ஒரு சிறு துளி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் - தலித்துக்கள் பற்றி அக்கறையில்லை அவருக்கு. மானுட மேன்மைக்கு துணைபோகும் இலக்கியம் பற்றி -ஜேர்மன் பெண்களின் மார்புகள் பற்றி-காந்தியின் பேத்தி ஒரு ஜெர்மனிய பிரபுவம்சத்திடம் ஏமாந்ததுபற்றி எல்லாம் கவலைப்படுவோம். ஆனால் இப்போதைக்கு தலித்துக்கள் பற்றிப் பேச கவலைப்படத்தேவையில்லை. இதே அம்மா இதழில் தலித், தமிழ் வார்த்தையில்கலை என்று கண்ணனும், தலித் என்ற சொல் தமிழ் உலகுக்குத் தந்த கொடை என்று ச. சச்சிதானந்தமும் அழுகிறார்கள். பிரெஞ்சுக்காரிகளின் “பிராசைஸ்” “ஐட்டி சைஸ்” எல்லாம் அளவெடுத்துத் தொகுத்துக் கொண்டு திரியும் ச.சச்சிதானந்தத்திற்கு இப்படியும் ஒரு அக்கறை. அதே போல் தமிழில் பேசுகிறேன், எழுது

கிறேன், தின்கிறேன், குடிக்கிறேன் என்னை தமிழ்நாட்டுக்காரன் என்று சொல்கிறார்கள் இல்லை என்று அழுத ஞானக்கூத்தன் (பாரீஸ் சந்திப்பு-எஸ். பி. கணேசன்) சற்றுச் செல்ல தமிழ்நாட்டில் கக்கூஸ்சாக்கடை கழுபுவர்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் இல்லை. வேறு மாநிலத்தவன் என்று கவலைப்படுகிறார். இந்தக்கூட்டத்தோடு “புலம்பெயர்” என்ற கக்கூஸ்சொல்லோடு கடைசியாக சேர்ந்திருக்கிறார் எஸ். பொ. அவருக்கு அச்சொல் பட்டுக்குஞ்சம் கட்டிக்கொள்வது போலாம். (கணையாழி அக் 1998). மாண்டுபோன தன் மகனுக்கூடாகக் கண்டெடுத்த தமிழ்த் தேசியத்தை வைத்துக் கொண்டு “பஜனை பாபகாரியமல்ல” என்ற புதிய தரிசனத்துடன் கணையாழியில் காவடியாடத் தொடங்கியுள்ளார் எஸ். பொ. எல்லா இந்தியக் காரரும் பிராமணாள் என்ற நினைப்பு அவருக்கு. புலம்பெயர் இலக்கியம் என்று பெறாமகன் கலாமோகணைப்பற்றி எழுதுவதைத்தவிர என்ன தெரியும் அவருக்கு? இனமானச்சடைப்பு, விடுதலைவெறி எண்டு சம்மா கணையாழிக்கார இந்தியாக்காரர்களுக்கு மட்டும் படம் காட்டிக்கொண்டு திரியிறார். வெறும் பசப்பல்களை தூக்கிப் பிடிக்கவும் கொஞ்சக்கூட்டம் மண்டியிட்டுக்கிடக்கு. தீ, நனவிடை தோய்தல் என்று ஒருகாலத்தில் எஸ். பொ. எழுதிக்கிழித்திருப்பதால் கொஞ்சம் பயத்துடனும் கொஞ்சம் மரியாதையுடனும் பலரும் வாய்முடிக்கிடக்கிறார்கள். நற்போக்கில் இருந்த எஸ். பொ. பிறப்போக்கிற்கு மாறிவிட்ட தகவலை அவர்களுக்கு அறிவித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிற கடமையையே நாம் செய்கிறோம்.

ஒரு கணமும் கூச்சமின்றி இவ்வரிசையில் சேர்த்து சேறடிக்கப்படவேண்டியவர் தான் பொ. கருணாகரமூர்த்தி. இவற்றை சொறிச்சேட்டை வரவர முத்திக்கொண்டே வருகிறது. கோழிக்குஞ்சை மிதித்தது மாதிரி தமிழரசன் மிதித்ததற்கே அளவுக்கதிகமாக நியாயம் தெண்டியுள்ளார் பொ. க. இப்படியாக இந்தப் பிராமணாள் எல்லாம் சேர்ந்து எமக்கு தலித்தியம் கற்றுத்தர வெளிக்கிட்டுள்ளார்கள்.

இவர்கள் தம் மோட்டுத்தனமான பெண்ணியப்பார்வைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் அளவு கணக்கில்லாமல் கிடக்கு. பெண்களுடன் உடலுறவு கொள்ளுதல், அவர் தம் அழகை ரசித்தல் இதெல்லாம் வேண்டாம். இப்படியெல்லாம் காமக்கதை எழுதவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் ஆணாதிக்கவாதிகளின் கழுத்தை நாம் நெரிக்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள். வக்கிரமான பாஹுவகையோ அல்லது நீங்கள்; bf மற்றும்; Basic instinct முதலான படங்களில் பார்ப்பது போன்ற உறவுகளையோ வலியுறுத்துவது எழுது நோக்கமன்று இருபாலுறவை ஒருகாலமும் யாரும் தடை செய்யவில்லை. ஒரு கூட்டுக்கலவி சமுதாயத்தைக் கட்டி

யமைப்பதற்கு நாம் வேலைத்திட்டம் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை.

எந்த ஒரு ஆணும் பெண்ணும் சுயமான முழுச் சுதந்திரமான தொடர்பாடலுக்கு அணுகுவதற்குரிய உரிமையை பெறுதல் என்ற அடிப்படையிலேயே குடும்பம் அல்லது ஆணாதிக்க வடிவமாகிய கணவன், மனைவி என்ற அமைப்புகள் அனைத்தையும் நாம் எதிர்க்கிறோம். அதாவது எந்த ஒரு பெண்ணோ ஆணோ ஏற்படுத்த விரும்பும் தொடர்பாடலில் வேறு எந்த ஆணோ, பெண்ணோ இயற்கையாகவே தலையிட முடியாதிருக்கும் நிலையானது அந்தத் தொடர்பாடல் பூரண சுதந்திரமாக நிகழக்கூடிய சாத்தியத்தை அளிக்கும் என்பதை ஆதரிக்கிறோம்.

ஐயோ ச்சீய் என்று நீங்கள் அரியண்டம் பட்டுக்கொள்ளக்கூடிய கூட்டுக்கலவியாக இருந்தாலென்ன ஓரினச் சேர்க்கையாக இருந்தாலென்ன இந்த அடிப்படையில் சாதாரண கணவன், மனைவி இருபால் உறவிலும் மேலானது என்று நாம் நம்புகிறோம்.

பொஞ்சாதிமாரை பரிமாறிக் கொள்ளச் சொல்கிறீர்களா? என்று விசார்த்தனமான மார்க்சிய விமர்சனம் வைக்காமல் அல்லது கெதியாய் கலியாணம் கட்டுங்கள், எல்லாம் தானாய்ச் சரிவரும், என்று பெண்ணியம் பேசாமல் நாம் இந்தக் கணவன் மனைவி அடிப்படை உறவு வடிவத்தை உடைத்த ஒன்றைப்பற்றிச் சொல்கிறோம் என்பதைத் தயவு செய்து கவனிக்கவும். இந்தவகையில் மதிப்புறுப் பறிக்கையை ஆதரிக்கவும் எம்மால் முடிகிறது. இக்கதை பற்றி “நல்லமுறையில் எழுதப்பட்டிருக்கு” அல்லது “குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கதை” அல்லது “அதற்குள் ஒண்டு வந்து விழுந்திருக்கு” போன்ற விமர்சனங்களை வைக்கிறார்கள். அல்லது மிக மோசமான சீரழிந்த பாலியல் வக்கிரமான திரைச் சித்திராக்கதை என்று பெரும்பான்மையானவருடன் கூடி குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் முதலானவர்களும் கருதுகிறார்கள். இவர்களுக்காகவும் தான் நாம் இக்கதையை ஆதரிக்கிறோம்.

இப்போதைக்கு இப்படியே இருப்போம் உற்பத்தி உறவுகளின் அடிப்படையில் மாற்றம் ஏற்பட்ட பிறகு நாம் திருந்தி நடக்கலாம் என எதிர் பார்க்காதீர்கள். பிராவும், ஐட்டியும், மசீரும், மார்பும் தான் பெண்களா?

ஓம் இப்போதைக்கு அப்படித்தான் என்றபடி புரட்சிக் குழந்தை தயார்படுத்தப்பவர்கள் வாழ்க வளர்க என்று அம்மா வழி விட்டொதுங்குகிறாள். இண்டைக்கும் கூட பெண்களை உற்பத்தி சக்தி களாகத்தான் பார்க்கிறார்கள் என்று தேவையில்லாமல் நாங்கள் தான் கத்திக்கொண்டுதிரிகிறோம்.

குடும்பம் என்ற அமைப்புக்குள் மத அனுட்டானங்களை நல்லபடி அனுஸ்டித்தபடி பெண் சுதந்திரம் பெற்றுவிடுவாள் என்று நிச்சயமாக நம்பும்

கண்ணனை பிரான்ஸ் வாழ் மற்றும் புலம்பெயர் வாழ் எந்த இலக்கியவாதியும் ஏற்றுக்கொள்ளாத தயாரில்லை. எல்லா இலக்கியக்காரர்களும் பெண்களுக்காக புனிதமான புரட்சி பேசுகிறார்கள். ஆனால் யாருக்கும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ கூட கண்ணனை கண்டிக்க துணிவு வரவில்லை. எழுத்தில் வைச்சால் துலைஞ்சுது. நாளைக்கு இலக்கியச் சந்திப்புக்களில் சேர்ந்திருந்து உணர்வுகளைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள முடியாது. தொட்டாட்டு சண்டைகள் பிடித்துக் கொண்டு கூட்டுக்குடும்பமாகவாழமுடியாது. ஐயோ பாவம் பிறகுசேரன் முன்மொழிந்தபடி ஆளுக்கொரு பேப்பர் நடத்த வேண்டியது தான்.

கண்ணன் மேல் கொண்ட அன்பால் நண்பர்கள் இணைந்து ஓர் துண்டுப்பிரசுரம் விட்டோம் இதற்குக்கீழும்பிய எதிர்ப்பு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

புலம்பெயர் இலக்கியக்காரர்களாயும் பழைய இயக்கக்காரராயும் இருக்கும்றயாகரன், அசோக் கூட்டு முயற்சியில் வெளியிடப்பட்டது “ஓர் சமூகச் சீரழிவின் தொடக்கம்...” துண்டுப்பிரசுரம்- அவர்தம் ஸ்டாலினிசப் பார்வையில் (வெளியில் சொன்னால் வெட்கம்) கலாச்சாரச் சீரழிவின் உச்ச கட்டமாகவும் கொசுப்புத்தனத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும் விளங்குகிறதாம் கண்ணன் பற்றிய எமது துண்டுப்பிரசுரம். எங்காவது தொழிலாளி, பாட்டாளி, முதலாளி என்ற சொற்கள் வந்தாலொழிய வேறு எதுவும் விளங்காத இவர்களுக்கு கண்ணன் தலித்துகள் பற்றி என்ன எழுதினால் என்ன? இவர்கள் பெண்ணியத்தினதும் ஓரினச் சேர்க்கையாளர்களதும் கண்காணிப்பாளர்களாக இருப்பதால் இவர்களுக்கு அதைப்பற்றி யோசிக்க நேரமேது? கூச்சப்படாமல் ஏராளமான பக்கங்களில் அனைத்தையும் விமர்சித்துத்தள்ளும் (தனி நபர் தாக்குதல் இன்றியும் பாரபட்சமின்றியும்) ஒரே ஒரு புலம்பெயர் பேணைக்காரர் என்ற(பித்தா... ஆபோம்...என்ற சிம்மக்குரல் காதில் விழுகிறது) பெருமையைத்தட்டிச்செல்லும் றயாவுக்குக்கூட (!) எழுத மையற்றுப்போன ஒரு விடயத்துக்காக நாங்கள் குரல் கொடுக்க எத்தனித்தது அநியாயமானதா? (“ஒரு சமூகச்சீரழிவின் தொடக்கம்” துண்டுப்பிரசுரத்தின் அரசியல்பற்றி ஷொபாசக்தியின் கல்வெட்டில் காண்க)

சம்பந்தப் பட்டவர்கள் வெளிநடப்புச்செய்ய வேண்டிய நிலைக்குக் கூடத் தள்ளப்பட்டார்கள். கேவலத்திற்கு மேல் ஒரு கேவலமாக அதற்கொரு வாக்கெடுப்பு முயற்சி வேறு. என்னே ஐனநாயகம் ! நோட்டீசில் நாமம் போட்டதை புஸ்பராசாவும், சசீந்திரனும் தங்கள் உயிரையும் கொடுத்து எதிர்க்க தயாராக இருந்ததாகவே தெரிகிறது. கண்ணனை மட்டும் வெளிக்காட்ட நாமெ

டுத்த முயற்சி எத்தனையே தோல்களை கழட்டிக் காட்டிவிட்டதில் எமக்கொரு பெரும் வெற்றிதான். நீண்ட உரையாடலின் பின்பும் கையெழுத்து வைக் மறுத்த சுகன் கூட எங்கோ கணவுக்குள் இருந்து வந்து, இது ஒரு கலகக்குரல் என்று கண்ணனுக்குப் பேச அடி எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். தலித்துக்களை! இழிந்த பிறப்பாக, மோசமானவர்களாக, பயங்கர மானவர்களாக, வெறியர்களாகப் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறது. என எக்ஸில்-2இல் உணர்ச்சி கொட்டும் சுகனும் இந்தச் சுகனும் ஒரே சுகன் தான் என்பதை குழப்படையக் கூடியவர்களுக்கு இங்கு உறுதிப்படுத்திக்கொள்கிறேன். கையெழுத்து வைக்காத ஜெபா, எஸ். பி. கணேசன், தவிர்ந்த யாராவது எதாவது கேட்டார்களா? அவர்களிடம் இருந்த தெல்லாம் அன்பு, அன்பைத்தவிர வேறொன்றில்லை. விஜியும் கலைச்செல்வனும் இல்லாவிட்டால் எல்லோரும் திண்டு செய்திருப்பார்கள். இலக்கியச் சந்திப்புக்கள் முதுகு சொறிய மட்டும்தானா?

இதற்கு முதல் நடந்த இலக்கியச்சந்திப்பிற்கு பிறகுதான் உலகம் சுருங்கிப்போன சங்கதி எங்களுக்குத்தெரிய வந்தது. இலங்கையில் சரி நிகரிலும் இந்தியாவில் நிறப்பிரிகையிலும் (சுகனின் கடிதத்திலிருந்து என்றபடி ஒப்பீட்டளவில் சுருக்கமான சற்று நேர்மையான வடிவில்) இலண்டனில் “வெளி” யிலும் இன்னும் எங்களுக்குத்தெரியாத புத்தகங்களிலும், வெவ்வேறு நபர்கள் எழுதிய இலக்கியச் சந்திப்பு பற்றிய கட்டுரைகள் வெளிவந்தன.

அனைத்தும் ஒருவரால் எழுதப்பட்டது என்பது குழந்தைக்கே விளங்கும். அனைத்திலும் ஒரே கருத்துக்கள் ஒரே வசனங்கள். ஒரே சொற்கள்! இது பற்றி அம்மா கண்டுகொள்ளவில்லை. ஈழமுரசு எங்கிருந்து காசு வந்தது? எவன் ஆட்டுவித்த நாடகம் இது? என்று கெக்கலி கொட்டிச் சிரித்தது. பிரெஞ்சுக் கட்டணத்தை இலங்கை ரூபாயில் மாற்றி (அது எத்தனை மாணவர்களுக்கு கொப்பி வாங்க முடியும் என்று நாம் கற்பனை செய்து கொள்ள கணக்குவழக்குடன்) நயாகரன் கட்டுரை சமரில் வந்தது. இந்த இலக்கியச்சந்திப்பில் வெளியிடப்பட்ட “இனியும் சூல் கொள்” மலரின் விமர்சனம் அடுத்த இலக்கியச்சந்திப்பு நடக்கும் தறுவாயில் தான் சரி நிகரில் வந்தது. ! அத்துடன் ஹோபாசக்தியின் காய்தல் மறுபிரசாரம், தேவிகணேசனின் கவிதை சகிதம் பாரிஸ் கலைஞர்களுடன் வந்த இச்சரிநிகர் இதழ், அதன் ஆசிரியர் குழுச் சேரனும், சிவகுமாரும் இலக்கியச்சந்திப்புக்காக ஐரோப்பாவில் நிற்கும் போது வெளிவந்தது என்பதை ஒரு இடைச்செருகலாக எடுத்து கூட்டிக்கழித்துப்பார்க்கவும். இப்பேர்ப்பட்ட கலைமுதல் வாதிகளில் ஒருவரான புவன் அல்லது அம்மா மனோ முந்திக்கொண்டு

கண்ணன் காவியத்தை வரவேற்றார். கலைமுதல் வாதம் தவிர்ந்த எந்த அடிப்படையுமற்ற கண்ணன் கதைகளை முக்கியமாக கடிதத்தை பிரசுரித்த பெருமை இந்த ஓசை- அம்மா மனோ-புவனனையே சாரும். அது மட்டுமன்றி வாழ்நாள் பூராவும் தேடினாலும் கிடைக்காத குற்றமற்ற அணைப்பினை முந்திக்கொண்டு சிலாகித்தார். தேவதாஸ் பொ.கருணாகரமுர்த்தியுடன் அ.இரவியும் கரகோசம் கொடுத்தனர். I. B. C. இல் ஆயிரத்தெட்டு சமரசங்களைச் செய்யிற அ.ரவிக்கு இது ஒரு சின்ன விசயம்.

எழுதப்படாத இருள் யுத்தங்களின் கதாநாயகர்களில் ஒருவராக இருக்கும் புவன்மேல் வெட்டுதல் கொத்துதல் உட்பட வைக்கப்பட்ட ஏராளமான குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்றுதான் அவரது பிராமணத்தன பார்வை என்பதும். அதற்கு சற்றேனும் சளைக்காத வகையில்தான் தொடர்ந்து அம்மாவில் சில எழுத்துக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுவந்துள்ளன. அம்மா 5இல் நா.சச்சிதானந்தனின் புத்தக அறிமுகத்தின் தலையங்கம் தலித் வாழ்க்கை. அது - Une Vie Paria- என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. இதுபற்றி இந்த மோசமான பிழை பற்றி அம்மா விமர்சனக் கூட்டத்தில் வினாசனும் சேனனும் கண்டித்தும் எந்தப் பிரியோசனமும் இருக்கவில்லை. அடுத்த புத்தகமும் எந்த அசுமாதமும் இல்லாது வெளிவந்தது. பின் எக்ஸில் 2இல் நாமும் பேசுவோமே தலித்தியம் என பார்வை பார்த்து சிறப்பிதழ் கண்டுநூல் அறிமுகம் செய்து விவாதித்து முடித்தாகியாச்சு. நூலின் தலைப்புக்குறித்து யாருக்கும் எந்தச் சந்தேகமும் வந்ததாகக்காணோம்- அட நாய்களா! என்று சுகன் அசௌகரியப்பட்டுள்ளார்.

இத்தனை பயங்கரங்களுக்கிடையில் இருந்தும் இல்லாமலும் இல்லாமல் இருந்தும் இருக்க இந்து பாசிசத்தின் வெளிச்சமான குறியீடாக வீற்றிருக்கிறார் கண்ணன். அவர் தம் ஊழிக்கூத்தின் உச்சக்கட்டமாக கத்துகிறார்...

இந்தியாவின் உண்மையான தீண்டத்தகாதவர்கள் பள்ளர் பறையர் இல்லை சூழல் தான். R. S. S. இன் அரசியல் எழுச்சியும் ஜெயமோகன் முதலானோர் மூலமாக இலக்கியத்தில் ஆன்மீக மறுமலர்ச்சியையும் மரபுகளையும் தங்களது பழைய அதிகார வடிவங்களைப்போலதலையும் மட்டுமே அடிப்படையாகக்கொண்டது. ஏனெனில் தலித்துக்களின் எழுச்சியென்பது அவற்றை இல்லாமல் செய்வதே. இவர்களின் ஆதிக்க அதிகார வரலாற்றை அனைத்துத்தளங்களிலும் தோலுரித்து எதிர் காலத்தில் அதன் சாத்தியங்களை எச்ச சொச்சங்களை இல்லாமல் செய்யும் ஒரு மாற்றுக் கலாச்சாரத்தை உருவாக்கும் தலித்துகளின் போராட்டத்தை எண்ணி அடிவயிறு கலங்க அவர்களுக்கு அநேக காரணங்கள் இருக்கத்தான்

செய்யும்.

கைக்காமல் என்ன செய்யும்? கண்ணனை யோ ஜெயமோகனையோ, சு.ரா வையோ எந்தபார்ப்பனச் சித்தாந்தங்களுையோ எம்மால் உள்வாங்க முடியாத வெக்கையை நாம் கொட்டினால் உங்களுக்கு கைக்காமல் என்னசெய்யும்? நீங்கள் சொல்வது போல் முற்போக்காக இருப்பது கஸ்டமான காரியம் தான்! சவால்களைச் சக்கரைக் கட்டியாக எடுத்துக்கொண்டு எவன் சொன்னால் எனக்கென்ன என்று உங்கள் பாட்டில் எழுதிக்கு வித்துக் கொண்டிருங்கள் உங்களை யாரும் கேள்வி கேட்காதவரை நீங்கள் முற்போக்குவாதிகள் தான். நீங்கள் எங்கே பிழைவிடப்போகிறீர்கள்: எப்போதும் பார்ப்பார் பிழை விடுவதில்லை. அது தலித்துகளின் சொத்து. நீங்கள் “உதிரிப்பூக்கள்”, “நெஞ்சுநிறைய” மாதிரி ஏதாவது கிறுக்குவீர்கள் அதை புதுமை, புதுமை என்று நாம் சிலாகிக்க வேண்டுமென்றால் எமக்கு ஐம்புலன்களும் மரத்திருக்க வேண்டும். தலித்துகள் பற்றி ஒரு கன்றாவியும் தெரியாத உங்களிடம் முதல் தலித் படைப்பை யார் செய்தார் என்று யாராவது கேட்டோமா? ஏன் வீணாய் இதில் மினக்கடுகிறீர்கள். “முற்போக்கு” என்ற இலாபம் கிட்டும் என்றா? நீங்கள் மினக்கட வேண்டிய விசயங்கள பற்றி சு.ரா, சொல்லித்தருகிறார். (உங்களுக்கு பொழுது போக்க பின்வரும் செயல்களை அந்தக் குருவானவர் முன் மொழிந்துள்ளார். “காயத்திரி ஆயிரத்தெட்டு ஜெபிக்கிறது. விஷ்ணு சகஸ்ர நாமம் ஜெபிக்கிறது. லலிதா சகஸ்ர நாமம் ஜெபிக்கிறது. சிலந்தி வலை அடிக்கிறது. ஜன்னல் கம்பியெல்லாம் துடைக்கிறது செய்யப்படாதோ?”

உங்களுக்கு இந்தக்கிழம் சொல்றது சரியாப் படல்லயோ?

- குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள். சு.ரா.) தன் சக எழுத்தாளர்களில் கண்ணன் பின்வருமாறு பற்று கொண்டுள்ளார். «சுயநலமிகள் கொண்ட சமுதாயம் கட்டுடையும் போது என்ன நேரும்?

சுயநலம் பிரகாசமாய் தெரியும். பொ. கருணா கரமுர்த்தியின் “அகதிகள் உருவாகும் நேரம்” வாசித்தாயா? பார்த்திபனின் “இழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்யோம்” கி. செ. துரையின் “பாடலா” ஐயர் மலர் -கிழக்கும் மேற்கும் எத்தனை கதைகள்!

எரியிற வீட்டில் சுருட்டுற சனம் தமிழ்ச்சனம்!»

-இதில் வரும் ஐயர் எந்தக் கோயிலிலும் பூசை செய்வரல்ல, அல்லது நண்பர்கள் நினைப்

பது போல் உ.வே.சு.சாமிநாத ஐயருமல்ல அவர்-இலண்டன் பத்மநாபஐயர். எத்தனைபேர் எழுதினாலும் மலருக்கு என்னபேர் வைத்தாலும் அவரது வெளியீட்டுக்கு எப்பொழுதும் ஐயர் மலர் தான் பெயர். இந்த ஐயரின் உழைப்பைக் கௌரவப்படுத்தவே ஐயர் மலர் கதைகளை விமர்சிக்கும்படி எங்கோ நாலாம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருக்கும் தன் நண்பனுக்கு அம்மா 2இல் எழுதுகிறார் புவனன். எல்லா மனிதர் களிலும் அன்னைச் சொரியும் குழந்தையுள்ளம் அது! வீணாய் ஏன் “ஐயர்” மலர் என்று அரசியலுக்கு இழுக்கிறீர்கள்?

கடைசியாக ஒரு குறிக்கோளற்ற உரையாடல்செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எம்மைக்குழப்புவதற் கென்றே கருத்துக்கள் பிறந்துஉருவாகி வளர்கின்றன. அண்மையில் வெளிவந்த உயிர் நிழல்: எக்ஸில் 1, எக்ஸில் 2 என்று இருபத்திரி கைகள் வருவதாகச்சொல்கிறது. மர்மமான முறையில் சிலர் ஏன் புத்தகம் விடவேண்டும். அவற்றை பார்க்க ஆவலுடனும் தவிப்புடனும் இருக்கிறோம். சொற்களுக்கோ ஆசிரியர் குழுவினுள்ள நபர்களுக்கோ ஒத்த கருத்துக்கள் கிடையாது என்ற காரணத்தால் சிலர் பிரிந்துபுதிதாக பத்திரிகை கொண்டுவருவதென்பது ஆரோக்கியமான விசயம் தான் என்பது தவிர எமக்கொரு நாசமும் விளங்கவில்லை. ஆனால் சமூகம் இயங்கு திசையில் இருந்ததாகவே கேள்விப்படுகிறோம். நாம் தான் ஐயப்பனுக்கு மாலை போட்டிருந்தோம். புல்லுக்கும் நோகாமல் பாதம் வைத்து பொறுமை காத்தோம். நாம் கண்ட கேட்ட பேசிய அனைத்தும் பொய்யென்றும் மாயையென்றும் அது வரலாற்றில் இல்லை என்றும் நம்பாத காரணத்தால் தான் குனிந்து காதுக்குள் பிறர் கேட்காவண்ணம் குசுகுசுத்து சொல்லுகிறோம் “எங்களைக்குழப்பிச் சீரழிக்காதீர்கள்” என்று.

இறுதியாக இங்கு பெயர் குறிப்பிட முடியாத(பாதுகாப்புக்கருதி) ஒரு பேரறிஞர் தலித்துக்கள் சலுகைகள் கேட்டு புழுத்துப்பெருகு கிறார்கள் என்று உயிர் நிழலில் பிளாத்தியிருப்பது எமக்கு கடந்த பலநாட்களாக தலையிடிக்கும், நித்திரையின்மைக்கும், தண்ணியடித்தலுக்கும் காரணமாயிருக்கிறது. என்பதைக்குறிப்பிட விரும்புகிறோம். விளைவுகளை விரைவில் சந்திக்க வேண்டிவரும். மல்லுக்கட்டி எப்படித்தான் இந்த பு.இயத்தை கட்டிக் காத்து போற்றி வளர்த்து எம் குழந்தை களுக்கு கையளிக்கப்போகிறோமோ தெரியவில்லை?

சம்பந்தனும் சிலானந்தனும்
பெரியாருக்கு விசர்! சம்பந்தனார் Just ஒரு Sexist.
அவரை விடுங்கப்பா:(நன்றி இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்)

— சேனன் —

ஜூலியன் டெல் காஸல்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு க்யூப இலக்கியத்தின் முக்கிய கொடையென்றும், கவிதையின் கௌரவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக வாழ்வை அர்ப்பணித்தவரின் எழுத்து எனவும் இவரது கவிதைகள் போற்றப்படுகின்றன. ஸ்பானிய காலணி ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் வாழ்வதன் அவலத்தை வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் காஸல் தீவிரமாகவும் நெருக்கமாகவும் ஓர் அடிமைப்பட்ட நாட்டின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார் என்கிறார் ஜோஸ் மார்ட்டி.

காஸல் தனது முப்பதாவது பிறந்தநாளுக்கு முந்தைய இரவில் திடீரென்று இறந்து போனார். ஸ்பானிய காலணி ஆட்சியின் கீழ் க்யூபாவின் அறிவு ஜீவிகளின் கலாச்சார வறுமையும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நிலவிய அரசியல் / பொருளாதார சீரழிவையும் இவரது கவிதைகள் பிரதிபலித்தன. கீழை நாகரீகம் சார்ந்த அல்லது செவ்வியல் மரபு சார்ந்த கருக்களைக்கொண்டு, மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற தணியாத ஆவலில் காஸல் தனது கவிதைகளால் உருவாக்கிய புதிய தாக்கம், ஸ்பெயினிலிருந்து வந்த இலக்கியத்தாக்கங்களை மறுப்பதையே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இக்கண்ணோட்டமே காஸலை இலத்தீன் அமெரிக்கா முழுவதிலும் பரவலான நவீனத்துவ இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் இலக்கிய சுதந்திரத்தை வென்ற தலைமுறையினரில் ஒருவராக ஆக்கியது. “Pax Animae” க்கிரான்மா இதழில் வெளியான காஸல் கவிதைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது.

PAX ANIMAE

- ஸ்பானிய மூலம் : ஜூலியன் டெல் காஸல்

- ஆங்கில மொழியாக்கம் : கார்லோஸ் லோபெஸ் க்ரூஸ்

இறைஞ்சிக் கேட்கிறேன், இனி இவ்வுலக இன்பங்களைப்பற்றி என்னிடம் ஏதும்

- கூறாதே

ஏனெனில் அவற்றை அனுபவிக்க நான் விரும்பவில்லை-

இறந்து விட்ட என் இதயம் முன்பு என் மார்பினுள் இருந்த இடத்தில்

இனி மரணத்தின் அண்டங்காக்கைகள் மட்டுமே பறக்கும்.

நான் சுவைத்த கடந்த காலத்தின் சாவி தொலைந்து விட்டது

சமயங்களில் இன்னும் நான் சாவைச் சந்திக்கவில்லை என்பதே நிச்சயமில்லாது

- இருக்கிறது:

வாழ்க்கை என்பது என்னளவில் தரிசான நிலமன்றி வேறில்லை.

துன்பப்பேய்கள் மட்டுமே அங்கு உலவுகின்றன.

என் கண்ணுக்குப் புலப்படுவது ஒரு மங்கலான நட்சத்திரம் மட்டுமே: அது

மழை பொழியும் மங்கிய மாலைப்பொழுதின் முடு பனியிலும்

எங்கெங்கும் பரவிக் கிடக்கும் மயக்கத்தின் மௌனத்துள்ளும் மறைந்திருக்கிறது.

என் காது உன்னித்து கேட்கும் ஒரே ஓசை

மர்மம் நிறைந்த இரவில் குழம்பிக் கிடக்கிறது:

ஓ! அது என்னை இவ்வுலகிலிருந்து வெகு தொலைவு இழுத்துச் செல்கிறது.

- தமிழில்: அமரந்தா.

“போயிட்டாரோ”

“எல்லா இடமும் அடிச்சுப்பார்த்தனான். ஒருவனுக்கும் திட்டவட்டமாக ஒண்டும் தெரியாது. ஒருவன் போயிட்டான் என்றான். மற்றவன் போகேல் என்றான்.”

“போவன் என்று சொல்லீட்டு அவன் போகாமலும் விட்டிருவான்.”

“சரி உதால் உனக்கேதும் நட்டமா? அடிச்சு சொன்னியெண்டா அவங்கள் மிச்சத்த பாப்பாங்கள் தானே.”

“மடையா! உனக்கு எக்கொணமி துண்டா விளங்காது. அவன் போகேல்லை என்று வைப்பம். நான் அடிச்சனெண்டால் (இவர் புகலிடத்துக்கு அப்பால் தொடர்பு கொள்ள விளைகின்றார் என்பது வாசகர்களுக்கு விளங்குமெண்டு நினைக்கின்றேன்) எனக்கு ரெலிக்காட்டல்லே நட்டம்...”

“நட்டமோ! உப்பதானே ரெலிக்காட் நல்ல மலிவு. 100 பிராங்கோட சிலோனுக்கு 47 நிமிசம் அடிச்சுத் தள்ளிவிடலாம். நேற்றுக்கூட ரெலிக்காட் ஒண்டு வாங்கி சிலோனுக்கு அடிச்சு ஓராளுக்கு நல்ல பாடம் படிச்சுக்காட்டினனான். டேய் நீ நட்ட மெண்டறாய். நீ ரெலிக்காட்டும் கையுமாக வாழுறதெண்ட விஷயம் பரிஸ் முழுதும் அறிஞ்ச ஒண்டல்லே...”

“நான் ரெலிக்காட்டில் செய்யிறது இலக்கிய வேலை. இடைக்கிடை அரசியல் வேலையும் செய்வன்.”

“சோமாஸில (வேலையிழந்த பின்னர் - அரசினால் மூன்று வருடங்களிற்கு கொடுக்கப்படும் ஒருவகைப் பென்சனையே சோமான் என்பர்) இருந்து கொண்டு இலக்கியமும் அரசியலும் செய்யிறது ஈஸியான விஷயம் தான்”

“எனக்கு இந்தியாவில் இப்ப நல்ல மதிப்பு. அடிக்குறிப்புகளில் இப்ப என்னையும் கோட்பண்ண தொடங்கிட்டாங்கள்...”

“கோட்பண்ண வெளிக்கிட்டிட்டாங்களோ? பிறகென்ன, இனி நீ GOD தானே. அதுசரி, நீ என்னடா பெரிசா எழுதினனி? ரெண்டு கவிதையும், ஒரு கட்டுரையும் தானே எனக்கு வாசிக்கத்தந்தனி. நீ எழுதினது ஒண்டுமே எனக்கு துண்டா விளங்கேல்ல.”

“பெரிய விஷயங்களெல்லாம் உனக்கு விளங்காது. என்ற கவிதையினர் ஒவ்வொரு வரியிலையும் தத்துவம் இருக்கு. என்ற கட்டுரையோ இன்டெர்ரெக்சவல் களுக்குத்தான் விளங்கும்...உனக்கு பின்னவீனத்துவம் எண்டா என்னெண்டு தெரியுமோ?”

“பிச்சை வேண்டாம் நாயைப்பிடி...”

(இது ஓர் தொலைபேசித் தொடர்பு மட்டுமே. சில மணித்தியாலங்களின் பின்னர் இருவரும் வாச்சப்பல் மெத்தோவில் சந்தித்துக் கொள்கின்றனர். இது தமிழ் “மணம்” கமழும் ஓர் பாரிஸ் ஏரியா. இவர்கள் சந்தித்து கைகுலுக்கிய பின்னர் ஓர் உணவகத்துக்குள் நுழைகின்றனர். வடையோடும் சாப்பலோடும் அவர்களது

சம்பாஷனை தொடர்கிறது)

“பின்னவீனத்துவம் என்று நான் சொன்னோண்ணை நீ நடுங்கிவிட்டாய் போல தெரியுது. அது சின்ன விஷயம்...”

“நடுக்கம் என்று ஏதுமில்லை. இது எல்லாம் என்ற சின்னத்தலைக்குக் ஹெவியான விஷயமாக இருக்குமெண்டு நினைக்கிறன்.”

“மடையா இது ஒண்டும் ஹெவியான விஷயமில்லை என்னோட பொலிரிக்கல் வேக்ஸ் செய்த பெடியன் ஒருவன் “யுப்பிட்டரும் ஞாயிறும்” எனத் தலைப்பில் ஒரு புத்தகம் போட்டிருக்கிறான். அதை எடுத்து வாசிச்சியெண்டா பக்கெண்டு பின்னவீனத்துவம் உனக்கு விளங்கும்...”

“லியோத்தாரும் பின்னவீனத்துவம் பற்றி எழுதினவர் என்று கேள்விப்பட்டான்.”

“லியோத்தாரோ? உவன் ஆர்? உவன்ர பேர் உனக்கு என்னெண்டு தெரியுது?”

“ஒரு புத்தகத்தில் வாசிச்சனானடா!”

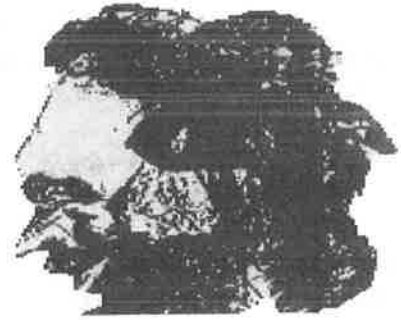
“எங்கை?”

“இங்கதான்...”

“என்ன மொழியில்?”

“தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில்...”

ஜெயந்தீசனின் ... பக்கம்

நீ மாறிக் கீறி எதையோ வாசிச்சிட்டாய் போல கிடக்கு... கண்டதுகளையும் வாசிச்சு உன் சின்னத்தலையை குழப்பாதை... அந்தப் பொடியன் எழுதின புத்தகத்தை வாசி. சுத்தமான தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கு...”

“லியோத்தர் என்ன பொடியனிடையோ பின்னவீனத்துவம் படிச்சவர்?”

“லியோத்தரை விட்டிட்டு விஷயத்துக்கு வருவம்...”

சரி, அவன் எப்ப போவான்?”

“நான் என்ன அவன்ரை மனிசியே, அவன் எப்ப போவான் என்று தெரிஞ்சு வைச்சிருக்க...”

“உன்னிடடை ஏன் கேட்கிறன் எண்டா அவன்ரை இன்றிமேற் பிறண்டஸ்களை உனக்குத் தெரியுமெண்டதாலதான்.”

“அவன் போகிறான். போகிறவனைப் போகவிடுகிறது தானே...”

“இப்படி எல்லாம் விட்டுக்குடுத்தால் இலக்கியமும் நடத்த முடியாது, அரசியலும் நடத்தமுடியாது.”

“முன்னம் ரெண்டு பேரும் குளோஸ் பிரண்டுகள் தானே!”

“கருத்து வேற்றுமையால இப்ப எதிரிகள் ஆகி விட்டம்...அவரை முறையா மாட்டிவிடுவதுதான் (இதனது மறு அர்த்தம் பிடித்துக் கொடுப்பது, பிரச்சனைக்குள்ளாக்கிவிடுவது...எனப் பல பல...) இப்ப என்ற பிளான்.”

“கருத்து வேற்றுமையைக் கருத்தால தீர்க்க முடியாதா?”

“எங்கட கலர்ச்சாரத்தின்படி கருத்து வேற்றுமையை

காட்டிக்குடுப்பதாலையும் பிடிச்சுக்குடுப்பதாலையும் தட்டுவதாலையும் மட்டுமே தீர்க்க முடியும்.”

“எனக்கு உன்னோட பிரச்சனையெண்டா, நீ என்னைக் காட்டிக்குடுப்பாயா?”

“விசர்க்கதையளைவிட்டிட்டு, அவன் எப்ப போவான் எண்டதை செக் பண்ணி உடனடியாய் எனக்குச் சொல்லு...”

“நான் அடிக்காத இடமில்லை. ஒருவனுக்குக்கூட இவன் எத்தனையாம் தேதி போவான் எண்டது திட்டவட்டமாகத் தெரியாது. ரெலிக்காட் நட்டம் போயிடும் என்று பாக்காம உப்பவே அங்கை அடிச்சச் சொல்லு. அவன் அங்க போயிறங்க எப்படியும் தெரிய வரும் தானே. அப்ப வேலையைக் குடுப்பாங்கள் தானே!”

“உண்மையிலேயே இது ஒரு நல்ல ஐடியா தானடா...”

(இருவரும் உணவகத்தை விட்டிறங்கி ரெலிக்காட் வாங்கச் சென்றனர்.)

(இந்தச் சித்திரத்தை விளங்குவதில் யாருக்காவது சிரமம் இருக்குமாயின், விளங்கிக் கொண்டவர்களிடம் கேட்டு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.)

க்டைக் கப்பெற்றோம்...

“காலச் சுவடுப்பதிப்புகத்தின் அண்மைக்கால வெளியீடுகள்”

1. “இடமும் இருப்பும்” (கவிதைத் தொகுப்பு)
-மனுஷ்ய புத்திரன்.

2. “அன்னை இட்ட தீ” (புதுமைப்பித்தனின் இது வரை தொகுக்கப்படாத, அச்சிடப்படாத படைப்புகள்)
- ஆ. இரா வெங்கடாசலபதி.

3. “விரிவும் ஆழமும் தேடி” (நேர் காணல், கேள்வி-பதில், மதிப்புரை, விவாதம், கட்டுரை, குறிப்புகள் ஆகிய தொகுப்பு)- சுந்தரராமசாமி.

4. “குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்” (நாவல்)- சுந்தரராமசாமி.

தொடர்புகட்கு :

KALACHCHUVADU
151 K.P.Road
NAGAR KOVIL 629001
INDIA

கப்பலின் பின் விளக்கு

அடுத்தவர் முன்னே
 அழுததில்லை இதுவரை
 சொந்த /சோகக்கதைகளை
 சொல்லப் பிரியப்பட்டதேயில்லை
 இன்றைக்கும்
 பசியென்று பிச்சையெடுத்திருக்கிறேன்
 தாகமென்று கேட்டு
 தண்ணீர் வாங்கிக் குடித்திருக்கிறேன்
 தூங்க இடம் தேடி
 அலைந்திருக்கிறேன்
 இன்னமும்
 பாம்புப்படம்
 பற்றிய கனவுகளிலேயே
 வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்
 நல்ல வீடு என்பது
 பொய்யாய் போயிற்று எந்நாளோ
 நல்ல வேட்டி சட்டையும்
 கற்பனையில் தான்
 ஞானமும் கல்வியும்
 காசு சம்பாதித்திருக்கலாமே
 காடாறு மாதமும் நாடாறு மாதமும்
 கண்டு கண்டு
 கவலைகளைத் தூக்கியெறிந்து விட்டேன் பாப்பா
 இப்படிச் சொல்லலாமா
 அப்படிச் சொல்லலாமா
 எப்படிச் சொல்லலாம்
 என்பது தான் பிரச்சனை
 எழுதுமுன் யோசிப்பது
 எப்பொழுதும் வியர்த்தம்
 கப்பலின் பின் விளக்கு
 கடந்து வந்த பாதையைத்தான்
 காட்டுகிறது ஞானப் பெண்ணே.

— விக் கிரமாதீதன்

துயரம்

மிகத்துயரமான கொடுமையிது
மேய்ப்பரில்லா
இம் மந்தைக்கூட்டம்
வாய் வலிக்கக் கத்தியது

ஒட்டுண்ணியான மேய்ப்பர்களோ
பச்சோந்திகளின் பிதாவாகினர்
யௌவனப்பொழுதொன்றின்
முகம் நிறைந்த முறுவலுக்காய்
தேசாந்திரிகள் அழுகின்றனர்

நகர்ந்துவரும் சுதந்திரக்காற்றின்
வசந்தம் மிகுமென் பாதங்கள்
இனியுமெம் முற்றம் வருமோ?
மேய்ப்பனே உன் நாற்காலியின் பசிக்கு
சதை விருந்தாகிற்றா
எம் ஈரத்துண்டுகள்?

ஒருபிச்சைக்காரனாயினும்
நில்லெனக்கூவின்
ஆண்மை தளர,
மண்டியிடும் சமூகமாக்கினாய்
உன் பட்டாளமோ ?
சிவன் கழுத்து சர்ப்பங்களாய்?

எமது வசந்தவெளியில்
முளைத்த பீ நாறிச்சங்கே
பிறகும்
ஓர் அசிங்கக் கவிதையை
அரங்கேற்ற
எமது வாசலுக்கு நிச்சயம் வருவாய்.

மரவட்டை போல்
சுருண்டிருக்கும் குச்சி வீட்டில்
உன் கழுதை மனமும்
கால்தரித்த குதிரையும்
தேவையிரா எமக்கினி!

அகதிகளுக்காக இயங்கும் சமூகசேவை நிறுவனமான G.A.S(groupe accueil et solidarité) தனது 20வது ஆண்டு நிறைவை இவ்வருடம் கொண்டாடுகிறது. அகதிக்கலைஞர்களின் ஆக்கங்களை பாரிஸில் நடாத்திய தனது நிகழ்வுகளில் கௌரவித்துள்ளது. கடந்த 13 பெப்ரவரியில் Parc de la Villette இல் நடந்த நிகழ்வில் கலாமோகனின் “Detruire” (அழித்தல்), “Pays d’hiver, Mon pays” (குளிர் நிலம், எனது நிலமே) கவிதைகள் பிறேசில் நாட்டுக் கவிஞரான பேதுரு வியன்னாவினாலும் (Pedro vianna) வாசிக்கப்பட்டது. சிங்களப்பாடகரான Malawwe thantre thusira பாடல்களைப்பாடினார். சிறுமி Shopitha clément பரதநாட்டிய நிகழ்வினை நடத்தினார்.

G.A.S இன் இன்னுமொரு நிகழ்வு Grous இன் Galerie Bernanos இல் மார்ச் 30ல் இடம் பெற்றது. இதில் அகதிக்கலைஞர்களின் ஓவியக்கண்காட்சியும் கவிதா நிகழ்வும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். கவிஞர் கலாமோகனின் A La recherche d’une mer Asséchée (வரண்டுபோன கடலின் தேடலில்)என்ற கவிதை பேதுருது வியன்னாவினாலும் Hache (கோடரி) என்ற கவிதை ஈரானியக் கவிஞரான Parwiz khazraï யினாலும் வாசிக்கப்பட்டன.

கவிதா நிகழ்வையொட்டி இடம்பெற்ற விவாதத்தில் கலாமோகன் பங்கு பற்றிய போது “தேசத்தின் மொழியில் நான் எழுதுகின்றேன், அகதி நில மொழியிலும் நான் எழுதுகின்றேன். இரண்டு மொழிகளும் ஒன்றாகவே எனக்குப் படுகின்றன. பிற மொழி ஒன்றிலே எழுதுவதால் எமக்கு கூடுதல் சுதந்திரம் கிடைத்துவிட்டது என கருதுவதில் அர்த்தம் இருப்பதாகக் கொள்ள முடியாதுள்ளது.” எனத் தெரிவித்தார்.

இசைஉலகு ஓர்மிகப் பெரும்மேதையை இழந்து விட்டது. யேஹூடி மெனுஹின் (Jehadi Menuhin) மார்ச் மாதம் 12ஆம் திகதி, தனது 82 வயதில் ஜேர்மனியில் காலமாகியுள்ளார். வயலின் இவரது வாழ்வாக இருந்தது. இந்த இசைக்கருவியை மனித சமூகத்துக்காக சாகும் வரை பயன்படுத்தியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 12வயதில் இசை உலகத்துள் நுழைந்த இவர் ஓர் பிறவிக்கலைஞர் என்றே இசை விமர்சகர்களால் வகுணிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் முதல் தடவையாக பீத்தோவனை வாசித்ததைக் கேட்ட பௌதீகவியல்வாதியான ஆல்பேர்ட் ஈன்ஸ்ரைன் “வானத்தில் ஓர் கடவுள் உள்ளார் என்பது இப்போது எனக்குத் தெரியும்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்திய உபகண்டத்தால் கவரப்பட்ட மெனுஹின் சித்தார் இசைக் கலைஞரான ரவிசங்கரது நீண்டகால நண்பர். உலகின் ஏனைய இசைக் கலைஞர்களோடு நிறையத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியவர். துன்புறும் கலைஞர்களுக்கு நிறைய உதவியவர். சமூகப் பிரச்சனைகளின் மீது துணிச்சலாகத் தனது கருத்தைத் தெரிவித்தவர். மண்டபங்களைத் தாண்டி போர் முகாம்களுக்கும் இசையைக் கொண்டு சென்றவர் - இசை தாங்கியுள்ள சமாதானச் செய்தியைச் சொல்வதற்காக. 22 ஏப்பிரல் 1916இலே நியூயோர்க்கில் பிறந்த மெனுஹின் “ஓர் இசை வகுப்பில் இனவாதம் இருக்க முடியாது” என்கிறார்.

சுவிஸ் தமிழ் மாணவர் மன்றம் சார்பில் கடந்த 06.03.1999இல் பேர்ண் நகரில் நடைபெற்ற நாடக அரங்கில் சூரியன் உதிப்பதில்லை ,பனிமுகடுகளில் புதிய சுவடுகள் எனும் இரு நாடகங்களும் கவிதா நிகழ்வும் தொடர்ந்து விமர்சன அரங்கும் நடந்தேறியது.

காலக்குறி இதழ்- 10, லத்தீன் அமெரிக்க படைப்புக்களின் அமரந்தாவினது மொழியெயர்ச்சுக்களையும் உள்ளடக்கி...

காலக்குறி

கருத்தரங்கம்;

வானவில் இலக்கிய வட்டம் சார்பில்...

“வானவில்” இலக்கியவட்டம் சார்பில் நவீன தமிழ்ப்படைப்புகள் மீதான இருநாள் விமர்சன கருத்தரங்க நிகழ்வுகள்:

கடந்த பத்துவருடங்களாக தமிழ் நாட்டின் எல்லையும் குமரிமாவட்டத்தின் துவக்கமுமான கள்ளியக்காவிளையை மையமாகவைத்து “வானவில்” இலக்கியவட்டம் செயற்பட்டுவருகிறது. மார்ச் 27, 28 ஆகிய தினங்களில் கோத்தாவிலை என்ற ஊரில் நவீன தமிழ்ப்படைப்புகள் மீதான விமர்சன கருத்தரங்கம் ஒன்றை அது நடத்தியது.

நூற்றுக்கும் அதிகமானவர்கள் கலந்துகொண்ட இருநாள் கருத்தரங்கை பேராசிரியர் ஆத்தூர் ஜெ.ஹாரிஸ் தலைமையில் மலேசியாவைச் சேர்ந்த டாக்டர் மத்யூஸ் துவக்கிவைத்தார். ஆய்வு நூல், நாவல், கவிதை, சிறுகதை, புலம்பெயர்ந்த தமிழர் இலக்கியம் எனும் 5 தலைப்புகளில் இருபது புத்தகங்கள் விமர்சிக்கப்பட்டன. 2ம் நாள் கருத்தரங்கினை கவிஞர் சாருமதி தலித் எழுச்சிப் பாதல் ஒன்றினைப் பாடி ஆரம்பித்து வைத்தார்.

5 அமர்வுகள் முறையே டாக்டர். தி. எஸ். யு. நடராஜன், டாக்டர். எ. இராமசாமி, டாக்டர். வி. அரசு, இராஜன்குறை, டாக்டர். மத்யூஸ் ஆகியோர் தலைமை வகித்தனர். நீதிநேசன், குமரி சு. எழிலன், சங்கரராமசுப்பு, காசிமாரி அப்பன், குமாரசெல்வா ஆகியோர் கலந்துரையாளர்களாக இருந்தனர். விமர்சிக்கப்பட்ட புத்தகங்களும் விமர்சித்தவர்களும்

1. ஆய்வு நூல்:

- அ. நேசமணி ஒரு சரித்திரத்திருப்பம், (A.A. றசாக்) - இராஜமணி.
- ஆ. பெரியார் ஆகஸ்டு 15, (S.V. ராஜகுறை) - டாக்டர் தொ. பரமசிவன்.
- இ. இயேசு ஒரு நாத்திகர், (நீதிநேசன்) - D. மத்தியாஸ்.

2. நாவல்

- அ. ஜீரோ டிகிறி, (சாருநிவேதிதா) - வளர்மதி.
- ஆ. விஷ்ணுபுரம், (ஜெயமோகன்) - ராஜன்குறை.
- இ. குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள், (சுந்தரராமசாமி) - டாக்டர் வி. அரசு.
- ஈ. கவலை, (அழகியநாயகியம்மாள்) - டாக்டர். தி. சு. நடராஜன்.

3. கவிதை:

- அ. 20 கவிதைகளும் 2000 ஆண்டுகளும், (ரமேஸ் பிரேம்) - லெனா குமார்
- ஆ. பார்வையிலிருந்து சொல்லுக்கு, (கல்பனா) - சிவகுருநாதன்.
- இ. இடமும் இருப்பும், (மனுஷ்ய புத்திரன்) - லக்ஷ்மி மணிவண்ணன்.
- ஈ. போஸ்ட் மார்டம், (J.R.V. எட்வர்ட்) - குமார செல்வா.
- உ. இரவு என்பது வாரங்களல்ல, (யவனிகா சிறி ராம்) - H. G. றகுல்

4. சிறுகதை:

- அ. நகுலன் கதைகள், (நகுலன்) - சாருநிவேதிதா
- ஆ. உப்புக் காட்டில் மறையும் சிறுத்தை, (கோணங்கி) - A. ராமசாமி
- இ. 36 A பள்ளம், (லக்ஷ்மி மணிவண்ணன்) - கி. பார்த்தீபராஜா
- ஈ. வடக்கு வீதி, (A. முத்துலிங்கம்) - பொ. வேல்சாமி

5. புலம்பெயர்ந்த தமிழர் இலக்கியம்:

- அ. இருள்வெளி
 - ஆ. இனியும் சூல் கொள்
 - இ. இன்னுமொரு காலடி
- மது சூதனன்

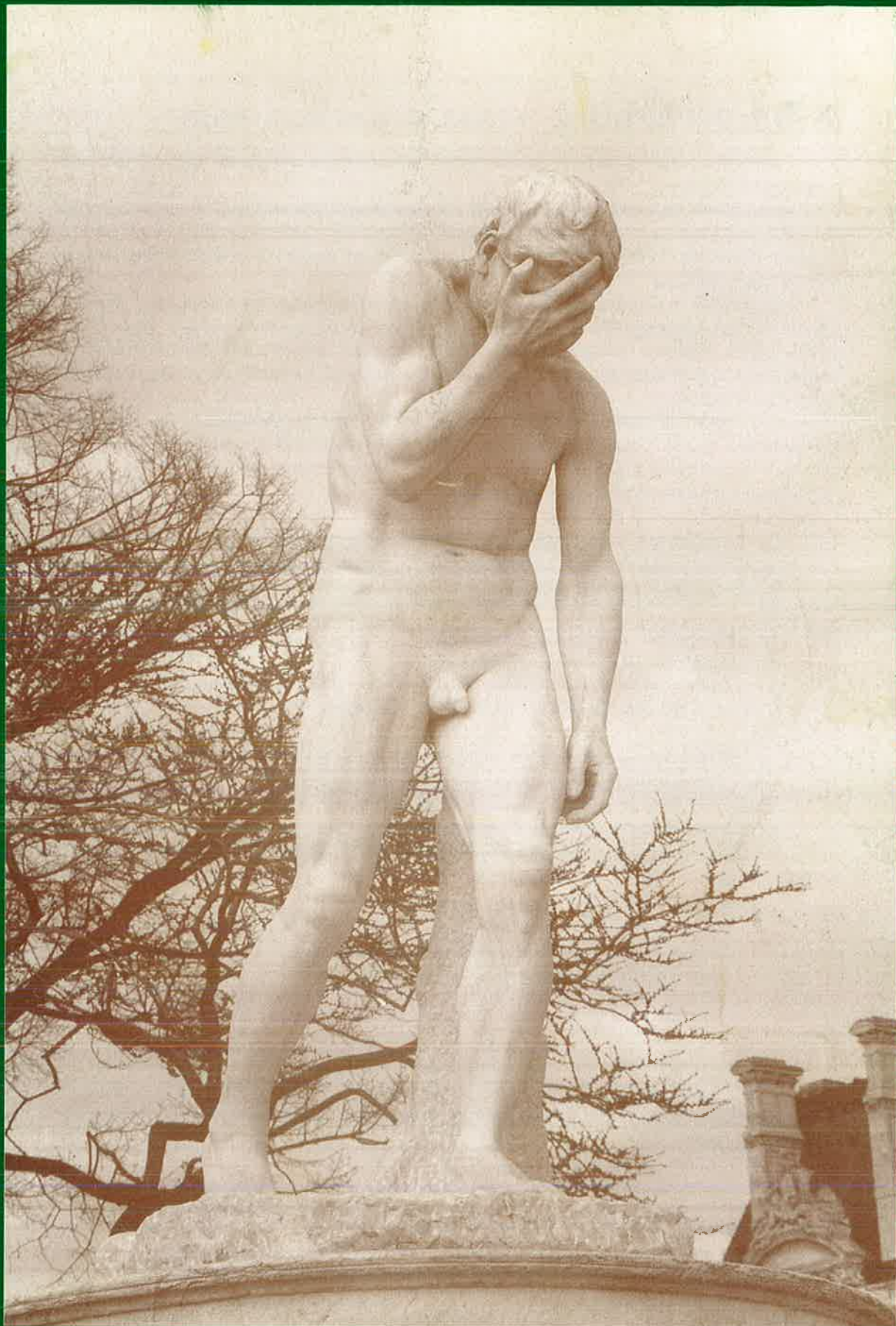
இறுதியாக நடந்துமுடிந்த நிகழ்வுகள் சம்பந்தமாக விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டபோது “கவலை” என்ற நாவல் தவிர ஏனையவற்றில் பெண்களின் படைப்புகள் எதுவும் கருத்திற்கொள்ளப்படவில்லை என மொனிக்கா சுட்டிக்காட்டினார்.

முடிவில் J.R. V. எட்வர்ட் நன்றி கூறினார்.

K. புஸ்பராஜ்

(செயலாளர் வானவில் இலக்கியவட்டம்)

(அடித்தள மக்கள் ஆய்வு சம்பந்தமான நிகழ்வு கருத்தரங்கில் குறிப்பிட்டிருந்தும் அது நிகழ்த்தப்படவில்லை.)

EXIL, GROSZ, INDAVALLI, 89 rue de la Chapelle, 75010, FRANCE

N° d'enreg: 13022670